

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ I ROZKAZÓW

KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH

Warszawa, dnia 16 czerwca 1986 r. **Nr 1-2**

TREŚĆ: Str

1

UCHWAŁA NR 222/85 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 grudnia 1985 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie wynagrodzenia funkcjonariuszy pożarnictwa

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz.U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214 oraz z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 211/82 Rady Ministrów z dnia 27 września 1982 r. w sprawie wynagrodzenia funkcjonariuszy pożarnictwa, zmienionej uchwałą nr 192/83 z dnia 27 grudnia 1983 r., wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) tabelę grup miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego w wysokości od 5500 do 26 000 zł";

2) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4.1. Funkcjonariuszowi wyznaczonemu lub powołanemu do pełnienia służby w zakresie operacyjno-technicznym, pełniącemu dodatkową służbę ponad normę czasu pracy stosowaną w zakładzie, w którym jest zatrudniony oraz ponad normę 120 godzin w kwartale, w któ-

rym wykonywał czynności o charakterze operacyjno-technicznym, a także funkcjonariuszowi pełniącemu służbę w systemie zmianowym, który pełnił dodatkową służbę poza czasem służby ustalonym w harmonogramie, przysługuje zryczałtowany dodatek w wysokości 120 zł za każdą godzinę pełnienia dodatkowej służby.

2. Funkcjonariuszowi pełniącemu służbę w systemie zmianowym, który pełnił służbę w dniu wyznaczonym w harmonogramie jako dzień dodatkowo wolny od służby i nie otrzymał w zamian dnia wolnego od służby w innym terminie, przysługuje dodatek w wysokości określonej w ust. 1.

3. Do normy 120 godzin w kwartale pełnienia służby w zakresie operacyjno-technicznym, o której mowa w ust. 1, oraz do czasu dodatkowej służby nie wlicza się pozostawania w dyspozycji operacyjnej komendanta jednostki ochrony przeciwpożarowej (tzw. dyżurów domowych).

4. Do czasu dodatkowej służby nie wlicza się czasu zdawania i przyjmowania służby (zmiany służby).";

3) po § 7 dodaje się § 7a w brzmieniu:

„§ 7a. Funkcjonariuszowi pełniącemu służbę w wyodrębnionej komórce kontroli zewnętrznej, za wykonywanie czynności kontrolnych poza siedzibą zakładu pracy, w którym pełni służbę, może być przyznany dodatek kontrolerski w wysokości i na zasadach ustalonych dla pracowników urzędów państwowych.";

4) § 10 skreśla się.

§ 2. Podwyżka płac funkcjonariuszy zatrudnionych w przedsiębiorstwie powinna być pokryta w ramach funduszu płac przedsiębiorstwa.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1986 r.

Prezes Rady Ministrów:
Z. Messner

2

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 7 marca 1986 r.

(Monitor Polski Nr 9, poz. 63)

zmieniające zarządzenie w sprawie określenia wysokości i zasad przyznawania ekwiwalentu pieniężnego funkcjonariuszom pożarnictwa, którzy w miejscu pełnienia służby nie otrzymali mieszkania

Na podstawie art. 17 ust. 2 dekretu z dnia 27 grudnia 1974 r. o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa (Dz.U. z 1974 r. Nr 50, poz. 321 i z 1975 r. Nr 20, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 września 1975 r. w sprawie określenia wysokości i zasad przyznawania ekwiwalentu pieniężnego funkcjonariuszom pożarnictwa, którzy w miejscu pełnienia służby nie otrzymali mieszkania (Monitor Polski z 1975 r. Nr 29, poz. 108, z 1980 r. Nr 30, poz. 167 i z 1982 r. Nr 15, poz. 119), wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 wyrazy: „500 zł" zastępuje się wyrazami: „1950 zł", a wyrazy „900 zł" zastępuje się wyrazami: „4200 zł";

2) w § 2:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za mieszkanie, o którym mowa w § 1, uważa się mieszkanie położone w miejscowości, z której czas dojazdu do miejscowości będącej siedzibą zakładu pracy i z powrotem publicznymi środkami komunikacji (PKP, PKS) nie przekracza 2 godzin łącznie z przesiadkami";

b) w ust. 2 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) rodziców (dziadków, byłych opiekunów) funkcjonariusza lub jego małżonka, uzyskujących przez każdego z nich dochodu nie przekraczającego najniższego wynagrodzenia lub będących inwalidami albo obłożnie chorymi, jeżeli komisja lekarska stwierdzi, że choroba ta uzasadnia pomoc osoby trzeciej.";

3) w § 3 w ust. 1:

a) pkt 5 wyraz: „przyzakładowych" zastępuje się wyrazem: „pracowniczych";

b) dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) zrzekł się uprawnień najemcy mieszkania zajmowanego na podstawie decyzji administracyjnej lub spółdzielczego prawa do lokalu albo zbył własne mieszkanie.";

4) w § 4 w ust. 1 wyrazy: „przy zakładach pracy" zastępuje się wyrazem „pracowniczych";

5) w § 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Należność z tytułu ekwiwalentu pieniężne-przysługuje funkcjonariuszowi z dniem przybycia do zakładu pracy w celu pełnienia służby lub z dniem spełnienia warunków do nabycia prawa do ekwiwalentu pieniężnego albo zmiany jego wysokości."

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem przepisu § 1 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r.

W porozumieniu:

Minister Finansów:
w z. W. Bień

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych:
St. Gębala

Minister Spraw Wewnętrznych:
wz. W. Pożoga

3

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 4 kwietnia 1986 r.

(Monitor Polski Nr 12, poz. 84)

zmieniające zarządzenie w sprawie zasad pełnienia służby przez funkcjonariuszy pożarnictwa

Na podstawie art. 12 ust. 6 dekretu z dnia 27 grudnia 1974 r. o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa (Dz.U. z 1974 r. Nr 50, poz. 321 i z 1975 r. Nr 20, poz. 106) — zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 marca 1975 r. w sprawie zasad pełnienia służby przez funkcjonariuszy pożarnictwa (Monitor Polski Nr 9, poz. 48) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu.

„4. Funkcjonariuszom pełniącym służbę w systemie zmianowym przysługuje, zgodnie z harmonogramem, po dziewięciu służbach dodatkowy czas wolny w wymiarze:

1) 12 godzin — pełniącym służbę w systemie 12 godzin służby i 24 godziny wolne od służby,

2) 24 godzin — pełniącym służbę w systemie 24 godziny służby i 48 godzin wolnych od służby.";

2) w § 3 ust. 1 skreśla się pkt 8.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

W porozumieniu:

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych:
St. Gębala

Minister Spraw Wewnętrznych:
wz. W. Pożoga

4

ZARZĄDZENIE NR 20/86 MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 25 marca 1986 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie wynagrodzenia zasadniczego oraz zasad zaszeregowania funkcjonariuszy pożarnictwa

Na podstawie § 2 ust. 1 uchwały nr 211/82 Rady Ministrów z dnia 27 września 1982 r. w sprawie wynagrodzenia funkcjonariuszy pożarnictwa, zmienionej uchwałą nr 192/83 z dnia 27 grudnia 1983 r. i uchwałą nr 222/85 z dnia 27 grudnia 1985 r. zarządza się, co następuje:

§ 1. Załączniki nr 1 i 3 do zarządzenia nr 81/82 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 października 1982 r. w sprawie wynagrodzenia zasadniczego oraz zasad zaszeregowania funkcjonariuszy pożarnictwa, zmienionego zarządzeniem nr 7/84 z dnia 24 stycznia 1984 r. otrzymują brzmienie ustalone odpowiednio w załącznikach nr 1 i 2 do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1986 r.

W porozumieniu:

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych:
wz. St. Borkowska

Minister Spraw Wewnętrznych:
Cz. Kiszczak

Załączniki do zarządzenia nr 20/86 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 marca 1986 r. (poz. 4)
Załącznik nr 1

TABELA

GRUP I STAWEK WYNAGRODZENIA ZASADNICZEGO

Grupa wynagrodzenia	Kwota w zł
1	5 500—8 000
2	5 800—8 500
3	6 200—9 000
4	6 600—9 500
5	7 000—10 000
6	7 400—10 500
7	7 800—11 000
8	8 200—11 500
9	8 600—12 000
10	9 000—12 500
11	9 500—13 000
12	10 000—13 500
13	10 500—14 000
14	11 000—14 500
15	11 500—15 000
16	12 000—16 000
17	12 500—17 000
18	13 000—18 000
19	13 500—19 000
20	14 000—20 000
21	14 500—21 500
22	16 000—23 000
23	17 500—24 500
24	19 000—26 000

Załącznik nr 2

TABELA
ZASZEREGOWANIA STANOWISK DO GRUP WYNAGRODZENIA ZASADNICZEGO I ETATOWYCH STOPNI FUNKCJONARIUSZY POŻARNICTWA

Lp.	Stanowisko	Grupa wynagrodzenia	Etatowy stopień
1	2	3	4
	I. Stanowiska w Komendzie Głównej Straży Pożarnych, jednostkach badawczo-rozwojowych, szkołach pożarniczych, głównych inspektoratach ochrony przeciwpożarowej i w Zarządzie Głównym Związku Ochotniczych Straży Pożarnych.		
1	Zastępca Komendanta Głównego Straży Pożarnych	22—23	gen. poż.
2	Komendant Szkoły Głównej Służby Pożarniczej (SGSP)		gen. poż.
	Dyrektor Centrum Naukowo-Badawczego Ochrony Przeciwpożarowej (CNBOP), Sekretarz Generalny Związku Ochotniczych Straży Pożarnych (ZOSP)	14—20	płk poż.
3	Szef Służby w Komendzie Głównej Straży Pożarnych (KGSP), zastępca komendanta SGSP, zastępca dyrektora CNBOP, komendant szkoły chorążych pożarnictwa (SChP), główny specjalista KGSP	12—19	płk poż.
4	Główny inspektor ochrony przeciwpożarowej, zastępca szefa służby KGSP, szefa katedry SGSP, profesor, zastępca komendanta SChP, kierownik zespołu SGSP	9—18	płk poż.
5	Zastępca szefa katedry SGSP, docent		płk poż.
	Kierownik zespołu KGSP, kierownik zakładu, kierownik studium, kierownik wydziału SChP, starszy oficer-specjalista	8—17	ppłk poż.
6	Kierownik pracowni, kierownik działu SGSP, adiunkt, starszy wykładowca, oficer-specjalista	6—15	ppłk poż.
7	Dowódca kompanii szkolnej, wykładowca, dowódca kursu SChP	5—13	mjr poż.
8	Zastępca dowódcy kompanii szkolnej, starszy asystent, kierownik sekcji, lektor, starszy instruktor — nauczyciel, młodszy wykładowca	3—12	kpt. poż.
9	Asystent, instruktor — nauczyciel	3—11	por. poż.
	II. Stanowiska w jednostkach terenowych.		
1	Komendant wojewódzki straży pożarnych	11—19	płk poż.
2	Zastępca komendanta wojewódzkiego straży pożarnych	9—18	płk poż.
3	Kierownik, służby, starszy oficer-specjalista, komendant wojewódzkiego ośrodka szkolenia pożarniczego, sekretarz zarządu wojewódzkiego ZOSP	6—16	ppłk poż.
4	Komendant rejonowy straży pożarnych oficer-specjalista	6—15	ppłk poż.
5	Zastępca komendanta rejonowego straży pożarnych	5—13	mjr poż.
	III. Stanowiska w zawodowych strażach pożarnych.		
1	Komendant zawodowej straży pożarnej (ZSP) kat. „A"	7—15	płk poż.
2	Komendant ZSP kat. „B", zastępca komendanta ZSP kat. „A", dowódca batalionu	6—14	ppłk poż.
3	Zastępca komendanta ZSP kat. „B", dowódca oddziału ZSP kat. „B", zastępca dowódcy batalionu, dowódca kompanii	3—13	mjr poż.
	Komendant ZSP kat. „C"		por. poż.
4	Dowódca oddziału ZSP kat. „C", dowódca plutonu	2—12	st. chor. poż.
	Szef batalionu, szef kompanii		st. ogn. poż.
5	Dowódca sekcji	2—11	st. ogn. poż.
6	Przodownik roty	1—10	plut. poż.
7	Pomocnik przodownika roty	1—8	st. kpr. poż.
	IV. Stanowiska wspólne.		
1	Starszy wykładowca w ośrodku szkolenia pożarniczego, starszy oficer	5—14	mjr poż.
2	Wykładowca w ośrodku szkolenia pożarniczego, oficer	4—13	kpt. poż.
3	Starszy instruktor	4—12	kpt. poż.
4	Starszy technik, szef zmiany	2—12	st. chor. poż. lub st. ogn. poż.
5	Instruktor, starszy dyspozytor, technik, kierowca — operator sprzętu specjalnego mechanik sprzętu	2—11	st. chor. poż. lub st. ogn. poż. st. ogn. poż.
6	Dyspozytor, mechanik — kierowca, szef sprzętowni	1—9	st. ogn. poż.
7	Kierowca, młodszy dyspozytor, pomocnik mechanika sprzętu, dyżurny ochrony obiektu	1—8	ogn. poż.
8	Stażysta	1—3	strażak

Uwaga: 1. Zawodową straż pożarną terenową i zakładową w sile batalionu zalicza się do kategorii „A", ZSP i ich oddziały w sile kompanii zalicza się do kategorii „B", a w sile plutonu — do kategorii „C".

2. Komendantowi zawodowej straży pożarnej lub dowódcy oddziału, który wykonuje funkcje komendanta rejonowego przysługuje wynagrodzenie i stopień etatowy nie niższy niż przewidziany dla komendanta rejonowego.

5

ZARZĄDZENIE NR 39/86 MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 12 czerwca 1986 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie wymagań w zakresie kwalifikacji i okresowych ocen kwalifikacyjnych funkcjonariuszy pożarnictwa

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 4 dekretu z dnia 27 grudnia 1974 r. o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa (Dz.U. z 1974 r. Nr 50, poz. 321 i z 1975 r. Nr 20, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. Załącznik do zarządzenia nr 83/82 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 października 1982 r. w sprawie wymagań w zakresie kwalifikacji i okresowych ocen kwalifikacyjnych funkcjonariuszy pożarnictwa otrzymuje brzmienie ustalone w załączniku do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą od dnia 1 kwietnia 1986 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Cz. Kiszczak

Załącznik do zarządzenia Nr 39/86 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 czerwca 1986 r. (poz. 5)

TARYFIKATOR KWALIFIKACYJNY FUNKCJONARIUSZY POŻARNICTWA

Lp.	Nazwa stanowiska służbowego	Wymagane kwalifikacje	
		wykształcenie	lata służby w ochronie przeciwpożarowej
1	2	3	4
	I. Stanowiska w Komendzie Głównej Straży Pożarnych, jednostkach badawczo-rozwojowych, szkołach pożarniczych, głównych inspektoratach ochrony przeciwpożarowej w Zarządzie Głównym Związku Ochotniczych Straży Pożarnych:		
1	Zastępca Komendanta Głównego Straży Pożarnych, Komendant Szkoły Głównej Służby Pożarniczej (SGSP), Dyrektor Centrum Naukowo-Badawczego Ochrony Przeciwpożarowej (CNBOP), Sekretarz Generalny Związku Ochotniczych Straży Pożarnych (ZOSP), szef służby w Komendzie Głównej Straży Pożarnych (KGSP), zastępca komendanta SGSP, zastępca dyrektora CNBOP, komendant szkoły chorążych pożarnictwa (SChP), główny specjalista KGSP	— wyższe pożarnicze lub — wyższe oraz oficerskie wyszkolenie pożarnicze	9 9
2	Główny inspektor ochrony przeciwpożarowej, zastępca szefa służby KGSP, szef katedry SGSP, zastępca komendanta SChP, kierownik zespołu SGSP	— wyższe pożarnicze lub — wyższe oraz oficerskie wyszkolenie pożarnicze	8 8
	profesor	wg odrębnych przepisów oraz oficerskie wyszkolenie pożarnicze	
3	Zastępca szefa katedry SGSP, kierownik zespołu KGSP, kierownik zakładu, kierownik studium, kierownik wydziału SChP, starszy oficer-specjalista	— wyższe pożarnicze lub — wyższe oraz oficerskie wyszkolenie pożarnicze	7 7
	docent	wg odrębnych przepisów oraz oficerskie wyszkolenie pożarnicze	
4	Kierownik pracowni, kierownik działu SGSP, oficer-specjalista, dowódca kompanii szkolnej, dowódca kursu SChP	— wyższe pożarnicze lub — wyższe oraz oficerskie wyszkolenie pożarnicze	6 6
	adiunkt, starszy wykładowca, wykładowca	wg odrębnych przepisów oraz oficerskie wyszkolenie pożarnicze	
5	Zastępca dowódcy kompanii szkolnej, kierownik sekcji	— wyższe pożarnicze lub — wyższe oraz oficerskie wyszkolenie pożarnicze	3 3
	starszy asystent, lektor, starszy instruktor — nauczyciel, młodszy wykładowca	wg odrębnych przepisów oraz oficerskie wyszkolenie pożarnicze	
6	Asystent, instruktor — nauczyciel	wg odrębnych przepisów oraz oficerskie wyszkolenie pożarnicze	
	II. Stanowiska w jednostkach terenowych:		
7	Komendant wojewódzki straży pożarnych	— wyższe pożarnicze lub — wyższe oraz oficerskie wyszkolenie pożarnicze	8 8
8	Zastępca komendanta wojewódzkiego straży pożarnych, kierownik służby, starszy oficer-specjalista, komendant wojewódzkiego ośrodka szkolenia pożarniczego, sekretarz zarządu wojewódzkiego ZOSP	— wyższe pożarnicze lub — wyższe oraz oficerskie wyszkolenie pożarnicze	6 6
9	Komendant rejonowy straży pożarnych, oficer-specjalista, zastępca komendanta rejonowego straży pożarnych	— wyższe pożarnicze lub — wyższe oraz oficerskie wyszkolenie pożarnicze	3 3

1	2	3	4
	III. Stanowiska w zawodowych strażach pożarnych:		
10	Komendant zawodowej straży pożarnej (ZSP) kat. ,,A", komendant ZSP kat. ,,B", zastępca komendanta ZSP kat. ,,A", dowódca batalionu	— wyższe pożarnicze lub — wyższe oraz oficerskie wyszkolenie pożarnicze	6 6
11	Zastępca komendanta ZSP kat. ,,B", dowódca oddziału ZSP kat. ,,B", zastępca dowódcy batalionu, dowódca kompanii	— wyższe pożarnicze lub — wyższe oraz oficerskie wyszkolenie pożarnicze	4 4
12	Komendant ZSP kat. ,,C"	— wyższe pożarnicze lub — wyższe oraz oficerskie wyszkolenie pożarnicze	2 2
13	Dowódca oddziału ZSP kat. ,,C", dowódca plutonu	— Szkoła Chorążych Pożarnictwa	2
14	Szef batalionu, szef kompanii	— średnie oraz podoficerskie wyszkolenie pożarnicze lub — zasadnicze zawodowe oraz podoficerskie wyszkolenie pożarnicze	2 3
15	Dowódca sekcji	— zasadnicze zawodowe oraz podoficerskie wyszkolenie pożarnicze	2
16	Przodownik roty	— zasadnicze zawodowe oraz podoficerskie wyszkolenie pożarnicze lub — podstawowe oraz podoficerskie wyszkolenie pożarnicze	1 2
17	Pomocnik przodownika roty	— podstawowe oraz wyszkolenie w zakresie kursu szeregowych pożarnictwa	—
	IV. Stanowiska wspólne:		
18	Starszy wykładowca w ośrodku szkolenia pożarniczego, starszy oficer	— wyższe pożarnicze lub — wyższe oraz oficerskie wyszkolenie pożarnicze	3 3
19	Wykładowca w ośrodku szkolenia pożarniczego, oficer, starszy instruktor	— wyższe pożarnicze lub — wyższe oraz oficerskie wyszkolenie pożarnicze	1 1
20	Starszy technik, szef zmiany	— Szkoła Chorążych Pożarnictwa lub — średnie oraz podoficerskie wyszkolenie pożarnicze	— 1
21	Instruktor, starszy dyspozytor, technik, kierowca — operator sprzętu specjalnego	— Szkoła Chorążych Pożarnictwa lub — średnie lub podoficerskie wyszkolenie pożarnicze	— 1
22	Mechanik sprzętu, mechanik — kierowca, szef sprzętowni, dyspozytor	— średnie oraz podoficerskie wyszkolenie pożarnicze lub — zasadnicze zawodowe oraz podoficerskie wyszkolenie pożarnicze	1 2
23	Kierowca, młodszy dyspozytor, pomocnik mechanika sprzętu, dyżurny ochrony obiektu	— zasadnicze zawodowe oraz podoficerskie wyszkolenie pożarnicze lub — podstawowe oraz podoficerskie wyszkolenie pożarnicze	1 2
24	Stażysta	— podstawowe	—

6

REGULAMIN NR 1/86 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 25 lutego 1986 r.

w sprawie zawodów w sporcie pożarniczym

Na podstawie § 2 pkt 7 i § 6 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 1975 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komendanta Głównego Straży Pożarnych (Dz.U. Nr 33, poz. 180) — ustala się, co następuje:

CEL ORGANIZACJI ZAWODÓW

§ 1. Celem zawodów w sporcie pożarniczym jest w szczególności:

1) podniesienie poziomu sprawności fizycznej funkcjonariuszy pożarnictwa,
2) mobilizowanie do intensywnego szkolenia pożarniczego, zmierzającego do skutecznego zwalczania pożarów i innych klęsk żywiołowych,
3) ocena stanu wyszkolenia pożarniczego,
4) popularyzowanie zagadnień ochrony przeciwpożarowej wśród społeczeństwa,
5) wyłonienie najlepszych zawodników i drużyn w sporcie pożarniczym,
6) przygotowanie do startu w zawodach wyższego szczebla.

POSTANOWIENIA OGÓLNE

§ 2. 1. Zawody organizowane są co roku jako mistrzostwa, od szczebla rejonu do Mistrzostw Polski i dzielą się na:

— rejonowe,
— wojewódzkie,
— Polski.

2. W mistrzostwach prawo startu mają tylko funkcjonariusze pożarnictwa, zatrudnieni w jednostkach organizacyjnych ochrony przeciwpożarowej na pełnych etatach, junacy odbywający zasadniczą służbę w oddziałach OC przy komendach wojewódzkich straży pożarnych oraz kandydaci na funkcjonariuszy pożarnictwa — zwani dalej „zawodnikami".

Każdy zawodnik musi przedłożyć komisji weryfikacyjnej książeczkę stanu służby (funkcjonariusz), książeczkę wojskową lub dowód osobisty z odpowiednią adnotacją o służbie w OC (junak), legitymację studencką lub szkolną (kandydat na funkcjonariusza). Każdy zawodnik musi również posiadać dowód osobisty (z wpisem zatrudnienia) oraz zaświadczenie lekarskie, stwierdzające zdolność zawodnika do uprawiania sportu.

3. Skład osobowy drużyny.

Do udziału w mistrzostwach można zgłosić drużynę — reprezentację zmiany służbowej, jednostki ZSP, rejonu czy województwa w składzie:
— 1 kierownik drużyny,
— 1 trener,
— 10 zawodników.

Zgłoszona do mistrzostw drużyna dzieli się na zespoły startujące w poszczególnych konkurencjach.

4. Konkurencje zawodów w sporcie pożarniczym.

Każda uczestnicząca w mistrzostwach drużyna ma obowiązek wystawić do startu zespoły w następujących konkurencjach:
— pożarniczy tor przeszkód — 100 m,
— wspinanie przy użyciu drabiny hakowej na 3 piętro wspinalni,
— sztafeta pożarnicza 4 × 100 m z przeszkodami,
— pożarnicze ćwiczenia bojowe.

W konkurencjach indywidualnych oraz sztafecie pożarniczej 4 × 100 m z przeszkodami, organizator mistrzostw nakazuje w drugich próbach zmianę torów przez zawodników.

5. Liczba zawodników w poszczególnych konkurencjach.

Do poszczególnych konkurencji, uczestnicząca w mistrzostwach drużyna wystawia zespoły składające się z:
— pożarniczy tor przeszkód — 100 m — 8 zawodników,
— wspinanie przy użyciu drabiny hakowej na 3 piętro wspinalni — 8 zawodników,
— sztafeta pożarnicza 4 × 100 m z przeszkodami — 2 zespoły 4-osobowe (sztafety A i B),
— pożarnicze ćwiczenia bojowe — 7 zawodników.

Kierownik drużyny wyznacza zawodników do startu w poszczególnych konkurencjach spośród 10 zawodników będących w jego dyspozycji.

6. Ubiór i umundurowanie zawodników:

1) konkurencje indywidualne:
   a) dres sportowy,
   b) obuwie o cholewce zakrywającej kostkę, bez kolców lub korków, o profilu protektora podeszwy nie głębszym niż 5 mm,
   c) hełm pożarniczy lub kask stosowany w przemyśle bez przeróbek,
   d) pas bojowy typu młodzieżowego bez zatrzaśnika i toporka,
2) konkurencje zespołowe:
   — wszystkich zawodników zespołu obowiązuje jednolity ubiór:
   a) umundurowanie specjalne (lub dres sportowy),
   b) obuwie, jak w konkurencjach indywidualnych,
   c) hełm, jak w konkurencjach indywidualnych,
   d) pas bojowy, jak w konkurencjach indywidualnych,
   e) zawodnik ostatniego odcinka sztafety 4 × 100 m dodatkowo musi być ubrany w sprzęt ochraniający twarz (przyłbica) i ręce przed oparzeniami oraz posiadać kurtkę trudno zapalną. Za trudno zapalną uważa się kurtkę ubrania specjalnego,
3) otwarcie (zamknięcie) zawodów:
   a) umundurowanie specjalne,
   b) buty skutery,
   c) hełm pożarniczy,
   d) pas bojowy z toporkiem i zatrzaśnikiem.

7. Umundurowanie osób funkcyjnych.

Osoby funkcyjne (§ 12) na mistrzostwach występują w umundurowaniu służbowym z tym, że kierownik zawodów (zastępca) na czas otwarcia (zamknięcia) zakłada dodatkowo pełne uzbrojenie osobiste (hełm, pas bojowy z toporkiem i zatrzaśnikiem).

SPRZĘT

§ 3. 1. Sprzęt używany przez zespoły i zawodników w czasie startu w mistrzostwach musi być znormalizowany, produkcji polskiej i bez przeróbek w stosunku do egzemplarzy fabrycznych.

2. Na mistrzostwach, zawodnicy używają sprzętu własnego lub dostarczonego przez organizatora — decyzje w tej sprawie podejmuje organizator.

3. Odstępstwa od postanowień ustępu 1 i 2 podejmuje każdorazowo organizator mistrzostw.

4. Na mistrzostwach używa się sprzętu o niżej określonych parametrach:

1) prądownica:
   a) do konkurencji pożarniczy tor przeszkód — 100 m oraz do konkurencji sztafeta pożarnicza 4 × 100 m z przeszkodami:
      — minimalna długość — 25 cm,
      — minimalna waga — 0,5 kg,
      — prądownica do konkurencji pożarniczy tor przeszkód może być wyposażona w linkę (sznurek, pasek) w celu umocowania jej do pasa — maksymalna długość linki 50 cm,
   b) do konkurencji ćwiczenia bojowe:
      — minimalna długość — 25 cm,
      — średnica pyszczka — 12 lub 12,5 mm, dopuszczalna tolerancja ±0,1 mm,
2) węże tłoczne W-52 do konkurencji pożarniczy tor przeszkód — 100 m oraz do konkurencji sztafeta pożarnicza 4 × 100 m z przeszkodami:

— średnica węża — 52 mm,
— długość odcinka 20 m ±1 m,
— minimalna waga jednego odcinka 2,5 kg,
— łączniki typu ROT lub STORZ,
— odcinki nie mogą być ze sobą połączone, muszą być zwinięte (w kręgu) i mogą leżeć lub stać,

3) rozdzielacz:
a) do konkurencji pożarniczy tor przeszkód — 100 m oraz sztafety 4 × 100 m z przeszkodami:
— musi odpowiadać normie PN,
— nasady (wylotowe) — jedna 75 mm, dwie 52 mm,
— nóżki wszystkie muszą być równe,
— odległość od podłoża do dolnego brzegu korony nasad ∅ 52 mm nie może przekraczać 6 mm,
— rozdzielacz musi być ustawiony nasadami 52 mm w kierunku biegu. Jedna z nasad może pokrywać się z linią prostopadłą do toru biegu,
b) do konkurencji ćwiczenia bojowe:
— musi odpowiadać normie PN,
— nasada (wlotowa) — jedna 75 mm,
— nasady (wylotowe) — jedna 75 mm, dwie 52 mm,

4) drabina hakowa:
— drabina i szczeble mogą być wykonane z drewna lub metalu,
— maksymalna długość drabiny 4100 mm,
— ilość szczebli — 13 szt.,
— minimalna waga 8,5 kg,
— kosa metalowa o minimalnej wewnętrznej długości — 430 mm,

5) drabina słupkowa — nie posiadająca wyraźnych cech przeróbek mających na celu zmniejszenie jej wagi:
— długość złożonej drabiny — min. 3260 mm, max. 3400 mm,
— wysokość rozłożonej drabiny — min. 3000 mm, max. 3116 mm,
— odległość pomiędzy szczeblami — min. 300 mm, max. 310 mm,
— ilość szczebli — 8 lub 9,
— rozstaw bocznic (zewn.) — min. 230 mm, max. 250 mm,

6) gaśnica proszkowa:
— gaśnica GP-2 ustawiona na torze może być odbezpieczona (bez zawleczki) — to samo tyczy gaśnicy rezerwowej,

7) motopompa z rozruchem ręcznym lub elektrycznym M8/8:
— motopompa bez przeróbek konstrukcyjnych,
— nasada ssawna 110 zaopatrzona w sitko,
— paliwo,

8) węże ssawne W-110:
— średnica węży 110 mm,
— długość odcinka 2400 mm,

9) smok ssawny:
— można stosować tylko smok ssawny prosty,
— smok musi posiadać zawór zwrotny,

10) węże tłoczne W-75:
— średnica węży — 75 mm,
— długość odcinka — 20 m ±1 m,
— łączniki STORZ,

11) węże tłoczne W-52 — do konkurencji ćwiczenia bojowe:
— średnica węży — 52 mm,
— długość odcinka — 20 m ±1 m,
— łączniki STORZ.

URZĄDZENIA BOISKOWE

§ 4. 1. Ściana (rys. 1) — do konkurencji pożarniczy tor przeszkód 100 m i sztafety 4 × 100 m z przeszkodami:
— wysokość — 2 m,
— szerokość — 2 m,
— wykonana z gładkich desek, o grubości 4 cm podtrzymywana bocznymi podporami.

2. Równoważnia (rys. 2) — do konkurencji pożarniczy tor przeszkód 100 m i sztafety 4 × 100 m z przeszkodami:
— długość — 8 m,
— szerokość — 18 cm,
— wysokość — 120 cm.

Do obu końców równoważni przymocowane są pochylnie długości 2 m, szerokości 25 cm i grubości co najmniej 4 cm. Do pochylni przymocowane są szczeble (listwy) w odległości co 35 cm licząc od góry do osi każdego szczebla. Szerokość szczebli 5 cm, wysokość 3 cm. Równoważnia powinna być umieszczona na trzech podporach, ustawiona na środku toru w jego osi podłużnej.

3. Wspinalnia (rys. 3).

Mistrzostwa przeprowadza się na 3-piętrowej wspinalni (ścianie ćwiczeń) odpowiadającej następującym warunkom:

1) ściana frontowa powinna być pokryta materiałem chroniącym zawodników przed kontuzjami (np. płyta pilśniowa, mata z gumy piankowej pokrytej dermą itp.),
2) na każdym piętrze powinny być co najmniej 2 okna szerokości 1,1 m i wysokości 1,87 m odległe od siebie w płaszczyźnie poziomej 0,6 m,
3) parapety okienne szerokości 0,4 m (z desek grubości 4 cm) muszą być wysunięte 3 cm przed płaszczyznę frontową ściany,
4) górne płaszczyzny parapetów okiennych muszą się znajdować:
— na I piętrze — na wysokości 4,25 m od powierzchni poduszki amortyzacyjnej przed wspinalnią,
— pomiędzy I a II piętrem oraz II i III piętrem w odległości 3,3 m,
5) w poprzek frontowej ściany, na wysokości 1,2 m od poduszki amortyzacyjnej (tuż pod górną płaszczyzną 3 szczebla drabiny hakowej zawieszonej na parapecie okna na I piętrze) umocowana jest drewniana listwa dystansowa szerokości 6 cm i grubości 6 cm. Zarówno wystające przed ścianę parapety, jak i listwa dystansowa, powinny być obite pojedynczą warstwą węża w celu łagodzenia uderzeń drabiny,

6) na każdym piętrze wewnątrz wspinalni na poziomie 0,8 m poniżej parapetów znajduje się podłoga szerokości co najmniej 1,5 m, mierząc od okien, z balustradą zabezpieczającą zawodników przed spadnięciem oraz na jednej ze ścian stała drabina lub schody,
7) pod oknami wspinalni znajduje się poduszka amortyzacyjna, której parametry i rodzaj określają odrębne przepisy.

4. Domek (rys. 4).

Wymiary:
— długość — 5 m,
— szerokość — 2,5 m,
— wysokość do kalenicy dachu — 2,5 m,
— długość dachu — 4 m,
— szerokość dachu — 1,5 m,
— spadek dachu 30° (dach dwuspadowy).

Wzdłuż dachu w odległości 20 cm od dolnych krawędzi po obu stronach przymocowane są listwy szerokości 10 cm i grubości 6 cm. Na czołowej stronie dachu (od strony startu) znajdują się wycięcia z każdej strony kalenicy — długości 30 cm i głębokości 6 cm dla oparcia drabiny słupkowej. Ściana domku od strony dobiegu wypełniona jest cienkimi deskami lub płytą pilśniową. Tylna część domku nie ma dachu, lecz kończy się płaskim pomostem (platformą) szerokości 2,5 m, długości 1 m, zamocowanym poziomo na wysokości 1,75 m.

5. Wanna.

Wymiary:
— długość — 1,5 m,
— szerokość — 1 m,
— głębokość — 0,2 m.

Dla zapewnienia jednakowych warunków gaszenia, liczba wanien powinna być dwukrotnie większa od liczby torów, tak aby można było je wymieniać. Przed rozpoczęciem konkurencji pierwsze wanny należy podgrzać przez wypalenie w nich po 0,5 l benzyny.

6. Ciecz łatwo zapalna.

Skład:
— woda — 30 l,
— nafta oświetleniowa — 3 l,
— benzyna silnikowa — 0,5 l.

Wannę ustawioną na torze napełnia się bezpośrednio przed startem 30 l wody i 3 l nafty. Tuż po prawidłowym starcie zawodników wlewa się 0,5 l benzyny. Zapalenie mieszanki następuje w momencie gdy zawodnik na drugim odcinku sztafety pokonał ścianę. Wodę, naftę i benzynę należy przygotować w obecności sędziów w oddzielnych pojemnikach. Pojemniki plombują sędziowie. Losowania zestawów pojemników z wodą, naftą i benzyną dokonują kierownicy drużyny, trenerzy lub zawodnicy IV zmiany przed rozpoczęciem konkurencji.

7. Podest drewniany.

Wymiary:
— długość — 2 m,
— szerokość — 2 m,
— wysokość — 10 cm.

8. Zbiornik wodny:
— pojemność minimalna 1000 l (1 m³),
— ściany pionowe o wysokości 0,8 m.

Zbiornik napełniany jest wodą do górnej krawędzi (do pełna). Powinien on posiadać urządzenia do uzupełniania wody. Zbiornik musi być ustawiony w odległości 4 m od lewego boku podestu.

9. Tarcza nalewowa (rys. 5).

Tarcza wykonana jest z płyty blaszanej o wymiarach 50 cm $\times$ 50 cm. W środku tarczy znajduje się otwór o średnicy 5 cm. Środek otworu znajduje się na wysokości 160 cm od podłoża. Za tarczą umieszczony jest zbiornik o pojemności 15 l, zbudowany w ten sposób, by woda mogła dostać się do niego tylko przez otwór w środku tarczy. Zbiornik musi być szczelny i zamknięty (podczas trwania konkurencji) — tak by nalewana woda nie mogła przelewać się na zewnątrz. Zbiornik powinien być zaopatrzony w kran spustowy wody oraz w urządzenie sygnalizujące napełnienie zbiornika 10 l wody.

Nad tarczą znajduje się lampa (światło sygnalizacyjne), która włącza się z chwilą napełnienia zbiornika 10 l wody.

Tarcza wraz ze zbiornikiem umieszczona jest na podstawie drewnianej lub metalowej. Całość zamocowana jest do podłoża tak, by podczas trwania konkurencji nie mogła się poruszyć i przechylić.

STADION — (PLAC ZAWODÓW)

§ 5. 1. Do zawodów w sporcie pożarniczym najbardziej odpowiednia jest płyta stadionu do piłki nożnej wraz z bieżnią lekkoatletyczną, o obwodzie 400 m. Plac zawodów może stanowić również teren płaski o nawierzchni utwardzonej (nie może to być jednak asfalt ani beton) o wymiarach: długość minimalna 105 m, szerokość minimalna 40 m wraz z wytyczoną bieżnią okrężną długości 400 m (z zachowaniem parametrów bieżni lekkoatletycznej). Konkurencję wspinanie przy użyciu drabiny hakowej można przeprowadzić na osobnym obiekcie przystosowanym do tej konkurencji.

2. Tory poszczególnych konkurencji należy wytyczać tak, by jednocześnie mogły startować minimum dwa zespoły lub dwóch zawodników.

3. Organizator zawodów obowiązany jest zabezpieczyć tory zawodów w ten sposób, by osoby niepowołane nie miały możliwości wchodzenia lub przebywania na terenie zawodów,

1) tor do konkurencji — pożarniczy tor przeszkód 100 m (rys. 6).
Konkurencję przeprowadza się na bieżni, jednocześnie na dwóch lub więcej torach. Szerokość toru 2,5 m, długość 100 m. Tory oznacza się białymi liniami szerokości 5 cm. Pomiarów bieżni dokonuje się w odległości 0,30 m od wewnętrznej strony krawężnika, a gdy brak jest krawężnika w odległości 0,20 m od linii oznaczającej wewnętrzną krawędź bieżni. W szerokość toru wlicza się tylko linię po prawej stronie toru. Linie startu i mety oznaczone są na bieżni prostopadle do toru. Na 23 m od linii startu znajduje się ściana. W odległości 5 m za ścianą (28 m od linii startu) ułożone są w dowolny sposób dwa odcinki węży W-52

(zwinięte, nie połączone). W odległości 10 m od oznakowania ułożenia węży (38 m od linii startu) znajduje się początek pochylni równoważni. Na wysokości końca równoważni (pochylni) — na bieżni znajduje się linia rozgraniczająca. Na 75 m toru ustawiony jest rozdzielacz w sposób opisany w § 3 ust. 4 pkt 3. Rozdzielacz nie może być przymocowany do podłoża. Na 100 m znajduje się linia mety,

2) tor do konkurencji — wspinanie przy użyciu drabiny hakowej.
Konkurencję przeprowadza się na dwóch lub więcej torach jednocześnie. Szerokość toru dobiegu do wspinalni wynosi 2 m. Długość toru dobiegu od linii startu do wspinalni wynosi 32,25 m,

3) tor do konkurencji — sztafeta pożarnicza 4 × 100 m z przeszkodami (rys. 7).
Konkurencję przeprowadza się jednocześnie na dwóch lub więcej torach okrężnych. Szerokość toru — 2,5 m, długość 400 m.
Pomiary bieżni: szerokość linii torów oraz wyznaczanie startu i mety, jak w ust. 3 pkt 1. Tory podzielone są na cztery odcinki po 100 m każdy (oznaczone liniami szer. 5 cm). 10 m przed i 10 m za linią dzielącą tor na cztery odcinki stumetrowe tzn. na 90, 110, 190, 210, 290 i 310 metrze zaznaczyć należy liniami prostopadłymi do toru biegu strefy zmian.
W odległości 20 m przed końcem każdego odcinka tzn. na 80, 180 i 280 metrze toru należy w sposób widoczny oznakować miejsce — strefę nabiegu (rys. 7a):

a) odcinek I toru
Rozpoczyna się od linii startu i kończy się na 100 m toru (pierwszy odcinek to prosta bieżni okrężnej).
Na linii startu ułożona jest drabina słupkowa, za pomocą której zawodnik pokonuje domek ustawiony na 30 m toru.

b) odcinek II toru
Rozpoczyna się na linii oznaczającej 100 m i kończy się na linii oznaczającej 200 m toru.
Na 150 m toru ustawiona jest ściana.

c) odcinek III toru
Rozpoczyna się na linii oznaczającej 200 m i kończy się na linii oznaczającej 300 m toru.
Na 215 m toru ułożone są dwa odcinki węży W-52 (zwinięte w kręgi i nie połączone). W odległości 10 m od węży (na 225 m toru) zaczyna się pochylnia podbiegu na równoważnię. Na wysokości końca pochylni równoważni (na bieżni) znajduje się linia rozgraniczająca. Na 255 m toru ustawiony jest rozdzielacz.

d) odcinek IV toru
Rozpoczyna się od linii oznaczającej 300 m i kończy się na linii mety — 400 m toru. Na 320 m ustawiona jest gaśnica GP-2. Na 350 m ustawiona jest na środku toru (na jego osi) wanna z płynem łatwo zapalnym. W odległości 1.5 m przed lub za wanną po prawej stronie toru (w miejscu oznakowanym) ustawiona jest gaśnica zapasowa (GP-2).

4) Tor do ćwiczeń bojowych.
Konkurencję przeprowadza się na dwóch lub więcej torach jednocześnie. Długość toru 105 m, szerokość 20 m. Motopompa i sprzęt potrzebny do wykonania zadania ułożony jest na podeście drewnianym. Podest ustawiony jest na torze w taki sposób, aby jego środek znajdował się w odległości 10 m od linii bocznych toru i linii wyznaczającej początek toru. Zbiornik wodny ustawiony jest w odległości 4 m od lewej krawędzi podestu. Dwie tarcze nalewowe ustawione są w odległości 105 m od linii wyznaczającej początek toru w ten sposób, by środek tarcz znajdował się 5 m od lewej krawędzi toru (tarcza pierwsza) oraz 5 m od prawej krawędzi toru (tarcza druga). Na 100 m toru — 5 m przed tarczami nalewowymi znajduje się linia stanowisk prądowników. Linie startu w konkurencji wyznaczają: linia początkowa lub linie boczne toru. Zawodnicy mogą startować z jednej, dwóch lub trzech linii jednocześnie.

KONKURENCJE (PRZEBIEG)

§ 6. 1. Pożarniczy tor przeszkód — 100 m.
Wezwany zawodnik wyposażony w prądownicę (§ 3 ust. 4 pkt 1), 2 odcinki węży W-52 (§ 3 ust. 4 pkt 2) oraz rozdzielacz (§ 3 ust. 4 pkt 3) zgłasza się na linię startu (do sędziego). Po sprawdzeniu tożsamości i sprzętu oraz zezwoleniu sędziego ustawia na swoim torze, w miejscach oznakowanych sprzęt — tj. węże na 28 m i rozdzielacz na 75 m, a następnie przechodzi na linię wyczekiwania. Na komendę sędziego „na miejsca" zawodnik zajmuje miejsce w blokach startowych (zawodnik ma prawo zrezygnować z użycia bloków), twarzą w kierunku biegu dotykając dłońmi lub palcami obu dłoni oraz kolanem do podłoża. Żadna część ciała zawodnika nie może stykać się ani przekraczać linii startu. Po znieruchomieniu wszystkich zawodników startujących w danym biegu, sędzia podaje komendę „gotów". Na tę komendę zawodnik, unosi tułów do góry, tak aby kolana nie dotykały podłoża. Po znieruchomieniu wszystkich zawodników — w odstępie ok. 3 sek. od poprzedniej komendy — sędzia wydaje komendę „start" — lub następuje krótki, głośny sygnał akustyczny (gwizdek, strzał, uderzenie) jednoznaczny z komendą „start". Na sygnał startu zawodnik z prądownicą wbiega na swój tor i po dobiegnięciu do ściany (§ 4 ust. 1) ustawionej na 23 m toru pokonuje ją bez pomocy podpór, przechodząc przez jej górną krawędź w ten sposób, aby żadna część ciała, ubioru, uzbrojenia lub sprzętu nie przeszła na drugą stronę ściany poniżej górnej krawędzi lub poza torem zawodnika. Po zejściu (zeskoku) ze ściany, zawodnik zabiera w dowolny sposób 2 odcinki węży W-52. Od tego momentu zawodnik może rozwijać i łączyć linię wężową. Następnie po dobiegnięciu do równoważni (§ 4 ust. 2) ustawionej na 38 m toru wbiega na nią i pokonuje ją, schodząc (zeskakując) za linią rozgraniczającą. Po pokonaniu równoważni dobiega do rozdzielacza, łączy do niego

jeden koniec linii wężowej, natomiast drugi koniec łączy do prądownicy i biegnąc w kierunku mety rozwija linię wężową. Zawodnik może łączyć węże ze sobą, rozdzielaczem i prądownicą w dowolnej kolejności i w dowolny sposób w czasie biegu lub stojąc, nie może jednak podnosić, przenosić czy przemieszczać rozdzielacza w momencie łączenia. Czas wykonania konkurencji liczy się od komendy „start" do momentu zetknięcia się tułowia zawodnika (od pasa do szyi) z płaszczyzną pionową linii mety, na wysokości fotokomórki (ok. 120 cm od podłoża).

2. Wspinanie przy użyciu drabiny hakowej na 3 piętro wspinalni.

Wezwany zawodnik wyposażony w drabinę hakową (§ 3 ust. 4 pkt 4), zgłasza się na linię startu (do sędziego). Na komendę „na miejsca" zawodnik postępuje podobnie jak w ust. 1, z tym jednak, że wolno zawodnikowi trzymać drabinę obiema rękami za dowolną część. Drabina musi stykać się z podłożem całą powierzchnią przynajmniej jednej bocznicy. Siódmy szczebel drabiny musi pokrywać się z linią startu. Na komendę sędziego „gotów" zawodnik unosi tułów do góry odrywając kolano od podłoża. Drabina pozostaje nieruchoma. Na komendę „start" lub sygnał akustyczny (gwizdek, strzał, uderzenie) jednoznaczny z komendą „start" zawodnik rozpoczyna bieg po swoim torze z drabiną trzymaną w dowolny sposób — do wspinalni (§ 4 ust. 3). Po dobiegnięciu do wspinalni zawodnik zawiesza drabinę na parapecie okna I piętra, następnie wchodzi po drabinie i siada na parapecie okna. Sprawia drabinę na II piętro, wchodzi po niej i siada na parapecie okna II piętra. Kolejno sprawia drabinę na III piętro, wchodzi po niej i zeskakuje na podłogę III piętra lub na wyznaczone urządzenie pomiarowe tam zainstalowane. Czas wykonania konkurencji liczy się od komendy „start" do momentu zetknięcia się drugiej nogi zawodnika z podłogą III piętra wspinalni lub wyłączenia (drugą nogą) urządzenia pomiarowego.

3. Sztafeta pożarnicza 4 × 100 m z przeszkodami.

Wezwany zespół (4 zawodników) zgłasza się na linię startu (do sędziego) wyposażony w drabinę słupkową (§ 3 ust. 4 pkt 5), dwa odcinki węży W-52 (§ 3 ust. 4 pkt 2), rozdzielacz (§ 3 ust. 4 pkt 3), gaśnicę proszkową GP-2 (§ 3 ust. 4 pkt 6) oraz prądownicę (§ 3 ust. 4 pkt 1), która pełni funkcję pałeczki sztafetowej i może być przez zawodników w dowolny sposób trzymana, przechowywana i przenoszona. Po sprawdzeniu tożsamości i sprzętu oraz zezwoleniu sędziego, zawodnicy ustawiają na torze w miejscach oznakowanych sprzęt — tj.: węże na 215 m, rozdzielacz na 255 m oraz gaśnicę proszkową na 320 m. Następnie zawodnicy zajmują miejsca na torze biegu w następujący sposób. Pierwszy zawodnik przed linią startu, drugi w strefie nabiegu lub w strefie zmiany pierwszej (80—110 m), trzeci zawodnik w strefie nabiegu lub w strefie zmiany drugiej (180—210 m) oraz czwarty zawodnik w strefie nabiegu lub w strefie zmiany trzeciej (250—310 m). Strefy zmian opisano w § 5 ust. 3 pkt 3. Zawodnicy na zmianach mogą stać w sposób dowolny, jednak tylko wewnątrz stref nabiegu lub zmiany nie dotykając do linii ograniczających te strefy. Zawodnik stojący na starcie jest wyposażony w drabinę słupkową oraz prądownicę. Start odbywa się jak w konkurencji — pożarniczy tor przeszkód — 100 m, z tym że drabina (rozłożona) musi całą bocznicą stykać się z podłożem i nie wolno klinować jej bocznic. Zawodnik może trzymać drabinę w sposób dowolny. W momencie sygnału do startu rozpoczyna się konkurencja. Zawodnik dobiega do domku (§ 4 ust. 4) ustawionego na 30 m toru i za pomocą drabiny słupkowej wchodzi na jego dach. Przebiega po dachu (bez drabiny) do platformy (pomostu) — którą musi pokonać — następnie zeskakuje za linią rozgraniczającą, dobiega do strefy zmian i w strefie tej przekazuje prądownicę następnemu zawodnikowi. Prądownica musi być przekazana z ręki do ręki — nie wolno jej rzucać. Po odebraniu prądownicy (pałeczki sztafetowej) zawodnik na drugim odcinku pokonuje ścianę (§ 4 ust. 1) ustawioną na 150 m toru w sposób opisany przy konkurencji — pożarniczy tor przeszkód — 100 m. Następnie przekazuje (w strefie zmian) prądownicę kolejnemu zawodnikowi. Zawodnik na trzecim odcinku dobiega do węży W-52 i zabiera je w dowolny sposób. Następnie pokonuje równoważnię (§ 4 ust. 2), łączy linię wężową, podłącza ją do rozdzielacza i łączy z prądownicą w sposób opisany w konkurencji — pożarniczy tor przeszkód — 100 m. Po dobiegnięciu do strefy zmian, przekazuje prądownicę (w strefie zmian) następnemu zawodnikowi. Prądownica musi być połączona z linią wężową przed 280 m toru, a odłączenie jej następuje po przekroczeniu tej linii. Zawodnik na czwartym odcinku (ubrany jak w § 2 ust. 6 pkt 2 lit. e) po odebraniu prądownicy dobiega do gaśnicy proszkowej ustawionej na 320 m toru, chwyta ją w dowolny sposób, dobiega do wanny (§ 4 ust. 5) z palącą się cieczą (§ 4 ust. 6) i za pomocą proszku gasi w dowolny sposób palącą się w wannie ciecz. Pozostawia gaśnicę przy wannie, lecz nie może ona jej dotykać ani też być wrzucona do wanny. Po ugaszeniu cieczy kontynuuje bieg do mety. W przypadku nieugaszenia lub uszkodzenia gaśnicy podstawowej zawodnik ma prawo użyć drugą gaśnicę (rezerwową), która jest ustawiona w odległości 1,5 m od wanny. Czas wykonania konkurencji liczy się od komendy „start" do momentu zetknięcia się tułowia (od pasa do szyi) zawodnika ostatniego odcinka biegu sztafetowego, z płaszczyzną pionową linii mety, na wysokości fotokomórki (ok. 120 cm od podłoża).

UWAGA

Do wanny z cieczą łatwo zapalną dolewa się 0,5 l benzyny po prawidłowym starcie zawodników biegnących w danym biegu. Podpalenie cieczy następuje w momencie gdy zawodnik drugiego odcinka na danym torze pokona ścianę (w momencie zetknięcia się obu stóp zawodnika z podłożem). Zawodnikowi na czwartym odcinku wolno użyć drugiej gaśnicy w momencie awarii gaśnicy pierwszej lub jeśli zawodnik nie ugasi cieczy pierwszą gaśnicą.

4. Ćwiczenia bojowe.

Wezwany zespół (7 zawodników) zgłasza się na linię startu (do sędziego) wyposażony w następujący sprzęt:
— motopompa M8/8 (§ 3 ust. 4 pkt 7),
— 2 odcinki węży ssawnych W-110 (§ 3 ust. 4 pkt 8),
— smok ssawny (§ 3 ust. 4 pkt 9),
— 3 odcinki węży tłocznych W-75 (§ 3 ust. 4 pkt 10),
— 4 odcinki węży tłocznych W-52 (§ 3 ust. 4 pkt 11),
— rozdzielacz (§ 3 ust. 4 pkt 3),
— 2 prądownice (§ 3 ust. 4 pkt 1),
— 2 klucze do łączników.

Po zezwoleniu sędziego, wymieniony sprzęt zespół układa na podeście (§ 4 ust. 7) w taki sposób, by sprzęt nie wystawał poza jego gabaryty (wystawać mogą tylko węże ssawne). Sprzęt nie może dotykać ziemi i nie może być ze sobą połączony. Nasady i zawory motopompy i rozdzielacza mogą być odkryte i otwarte. Z chwilą postawienia motopompy na podeście silnik musi być zgaszony i nie wolno go już uruchamiać. W odległości 4 m od lewego boku podestu znajduje się zbiornik wodny (§ 4 ust. 8). W odległości 105 m od linii startu ustawione są dwie tarcze nalewowe (§ 4 ust. 9) przy czym ich środki znajdują się w odległości 5 m od lewej i prawej linii bocznej wyznaczającej tor do ćwiczeń (§ 5 ust. 3 pkt 4), 5 m przed linią, na której umieszczone są tarcze, wytyczona jest linia prądowników. Tor do konkurencji — ćwiczenie bojowe — obrazuje rys. 8. Na sygnał sędziego „start" zespół dobiega do podestu ze sprzętem, sprawia go, następnie przez rozdzielacz podaje dwa prądy wody (z linii prądowników) do otworów w tarczach nalewowych. Konkurencja jest ukończona wtedy, gdy oba zbiorniki będą napełnione 10 litrami wody. Czas konkurencji zatrzymuje się w momencie napełnienia drugiego zbiornika.

UWAGA OGÓLNA DO § 6.

W konkurencjach indywidualnych oraz sztafecie pożarniczej 4 × 100 m z przeszkodami ustala się czas oczekiwania na zawodnika (zespół), który wynosi 1,5 minuty od momentu wywołania zawodnika (zespołu) przez sędziego na start, natomiast w ćwiczeniach bojowych na umieszczenie sprzętu i ustawienie zespołu przeznacza się max. 5 minut, a na przeprowadzenie ćwiczenia 2 minuty.

KLASYFIKACJA

§ 7. 1. Kryterium klasyfikacji w poszczególnych konkurencjach jest czas poprawnie wykonanych zadań określonych niniejszym regulaminem.

2. Na mistrzostwach prowadzi się następujące klasyfikacje:
1) indywidualną:
— oddzielnie w konkurencji wspinanie przy użyciu drabiny hakowej oraz pożarniczy tor przeszkód — 100 m
— w dwuboju — zaliczając łącznie wyniki w konkurencjach wspinanie przy użyciu drabiny hakowej i pożarniczy tor przeszkód — 100 m,
2) zespołową:
— oddzielnie w konkurencjach wspinanie przy użyciu drabiny hakowej oraz pożarniczy tor przeszkód — 100 m — zaliczając sumę czasów uzyskanych przez 6 najlepszych zawodników zespołu
— w sztafecie pożarniczej 4 × 100 m z przeszkodami — zaliczając wynik lepszy uzyskany przez jeden z zespołów sztafetowych
— w ćwiczeniach bojowych — zaliczając wynik uzyskany przez zespół,
3) drużynową:
— na podstawie sumy punktów uzyskanych przez poszczególne zespoły danej drużyny we wszystkich konkurencjach (bez dwuboju).

3. W konkurencjach indywidualnych każdy zawodnik ma prawo wykonać dwie próby. Do klasyfikacji zalicza się wynik próby lepszej. Kolejność zawodników w konkurencjach indywidualnych ustala się według osiągniętych czasów. Lepsze miejsce uzyskuje zawodnik, który osiągnął najkrótszy czas w jednej z dwóch prób. Przy jednakowych wynikach o pierwszeństwie decyduje lepszy czas uzyskany w drugiej (gorszej) próbie. Przy jednakowych wynikach obu prób, zawodników klasyfikuje się na tym samym miejscu (ex aequo).

4. W przypadku uzyskania przez dwa lub więcej zespoły wyników, czasów identycznych o ich kolejności decyduje:
— w konkurencjach pożarniczy tor przeszkód — 100 m i wspinanie przy użyciu drabiny hakowej na 3 piętro — suma czasów gorszych uzyskanych przez 6 sklasyfikowanych zawodników tych zespołów. Jeżeli zaś jeden lub więcej z tych sześciu zawodników ma tylko jedną zaliczoną próbę, to wtedy przy równych czasach lepszych, pierwszeństwo uzyskuje zespół, którego zawodnicy mają dwie próby zaliczone,
— w sztafecie pożarniczej 4 × 100 m z przeszkodami — wyniki słabszych zespołów,
— w ćwiczeniach bojowych — zespoły klasyfikuje się na identycznych miejscach (ex aequo).

5. W przypadku uzyskania przez dwóch lub więcej zawodników (zespołów) jednakowych czasów (również drugich) decydujących o zajęciu miejsc medalowych 1—3, może być zarządzony bieg dodatkowy, nie mający wpływu na ocenę i klasyfikację drużynową, a decydujący jedynie o rozdziale medali.

6. Do klasyfikacji zespołowej zalicza się poszczególnym zespołom liczbę punktów odpowiadającą zajętym miejscom w poszczególnych konkurencjach. Pierwsze miejsce zdobywa zespół, który osiągnął łączny najkrótszy czas w danej konkurencji, otrzymując 1 pkt, drugie miejsce zespół, który uzyskał 2 pkt., trzecie miejsce zespół, który uzyskał 3 pkt., itd.

7. Końcową kolejność drużyn w zawodach ustala się na podstawie sumy punktów uzyskanych

przez poszczególne zespoły danej drużyny we wszystkich konkurencjach mistrzostw. Zwycięża drużyna, która uzyskała najmniejszą łączną ilość punktów za wszystkie konkurencje. W razie uzyskania przez dwie lub więcej drużyn jednakowej ilości punktów za wszystkie konkurencje, o ich ostatecznej kolejności decydują wyniki konkurencji ćwiczeń bojowych, a następnie sztafety pożarniczej 4 × 100 m z przeszkodami.

8. W dwuboju sumuje się poszczególnym zawodnikom zaliczone lepsze wyniki (czasy) w konkurencjach pożarniczy tor przeszkód — 100 m i wspinanie przy użyciu drabiny hakowej na 3 piętro wspinalni, uzyskane podczas tych samych zawodów. Zwycięża zawodnik, który uzyskał najkrótszy łączny czas w obu tych konkurencjach. W przypadku uzyskania przez dwóch lub więcej zawodników tych samych czasów, o kolejności zajętych miejsce decyduje suma czasów uzyskanych w drugich próbach, a w następnej kolejności wyniki osiągnięte w konkurencji wspinanie przy użyciu drabiny hakowej na 3 piętro.

9. W razie braku ustalonej dla danej konkurencji liczby zawodników lub dyskwalifikacji, każdy zespół klasyfikuje się ex aequo na ostatnim miejscu w tej konkurencji, przyznając tyle punktów, ile zespołów startowało w tej konkurencji.

10. Zawodnicy, którzy w konkurencjach pożarniczy tor przeszkód — 100 m lub wspinanie przy użyciu drabiny hakowej na 3 piętro nie zaliczą ani jednej próby nie będą klasyfikowani ani w tej konkurencji, w której nie zaliczyli żadnej próby, ani w dwuboju.

OCENA

§ 8. 1. Zawodników i zespoły startujące w zawodach ocenia się według uzyskanych czasów oraz na podstawie poprawnie wykonanych elementów (zadań) konkurencji.

2. Jeżeli zawodnik nie ukończy konkurencji, nie zaliczy żadnej próby lub wykona konkurencję niezgodnie z niniejszym regulaminem — wówczas zawodnika dyskwalifikuje się nie klasyfikując go.

3. Jeżeli zespół nie ukończy konkurencji, nie zaliczy żadnej próby lub wykona konkurencję niezgodnie z niniejszym regulaminem — wówczas zespół dyskwalifikuje się, klasyfikując go na ostatnim miejscu.

4. Jeżeli w jednym biegu nastąpiły trzy falstarty spowodowane przez różnych zawodników, można powtórzyć ten bieg w późniejszym czasie.

5. Dyskwalifikacja zawodnika lub zespołu następuje przede wszystkim za niżej wymienione wykroczenia (niezgodność wykonania konkurencji z regulaminem):

1) jeśli zawodnik (zespół) dokona dwóch falstartów,
2) jeśli zawodnik podczas pokonywania ściany wykorzysta do pomocy jej podpory,
3) jeśli podczas pokonywania ściany, prądownica zostanie przez nią przerzucona,
4) jeśli łączniki linii wężowej nie zostaną połączone lub zostaną połączone nieprawidłowo (jako złe uznaje się połączenie łączników jeśli jeden z kłów łącznika nie jest połączony z odpowiadającym mu kłem w drugim lub jeśli w czasie biegu łączniki rozłączyły się),
   Uwaga: zawodnik podczas biegu nie może trzymać za łączniki i nie może ich zakrywać pod groźbą dyskwalifikacji,
5) jeśli zawodnik odłączy prądownicę po przekroczeniu linii mety bez wyraźnego zezwolenia sędziego (po sprawdzeniu połączenia),
6) jeśli zawodnik spadnie z równoważni lub dotknie podłoża przed linią rozgraniczającą i powtórnie nie pokona przeszkody poprawnie,
7) jeśli zawodnik spadnie z domku przed linią rozgraniczającą i powtórnie nie pokona domku prawidłowo,
8) gdy prądownica nie zostanie przekazana zawodnikowi (w czasie sztafety 4 × 100 m) w strefie zmian,
9) gdy prądownica podczas biegu 100 m z przeszkodami nie zostanie przyłączona do węża tłocznego przed linią mety,
10) gdy prądownica podczas biegu sztafetowego 4 × 100 m nie zostanie przyłączona do węża tłocznego przed linią rozgraniczającą (linia na 280 m toru),
11) gdy prądownica podczas biegu sztafetowego 4 × 100 m nie zostanie odłączona od węża przed strefą zmian (linia na 290 m toru),
12) jeżeli w sztafecie 4 × 100 m w momencie przekroczenia linii mety przez ostatniego zawodnika trwał proces palenia w wannie lub obok niej,
    Uwaga: jeśli ogień rozpali się w wannie po przekroczeniu mety przez zawodnika — nie ma to wpływu na ocenę,
13) jeśli po zakończeniu sztafety 4 × 100 m gaśnica (gaśnice) nie będzie leżała na właściwym torze lub będzie dotykała wanny albo zostanie do niej wrzucona w trakcie, czy po zakończeniu zadania,
14) jeżeli prądownica w czasie sztafety upadnie na ziemię, a podniesie ją zawodnik, któremu prądownica ma być przekazana,
15) gdy prądownica podczas sztafety 4 × 100 m zostanie podczas przekazywania rzucona do zawodnika,
16) jeżeli gaśnica zostanie uruchomiona nieprawidłowo (niestosownie do typu),
17) jeżeli zawodnik przekroczy swój tor,
18) jeżeli zespół w ciągu max. 5 minut nie przygotuje sprzętu do ćwiczeń bojowych,
19) jeżeli smok ssawny nie jest przyłączony do linii ssawnej przed jej zanurzeniem,
20) jeżeli przy podawaniu prądu wody do tarczy nalewowej prądownicę dotyka drugi zawodnik, albo prądownica opierana jest o podłoże,
21) jeżeli przy podawaniu prądu wody do tarczy nalewowej jedna rota pomaga drugiej,
22) jeżeli przy podawaniu prądu wody do tarczy nalewowej nastąpi przekroczenie linii prądowników przez któregokolwiek zawodnika z drużyny,

23) jeżeli w momencie startu w konkurencji wspinanie przy użyciu drabiny hakowej, drabina przynajmniej jedną całą bocznicą nie dotyka podłoża,
24) jeżeli zawodnik sprawia drabinę hakową w pozycji stojącej na wyższy parapet,
25) jeżeli zawodnik (zespół) zabiegnie tor, przeszkodzi lub utrudni wykonanie zadania drugiemu zawodnikowi (zespołowi),
26) jeśli sprzęt nie będzie odpowiadał wymogom określonym w niniejszym regulaminie lub zawodnik (zespół) nie zezwoli na żądanie sędziego na sprawdzenie sprzętu — następuje dyskwalifikacja,
27) jeżeli zawodnik nie osiągnie linii mety lub też strefy zmian w pełnym swoim wyposażeniu,
28) jeżeli wykonanie zadania w danej konkurencji jest zrealizowane w innej formie niż określa to niniejszy regulamin lub zawodnik (zespół) zachował się w sposób niesportowy.

6. Prawo powtórzenia konkurencji przysługuje zawodnikowi (zespołowi) w przypadku:
1) przeszkodzenia lub utrudnienia wykonania zadania przez innego zawodnika (zespół),
2) niesprawności urządzeń boiskowych (przeszkód, tarcz, awarii urządzeń pomiarowych itp.) oraz sprzętu dostarczonego przez organizatora.
Uwaga: decyzję o powtórzeniu konkurencji może wydać tylko sędzia główny zawodów, a w przypadku protestu czy odwołania, przewodniczący komisji odwoławczej (jury d'apell).

WERYFIKACJA

§ 9. 1. Weryfikację zawodników, obiektu oraz sprzętu do mistrzostw w sporcie pożarniczym przeprowadza weryfikacyjna komisja sędziowska pod przewodnictwem sędziego głównego z udziałem kierownika zawodów, kierowników zespołów sędziowskich (konkurencji) i sędziów. Skład poszczególnych komisji weryfikacyjnych ustala sędzia główny mistrzostw.

2. Weryfikacji podlegają:
1) zawodnik (wymagane dokumenty):
— dowód osobisty,
— książeczka stanu służby (książeczka wojskowa lub legitymacja studencka — szkolna),
— zaświadczenie lekarskie zezwalające na uprawianie sportu,
2) obiekt:
— wymiary dystansów,
— wymiary sprzętu boiskowego (wspinalnie, domki, ściany, równoważnie, tarcze, wanny, zbiorniki wodne),
— odległości między przeszkodami,
— rozmieszczenie przeszkód i sprzętu (kolejność),
— wymiary stref zmian i nabiegu (sztafeta),
3) sprzęt:
— sprzęt (wyposażenie) zawodnika — umundurowanie i uzbrojenie osobiste,
— sprzęt dostarczony przez organizatora,
— sprzęt własny zawodnika (drużyny).

3. Sprzęt zweryfikowany przez komisję musi być oznakowany i tylko taki może być dopuszczony do zawodów. Sprzęt ten może być w każdym miejscu (na stadionie) i czasie (przed konkurencją oraz po jej zakończeniu) sprawdzony ponownie przez komisję sędziowską.

4. Wymiary obiektu oraz wymiary sprzętu (długość, szerokość, wysokość, waga) muszą być zgodne z niniejszym regulaminem.

WYNIKI REKORDOWE

§ 10. 1. Rekordy Polski lub województwa w sporcie pożarniczym mogą być ustanawiane tylko na zawodach zakwalifikowanych przez Radę ds Wychowania Fizycznego i Sportu Pożarniczego do grupy I, których wykaz zamieszczony jest w Kalendarzu Imprez Sportowych na dany rok.

2. Wyniki rekordowe mogą być również ustanawiane na wszystkich zawodach międzynarodowych, jeżeli konkurencje prowadzone były przy zachowaniu postanowień niniejszego regulaminu.

3. Wyniki rekordowe (ustanawiane w kraju) mogą być uznane tylko i wyłącznie wtedy, gdy rezultat rekordowy uzyskał zawodnik (zespół) podczas startu wynikającego z minutowego harmonogramu oficjalnego przebiegu konkurencji, a wszyscy sędziowie oceniający daną konkurencję posiadali uprawnienia sędziego sportu pożarniczego.

4. Wyniki na poziomie Rekordu Polski uznaje się tylko i wyłącznie wtedy, gdy na zawodach stosowany był elektroniczny pomiar czasu.

5. Wynik rekordowy w konkurencji pożarniczy tor przeszkód — 100 m może być uznany tylko wtedy, gdy prędkość wiatru nie przekracza +2 m/s, przy czym:
1) pomiaru prędkości wiatru dokonuje się wiatromierzem ustawionym w połowie dystansu na wysokości około 1,22 cm od podłoża,
2) pomiaru prędkości wiatru dokonuje się tylko podczas trwania każdego biegu.

6. Ocena sędziowska musi być zgodna z wymogami przepisów sportowych i sędziowskich obowiązujących w sporcie pożarniczym.

7. Zawody muszą być przeprowadzone zgodnie z niniejszym regulaminem oraz kryteriami ustanawiania Rekordu Polski i województwa w sporcie pożarniczym.

8. W celu weryfikacji i zatwierdzenia wyniku rekordowego, organizator zobowiązany jest przesłać do właściwej jednostki w terminie do 5 dni po zakończeniu zawodów następującą dokumentację:
1) protokół Rekordu Polski (województwa) w sporcie pożarniczym,
2) sprawozdanie sędziego głównego z zawodów w sporcie pożarniczym,
3) program minutowy zawodów.

9. Ewidencję rekordów prowadzi:
1) rekordów Polski — Komenda Główna Straży Pożarnych (Służba Szkolenia),
2) rekordów województwa — właściwa komenda wojewódzka straży pożarnych.

PROTESTY, ODWOŁANIA

§ 11. 1. Protesty oraz odwołania od decyzji komisji sędziowskich mogą być wnoszone tylko na piśmie do sędziego głównego przez kierowników reprezentacji.

2. Protesty i odwołania można składać w czasie do 15 minut po zakończeniu startu zawodnika lub zespołu w danej konkurencji.

3. Protesty i odwołania rozpatruje komisja odwoławcza powołana przez organizatora zawodów z ewentualnym udziałem sędziego głównego, kierownika konkurencji i sędziego, który zasygnalizował (ujawnił) popełnione przekroczenie, w celu przedstawienia i zinterpretowania zaistniałego zdarzenia (bez prawa decyzji).

4. Werdykt komisji odwoławczej nie podlega odwołaniom i protestom — jest decyzją ostateczną.

OSOBY FUNKCYJNE NA ZAWODACH I ICH OZNAKOWANIE

§ 12. Osobami funkcyjnymi na mistrzostwach są te osoby, które pełnią określone funkcje w schemacie organizacyjnym zawodów i są oznakowane opaskami o szer. 10 cm noszonymi na przedramieniu lewej ręki.

1. Komenda zawodów:
1) kierownik zawodów — opaska niebieska z czarnym paskiem pośrodku szer. 2 cm,
2) zastępca kierownika zawodów — opaska niebieska,
3) kierownik służby technicznej — opaska żółta z czarnym paskiem pośrodku o szer. 2 cm.

2. Komisja sędziowska:
1) sędzia główny — opaska biała z czarnym paskiem pośrodku o szer. 2 cm,
2) kierownicy zespołów sędziowskich — opaska biała z zielonym paskiem pośrodku o szer. 2 cm,
3) kierownik sekretariatu — opaska biała z brązowym paskiem pośrodku o szer. 2 cm,
4) sędziowie — opaski białe.

3. Obsługa mistrzostw:
1) Służba techniczna:
   a) kierownik służby technicznej — opaska, jak w ust. 1 pkt 3,
   b) obsługa techniczna (personel techniczny) — opaska żółta,
2) W celu zabezpieczenia sprawnego przebiegu mistrzostw, organizator może powołać służby pomocnicze (np. służba informacyjna, łączności itp.). Oznaczenia tych służb (kolor opasek) ustala organizator.

KOMISJA SĘDZIOWSKA (PRAWA I OBOWIĄZKI)

§ 13. Skład komisji sędziowskiej:

1. Sędzia główny — Przewodniczący komisji sędziowskiej:
— współdziała z kierownikiem zawodów w zakresie zapewnienia jednakowych warunków startu dla zawodników i zespołów,
— sprawuje nadzór nad zgodnością przeprowadzenia zawodów z niniejszym regulaminem,
— interpretuje postanowienia regulaminu i wydaje w tej mierze wiążące decyzje,
— sprawuje nadzór nad wszystkimi kierownikami zespołów sędziowskich i sędziami,
— sprawuje nadzór nad komisją weryfikacyjną i jest odpowiedzialny za prawidłowe przeprowadzenie weryfikacji obiektu, sprzętu i urządzeń,
— zgłasza uwagi kierownikowi zawodów dot. obiektu, sprzętu i urządzeń,
— uczestniczy w odprawie technicznej i losowaniu numerów startowych,
— uczestniczy w rozpatrywaniu protestów i odwołań, podejmuje decyzje o dyskwalifikacji oraz przekazuje zainteresowanym ostateczną decyzję,
— powołuje zespół sędziowski do weryfikacji dokumentów zawodników (decyduje o dopuszczeniu do startu), jest odpowiedzialny za jego pracę,
— podpisuje wszystkie oficjalne komunikaty, protokoły i sprawozdanie komisji sędziowskiej,
— decyduje o powtórzeniu konkurencji z zachowaniem postanowień § 8 ust. 6,
— zapewnia współdziałanie sędziów z komendą zawodów w sprawnym prowadzeniu zawodów,
— ogłasza oficjalne wyniki,
— podejmuje decyzję o wykluczeniu członka komisji sędziowskiej.

2. Kierownik zespołu sędziowskiego (konkurencji):
— sprawuje nadzór nad pracą członków swojej komisji,
— bierze udział w pracach komisji weryfikacyjnej obiektu, sprzętu i urządzeń,
— bierze udział w pracach komisji odwoławczej, w przypadku odwołań i protestów dot. jego konkurencji,
— przedkłada kierownikowi sekretariatu listy zawodników wraz z wynikami po zakończeniu konkurencji.

3. Kierownik sekretariatu:
— organizuje i nadzoruje pracę sekretariatu,
— przygotowuje dokumentację mistrzostw i ustala jej obieg,
— przyjmuje zmiany zawodników (na piśmie) od kierowników drużyn, nanosi je do dokumentacji i informuje zespoły sędziowskie,
— czuwa nad właściwym udokumentowaniem rezultatów uzyskanych przez zawodników (zespoły),
— dokonuje obliczeń wyników,
— ustala punktację według zajętych miejsc,
— przygotowuje dokumentację mistrzostw do podpisu sędziemu głównemu,
— przyjmuje protesty i odwołania oraz przekazuje je sędziemu głównemu,
— sporządza protokół z uzyskania wyniku rekordowego na mistrzostwach.

4. Sędziowie startowi (starter, pomocnik startera):
1) starter:
   — kontroluje prawidłowość zajętych miejsc startowych zawodników,

— wydaje komendy przedstartowe,
— daje znak do rozpoczęcia konkurencji,

2) pomocnik startera:
— sygnalizuje falstarty,
— oznacza tor, na którym nastąpił falstart.

5. Sędziowie mierzący czas:

1) podczas elektronicznego pomiaru czasu:
— współpracują z personelem obsługi elektronicznego pomiaru czasu,
— sprawdzają odczyty urządzeń pomiaru czasu,
— ustalają kolejność zajętych miejsc na mecie,
— przekazują wyniki do sekretariatu,

2) podczas ręcznego pomiaru czasu:
— dokonują pomiaru czasu na trzech stoperach dla każdego toru konkurencji,
— ustalają czas oficjalny,
— ustalają kolejność zajętych miejsc na mecie,
— przekazują wyniki do sekretariatu.

6. Sędziowie kontrolujący prawidłowość wykonania zadań:

1) w każdej konkurencji:
— sędziowie na dystansie kontrolują zgodność wykonywanych zadań z regulaminem,
— sygnalizują nieprawidłowe wykonanie zadania oraz inne przekroczenia regulaminu oraz sprawdzają uznaniowo sprzęt przed i po konkurencji,

2) w sztafecie pożarniczej 4 X 100 m z przeszkodami:
— sędziowie zmianowi kontrolują prawidłowość przeprowadzenia zmian sztafetowych,

3) w ćwiczeniu bojowym:
— sędziowie celu kontrolują opróżnienia zbiorników tarcz nalewowych przed każdym kolejnym startem i ich zamknięcia,
— podczas nalewania kontrolują prawidłowość pracy prądowników oraz funkcjonowania zbiorników tarcz nalewowych.

7. Sędzia wprowadzający:
— sprawdza dokumenty (tożsamość) zawodników,
— sprawdza oznakowanie sprzętu,
— sprawdza numery startowe zawodników,
— sprawdza umundurowanie i obuwie.

ORGANIZATOR (PRAWA I OBOWIĄZKI)

§ 14. 1. Mistrzostwa powinny być przeprowadzone w sposób sprawny i atrakcyjny, a w szczególności należy:
— zapewnić bieżącą informację dla publiczności o przebiegu zawodów,
— zapewnić zawodnikom pomoc medyczno-sanitarną,
— opracować szczegółowy program mistrzostw w postaci minutowego planu — harmonogramu.

2. Do obowiązków organizatora należy:
— zabezpieczyć odpowiednie i jednakowe warunki uczestnictwa dla zawodników i ekip biorących udział w mistrzostwach,
— zabezpieczyć zakwaterowanie oraz wyżywienie dla uczestników mistrzostw,
— przygotować obiekt, urządzenia oraz sprzęt do mistrzostw,
— utrzymać ład i porządek na terenie zawodów oraz w miejscach zakwaterowania i żywienia,
— dopilnować by osoby postronne nie miały prawa przebywać na obiektach wykorzystywanych do mistrzostw,
— zapewnić odpowiednią propagandę mistrzostw, a także oprawę wizualną oraz nagłośnienie i informację spikerską na obiekcie.

3. Zawody nie mogą spowodować znacznego osłabienia stanu ochrony przeciwpożarowej terenu, z którego zawodnicy (drużyny) biorą udział w mistrzostwach. Z tego względu w czasie trwania mistrzostw należy odpowiednio zorganizować pomoc dla terenu działania straży pożarnych, z którego rekrutują się uczestnicy oraz zapewnić łączność kierownictwa zawodów z właściwym terenowo stanowiskiem kierowania.

4. W celu sprawnego przebiegu mistrzostw, komendant jednostki organizującej zawody powołuje kierownictwo mistrzostw.

5. Kierownik zawodów jest odpowiedzialny za sprawny i zgodny z programem przebieg zawodów.

6. Do obowiązków kierownika zawodów w szczególności należy:
— przygotowanie i urządzenie placu ćwiczeń (sprzętu, wody i paliwa do ćwiczeń),
— przeprowadzanie odpraw z kierownikami reprezentacji oraz dokonanie losowania numerów startowych i torów ćwiczeń według ustalonego przez organizatora klucza,
— zapewnienie warunków BHP, ładu i porządku na placu ćwiczeń oraz dyscypliny wśród uczestników zawodów, aż do ich odjazdu do macierzystych jednostek,
— zapewnienie zgodnego z harmonogramem przebiegu zawodów.

7. Kierownik zawodów przed ich oficjalnym otwarciem obowiązany jest odebrać i sprawdzić imienne wykazy drużyn. Przy współudziale sędziego głównego i kierowników grup sędziowskich, powinien także sprawdzić urządzenia placu ćwiczeń, stan sprzętu na torach przeszkód, a także system zaopatrzenia w wodę i paliwo do ćwiczeń.

8. Sędzia główny ma obowiązek zgłaszania kierownikowi zawodów uwag odnośnie dostrzeżonych usterek w przygotowaniu zawodów, a w razie ich nieusunięcia — wstrzymuje rozpoczęcie zawodów aż do czasu zlikwidowania tych usterek. Uwagi sędziego głównego powinny być umieszczone w protokole komisji sędziowskiej.

9. Losowanie numerów startowych przeprowadza kierownik zawodów przy udziale sędziego głównego, przed oficjalnym otwarciem zawodów lub w terminie wcześniejszym ustalonym przez organizatora w obecności kierowników drużyn startujących w zawodach.

UCZESTNICY MISTRZOSTW

§ 15. 1. Kierownik drużyny (reprezentacji):
— odpowiada za przestrzeganie przez drużynę (reprezentację) wszystkich zarządzeń i poleceń organizatorów zawodów,
— reprezentuje interesy i potrzeby drużyny (re-

prezentacji) wobec organizatora i sędziego głównego zawodów,
— w odpowiednim czasie zgłasza (w obowiązującym trybie) protesty i odwołania oraz propozycje i wnioski w imieniu reprezentowanej przez siebie drużyny (reprezentacji),
— bierze udział w losowaniu numerów startowych i wspólnie z trenerem decyduje o składzie zespołów do poszczególnych konkurencji,
— przedkłada organizatorom i sędziemu głównemu dokumenty wymagane niniejszym regulaminem (np. imienne zgłoszenia do konkurencji, zmiany, zaświadczenia o stanie zdrowia zawodników) oraz dodatkowo wprowadzone przez organizatorów,
— zgłasza na piśmie kierownikowi sekretariatu, najpóźniej na pół godziny przed wyznaczonym startem zmianę zawodnika,
— nie ma prawa wtrącania się do decyzji sędziów ani też przebywania na płycie stadionu, na torach i pasach startowych.

2. Trener drużyny (reprezentacji):
— podlega kierownikowi drużyny (reprezentacji), a w przypadku nieobecności kierownika przejmuje jego uprawnienia i obowiązki,
— jest odpowiedzialny za zdyscyplinowane zachowanie się drużyny w miejscu zakwaterowania, podczas zbiórek i startów, za terminowe zgłaszanie się zawodników na treningach i do startu w poszczególnych konkurencjach, przestrzeganie przez zawodników regulaminu i zasad sportu pożarniczego oraz zarządzeń i decyzji kierownictwa zawodów,
— przygotowuje zawodników do startu i odpowiada za prawidłowe ich umundurowanie, wyposażenie oraz użycie tylko sprzętu oznakowanego zgodnie z wymogami niniejszego regulaminu,
— może brać udział w losowaniu numerów startowych i w konferencjach przedstartowych,
— wspólnie z kierownikiem drużyny (reprezentacji) decyduje o imiennym składzie zespołów do poszczególnych konkurencji,
— nie ma prawa poruszania się po bieżniach, torach i pasach ćwiczeń podczas rozgrywania konkurencji ani też ingerowania w decyzje zespołów sędziowskich.

3. Zawodnik:
— w sprawach organizacyjnych podlega kierownikowi drużyny (reprezentacji), a w sprawach technicznych trenerowi drużyny,
— jest zobowiązany podporządkować się wszelkim decyzjom sędziów i przedsięwzięciom organizatorów zawodów,
— przed startem jest zobowiązany przebywać w miejscu wyznaczonym przez organizatora zawodów, a po zakończeniu swego udziału w konkurencji niezwłocznie opuścić bieżnię, tor, pas ćwiczeń lub płytę stadionu, na którym są rozgrywane konkurencje,
— przed startem, podczas startu i po nim zachowywać się w sposób nie wywołujący zgorszenia,
— nie ma prawa dyskutowania z sędziami na temat ich decyzji, żądania od sędziów informacji odnośnie pomiaru czasu i utrwalonych wyników, ma natomiast prawo zadawania sędziom pytań dotyczących technicznych szczegółów konkurencji.

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

§ 16. 1. Na zawodach wszystkich szczebli należy ustalić kolejność zajętych miejsc przez startujących zawodników, zespoły oraz drużyny.

2. Na Mistrzostwach Polski zawodnicy (zespoły), którzy zajęli I, II i III miejsca w poszczególnych konkurencjach, otrzymują odpowiednio medale złote, srebrne i brązowe.

3. Na zawodach wszystkich szczebli zawodnicy, zespoły i drużyny otrzymują — za czołowe lokaty — dyplomy z uwidocznieniem zdobytego miejsca.

4. Dla najlepszych zawodników, zespołów oraz drużyn należy przewidywać również nagrody rzeczowe, puchary itp. Rodzaj i ilość tych nagród ustala organizator zawodów.

Komendant Główny
Straży Pożarnych:
A. Gatlik

Załączniki do regulaminu nr 1/86 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 25 lutego 1986 r. (poz. 6)

DOKUMENTACJA

Załącznik nr 1

1. Dokumentację zawodów od szczebla rejonowego do Mistrzostw Polski stanowią załączone druki (wg wzorów).

2. Sprawozdanie sędziego głównego z zawodów w sporcie pożarniczym (wzór nr 8) należy przesłać do jednostki bezpośrednio wyższego szczebla w terminie do 5 dni po zakończeniu każdych zawodów.

3. **Wzory druków:**
— wzór nr 1 — zgłoszenie zawodników do zawodów
— wzór nr 2 — protokół losowania kolejności startów
— wzór nr 3 — indywidualna karta ocen
— wzór nr 4 — lista startowa — wyniki konkurencji indywidualnych
100 m z przeszkodami
drabina hakowa
— wzór nr 5 — wyniki dwuboju
— wzór nr 6 — arkusz zbiorczy wyników zespołowych

— A. 100 m z przeszkodami / drabina hakowa
— B. sztafeta pożarnicza 4 × 100 m
— C. ćwiczenia bojowe
— wzór nr 7 — zestawienie zbiorcze wyników drużynowych
— wzór nr 8 — sprawozdanie sędziego głównego z zawodów w sporcie pożarniczym
— wzór nr 9 — protokół rekordu Polski (województwa) w sporcie pożarniczym

Wzór nr 1

ZGŁOSZENIE ZAWODNIKÓW DO ZAWODÓW

Lp.	Imię i nazwisko zawodnika	Do konkurencji			
		100 m z przeszkodami	drabina hakowa	sztafeta 4×100 m	ćwiczenie bojowe
1.					
2.					
3.					
4.					
5.					
6.					
7.					
8.					
9.					
10.					

Uwaga: — startujących oznaczyć +
— w rubryce sztafet wpisać A lub B

Kierownik reprezentacji

....

Wzór nr 2

PROTOKÓŁ LOSOWANIA KOLEJNOŚCI STARTÓW

Lp.	Jednostka	Numery startowe			
		100 m z przeszkodami	drabina hakowa	sztafeta 4×100 m	ćwiczenie bojowe
		— — — — — — — —	— — — — — — — —		

Kierownik zawodów

....

Sędzia główny

....

Wzór nr 3

INDYWIDUALNA KARTA OCEN

Konkurencja ....

Zawodnik ....

Nr startowy ....

Czas

Dyskwalifikacja za: _______________

Zespół (jednostka) ....

Tor 1 — 2 — 3 — 4

(niepotrzebne skreślić)

Kierownik zespołu sędziowskiego (konkurencji)

....

Wzór nr 4

WYNIKI KONKURENCJI INDYWIDUALNYCH

100 m tor przeszkód
drabin hakowych

Nr toru	Nr startu	Imię i nazwisko zawodnika	Jednostka	Czas uzyskany		Czas zaliczony	Miejsce
				I bieg	II bieg		
1	2	3	4	5	6	7	8

Kierownik sekretariatu ....

Kierownik zespołu sędziowskiego (konkurencji) ....

Wzór nr 5

WYNIKI DWUBOJU

Lp.	Zawodnik	Jednostka	Zaliczony czas		Łączny czas	Miejsce
			100 m z przeszkodami	drabin hakowych		

Kierownik sekretariatu ....

Sędzia główny ....

Wzór nr 6/A

ARKUSZ ZBIORCZY WYNIKÓW ZESPOŁOWYCH

100 m z przeszkodami
drabin hakowych

Lp.	Jednostki	Czasy 6 zawodników	Łączny czas 6 zawodników	Zajęte miejsce
1.				
2.				

Kierownik sekretariatu ....

Kierownik zespołu sędziowskiego (konkurencji) ....

Wzór nr 6/B

ARKUSZ ZBIORCZY WYNIKÓW ZESPOŁOWYCH

sztefeta pożarnicza 4×100 m

Nr toru	Nr start.	Skład sztafety	Jednostka	Czas wykon.	Miejsce
		— — — —			
		— — — —			

Kierownik sekretariatu ....

Kierownik zespołu sędziowskiego (konkurencji) ....

Wzór nr 6/C

ARKUSZ ZBIORCZY WYNIKÓW ZESPOŁOWYCH
ćwiczenia bojowe

Nr toru	Nr start.	Skład drużyny	Jednostka	Czas wykon.	Miejsce
		— — — — — — —			
		— — — — — — —			

Kierownik sekretariatu

....

Kierownik zespołu sędziowskiego (konkurencji)

....

Wzór nr 7

ZESTAWIENIE ZBIORCZE WYNIKÓW DRUŻYNOWYCH

Lp.	Jednostka	Konkurencje								Suma punktów	Miejsce
		100 m z przeszkodami		drabin hakowych		sztafeta 4×100 m		ćwiczenie bojowe			
		czas	miejsce	cz.	m.	cz.	m.	cz.	m.		
1.											
2.											
3.											

Kierownik sekretariatu

....

Sędzia główny

....

Wzór nr 8

SPRAWOZDANIE

sędziego głównego z . . . .
(mistrzostw, memoriału, pucharu itp.)

w sporcie pożarniczym

W dniu (dniach) . . . . roku przeprowadzono na obiekcie (obiektach) . . . .
. . . . w . . . . w sporcie pożarniczym.
(nazwa imprezy)

W zawodach (mistrzostwach) udział wzięło . . . drużyn i . . . zawodników w konkurencjach indywidualnych.

Komisję sędziowską stanowiło . . . . z . . . .
(oficerów, chorążych, podoficerów)

pod przewodnictwem . . . .

kierownikami zespołów sędziowskich byli . . . .

. . . .

Zawody (mistrzostwa) rozgrywane były w konkurencjach:

— pożarniczy tor przeszkód,

— wspinanie przy użyciu drabiny hakowej,

— sztafeta pożarnicza 4 × 100 m z przeszkodami,

— pożarnicze ćwiczenia bojowe.

Kolejność czołowych miejsc w poszczególnych konkurencjach rozgrywanych na zawodach (mistrzostwach) przedstawia się następująco:

I. **Pożarniczy tor przeszkód indywidualnie:**

1 miejsce . . . . z . . . . z czasem . . . . sek.
(imię i nazwisko) (jednostka)

2 miejsce . . . . z . . . . z czasem . . . . sek.
(imię i nazwisko) (jednostka)

3 miejsce . . . . z . . . . z czasem . . . . sek.
(imię i nazwisko) (jednostka)

W klasyfikacji zespołowej kolejność trzech pierwszych miejsc jest następująca:

1 miejsce . . . . z czasem . . . . sek.
(jednostka)

2 miejsce . . . . z czasem . . . . sek.
(jednostka)

3 miejsce . . . . z czasem . . . . sek.
(jednostka)

II. **Wspinanie przy użyciu drabiny hakowej indywidualnie:**

1 miejsce . . . . z . . . . z czasem . . . . sek.
(imię i nazwisko) (jednostka)

2 miejsce . . . . z . . . . z czasem . . . . sek.
(imię i nazwisko) (jednostka)

3 miejsce . . . . z . . . . z czasem . . . . sek.
(imię i nazwisko) (jednostka)

W klasyfikacji zespołowej kolejność trzech pierwszych miejsc jest następująca:

1 miejsce . . . . z czasem . . . . sek.
(jednostka)

2 miejsce . . . . z czasem . . . . sek.
(jednostka)

3 miejsce . . . . z czasem . . . . sek.
(jednostka)

III. **Sztafeta pożarnicza 4 × 100 m z przeszkodami:**

1 miejsce zespół z . . . . z czasem . . . . sek.
(jednostka)

2 miejsce zespół z . . . . z czasem . . . . sek.
(jednostka)

3 miejsce zespół z . . . . z czasem . . . . sek.
(jednostka)

IV. **Pożarnicze ćwiczenia bojowe:**

1 miejsce zespół z . . . . z czasem . . . . sek.
(jednostka)

2 miejsce zespół z . . . . z czasem . . . . sek.
(jednostka)

3 miejsce zespół z . . . . z czasem . . . . sek.
(jednostka)

W klasyfikacji drużynowej . . . .
(mistrzostw, zawodów, memoriału itp.)

w sporcie pożarniczym kolejność trzech pierwszych miejsc przedstawia się następująco:

1 miejsce drużyna z . . . . uzyskując . . . . . . pkt.
(jednostka)

2 miejsce drużyna z . . . . uzyskując . . . . . . pkt.
(jednostka)

3 miejsce drużyna z . . . . uzyskując . . . . . . pkt.
(jednostka)

Jednocześnie stwierdzam, że stan przygotowania zawodów (mistrzostw) był . . . .

. . . .

W trakcie rozgrywania konkurencji, warunki atmosferyczne (temperatura, wiatr, opady, oświetlenie)

. . . . miały wpływ na osiągane wyniki . . . .
(jakie)

. . . .
(negatywy, pozytywy)

Z powodów . . . . zdyskwalifikowano
(uzasadnienie)

. . . . z . . . .
(zawodników, drużyn) (jednostek)

Do komisji sędziowskiej wpłynęło . . . . protestów, zażaleń, które załatwiono . . . . . .

. . . .
(jak, uzasadnienie)

W czasie treningów, zawodów, mistrzostw uległo wypadkom, kontuzjom . . . . . zawodników,
(ilość)

którym udzielono pomocy . . . .
(sposób udzielenia pomocy)

Zawody, mistrzostwa obserwowało . . . . . widzów.
(ilość)

Organizatorzy zapewnili . . . . informację dla widzów poprzez . . . .
(dobrą, słabą, złą)

. . . .
(rodzaj nagłośnienia, tablice informacyjne itp.)

Organizację zawodów (mistrzostw) uważam za . . . .

pracę komisji sędziowskiej oceniam . . . .

. . . .

(inne uwagi) . . . .

Załączniki:

1. Skład komisji sędziowskiej.
2. Wyniki wg wzorów dokumentacji:
   — wzór nr 4
   — wzór nr 5
   — wzór nr 6/A, B, C
   — wzór nr 7

SĘDZIA GŁÓWNY

. . . .
(imię i nazwisko)

Wzór nr 9

P R O T O K Ó Ł

*rekordu polski * województwa * w sporcie pożarniczym*

Konkurencja . . . . Wynik . . . .

Data ustanowienia . . . . Miejscowość . . . .

Zawodnik * Zespół *

Lp.	Nazwisko i imię	Data urodzenia	Jednostka macierzysta	Województwo
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				

1. Rodzaj zawodów (nazwa imprezy) . . . .
2. Organizator zawodów . . . .
3. Nazwa, adres obiektu . . . .
4. Sędzia główny . . . .
(imię i nazwisko)
5. Kierownik zawodów . . . .
(imię i nazwisko)
6. Kierownik zespołu sędziowskiego (konkurencji) . . . .
(imię i nazwisko)
. . . .
(imię i nazwisko)

8*. Sędziowie mierzący czas:

1. . . . .
(imię i nazwisko)
2. . . . .
(imię i nazwisko)
3. . . . .
(imię i nazwisko)

9*. Elektroniczny pomiar czasu

* Niewłaściwe skreślić.

POTWIERDZENIE DANYCH

I. Przyjęcie obiektu i sprzętu

stwierdzam:
1. Zawody zostały przeprowadzone zgodnie z regulaminem obowiązującym w sporcie pożarniczym.
2. Obiekt dopuszczony do zawodów — zweryfikowany.
3. Sprzęt dopuszczony do zawodów — zweryfikowany.
4. Stan techniczny przeszkód — prawidłowy.
5. Sprzęt pomiarowy — sprawny.

Sędzia Główny	Kierownik Zawodów	Kierownik Konkurencji
....	....	....
(podpis)	(podpis)	(podpis)

II. Potwierdzenie wyników

1. Sędziowie mierzący czas *:

stoper nr 1	stoper nr 2	stoper nr 3
....	....	....
(podpis/wynik)	(podpis/wynik)	(podpis/wynik)

2. Pomiar elektroniczny * — wynik . . . . .

III. Warunki atmosferyczne

1. Prędkość wiatru . . . . . .
2. Temperatura . . . . . .
3. Stan obiektu (nawierzchnia) . . . .

IV. Uwagi: . . . .

. . . .

Stwierdzam wiarygodność danych niniejszego protokołu

(podpis Sędziego Głównego)

Zatwierdzono przez KWSP

(pieczęć i podpis)

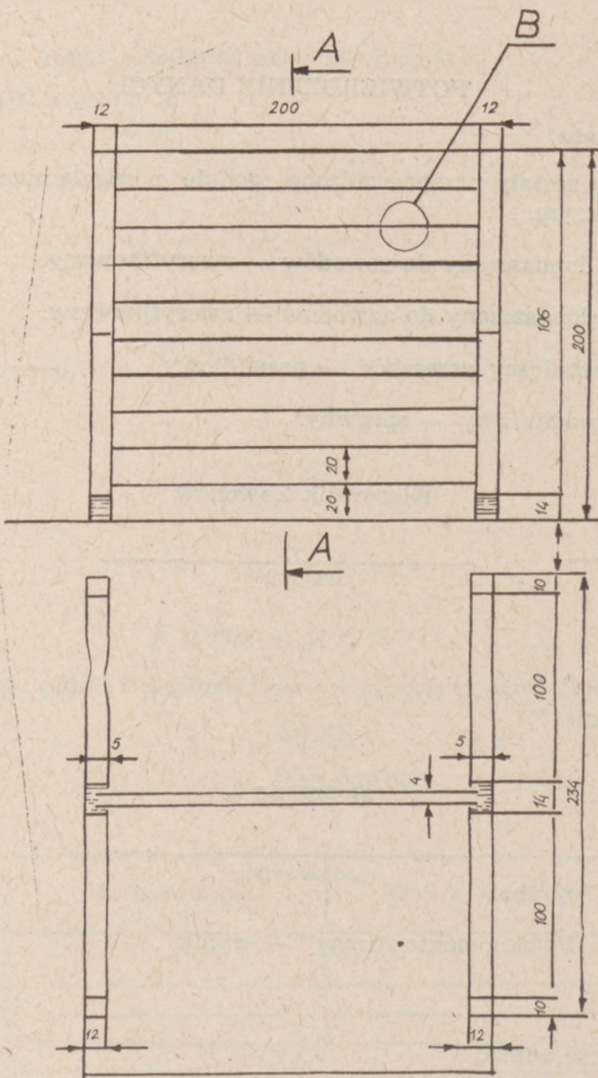
Zatwierdzono przez KGSP (dot. tylko rekordów Polski)

(pieczęć i podpis)

Załącznik nr 2

ŚCIANA

Rys. 1

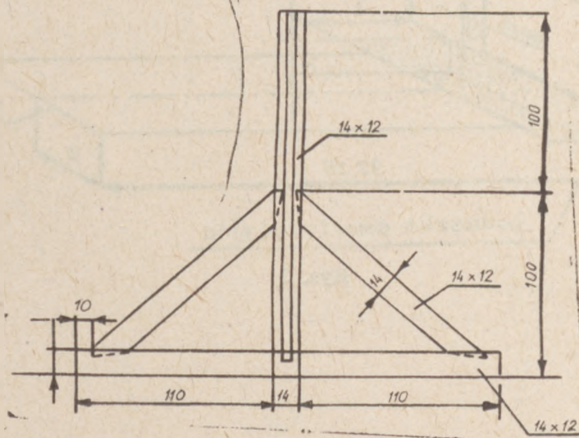

Rys. 1 a

Rys. 1 b

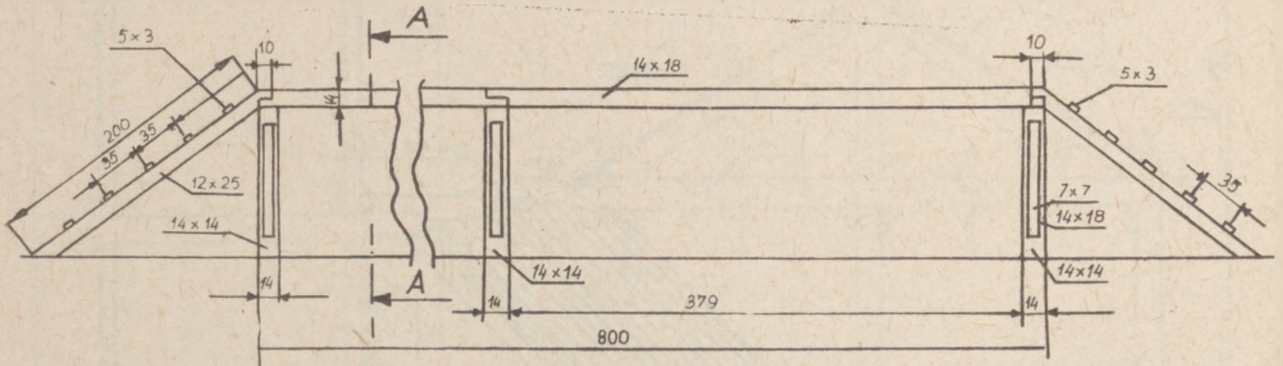
A-A

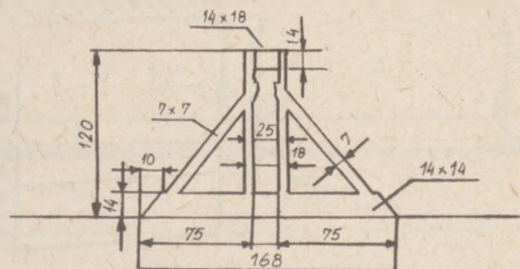
Rys. 1 c

RÓWNOWAŻNIA

Rys. 2

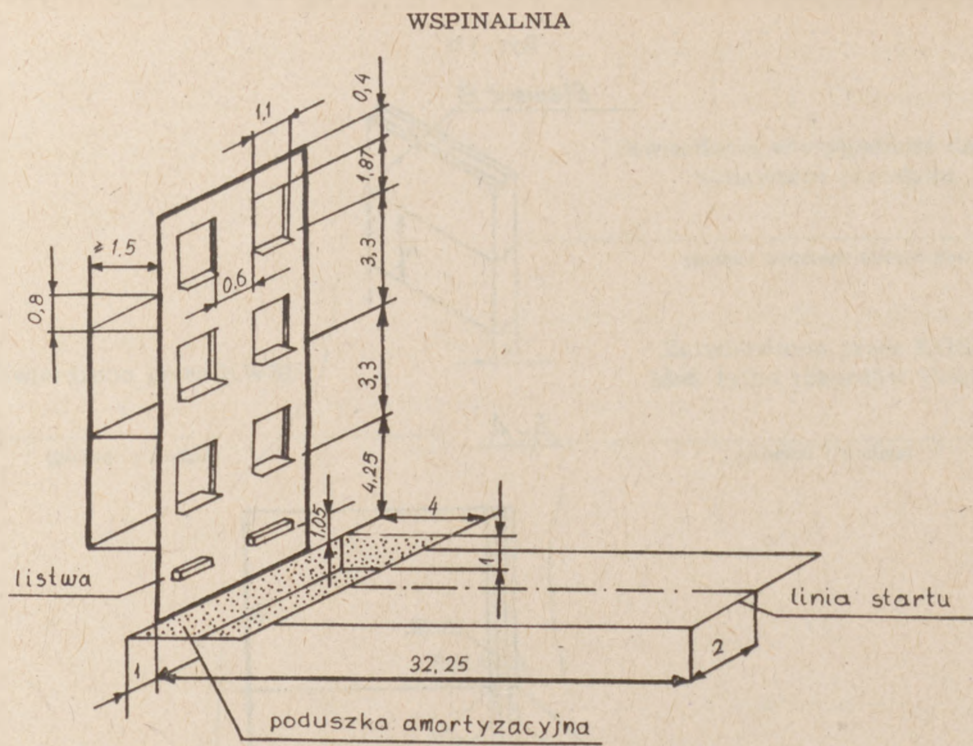

A - A

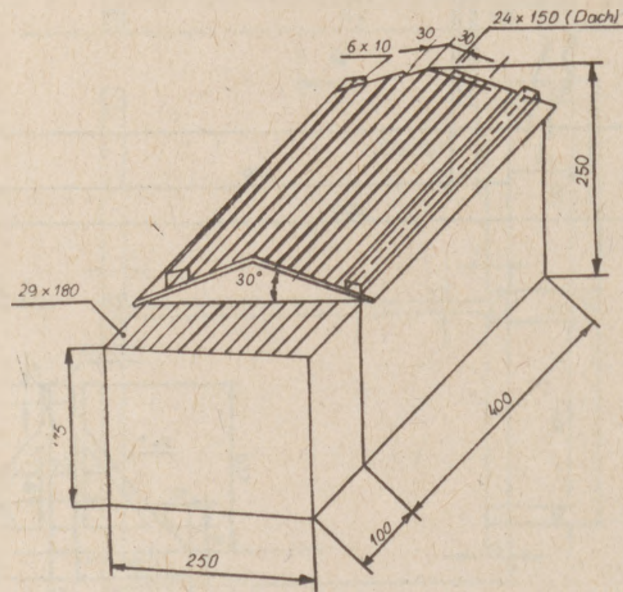
Rys. 2 a

WSPINALNIA

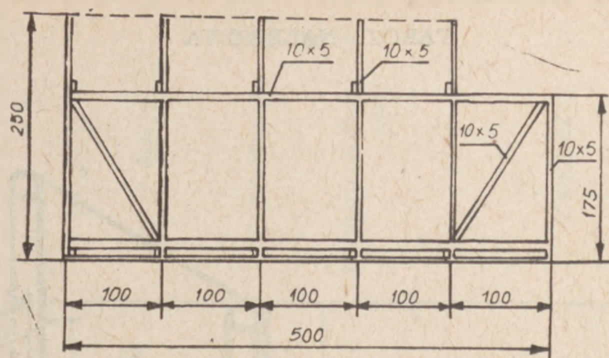

Rys. 3

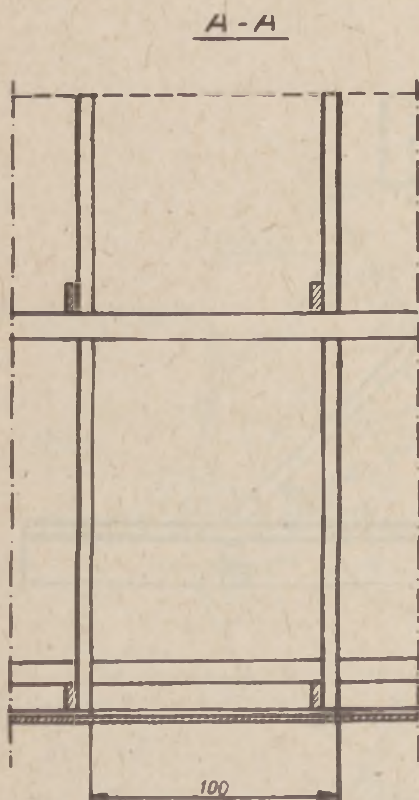
DOMEK

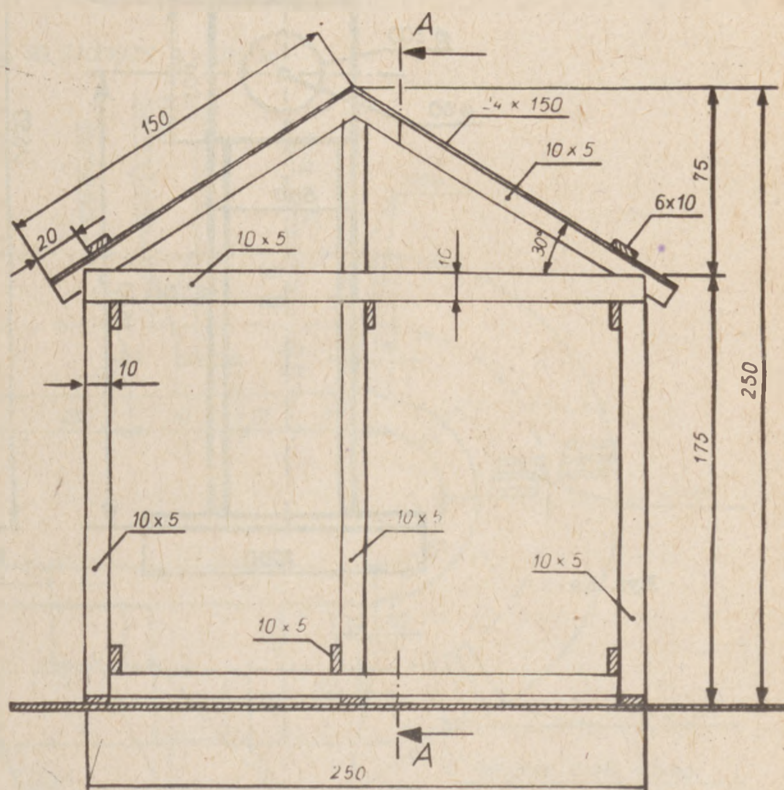
Rys. 4

Rys. 4 a

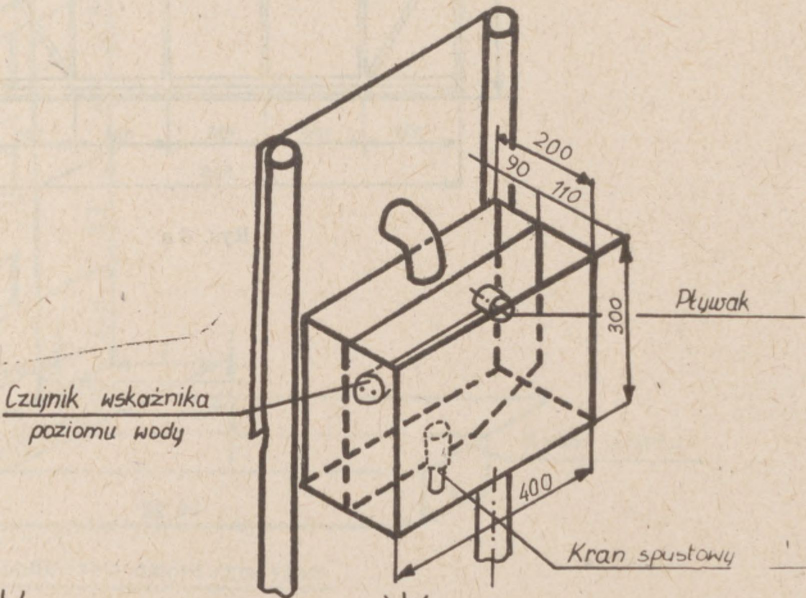

Rys. 4 b

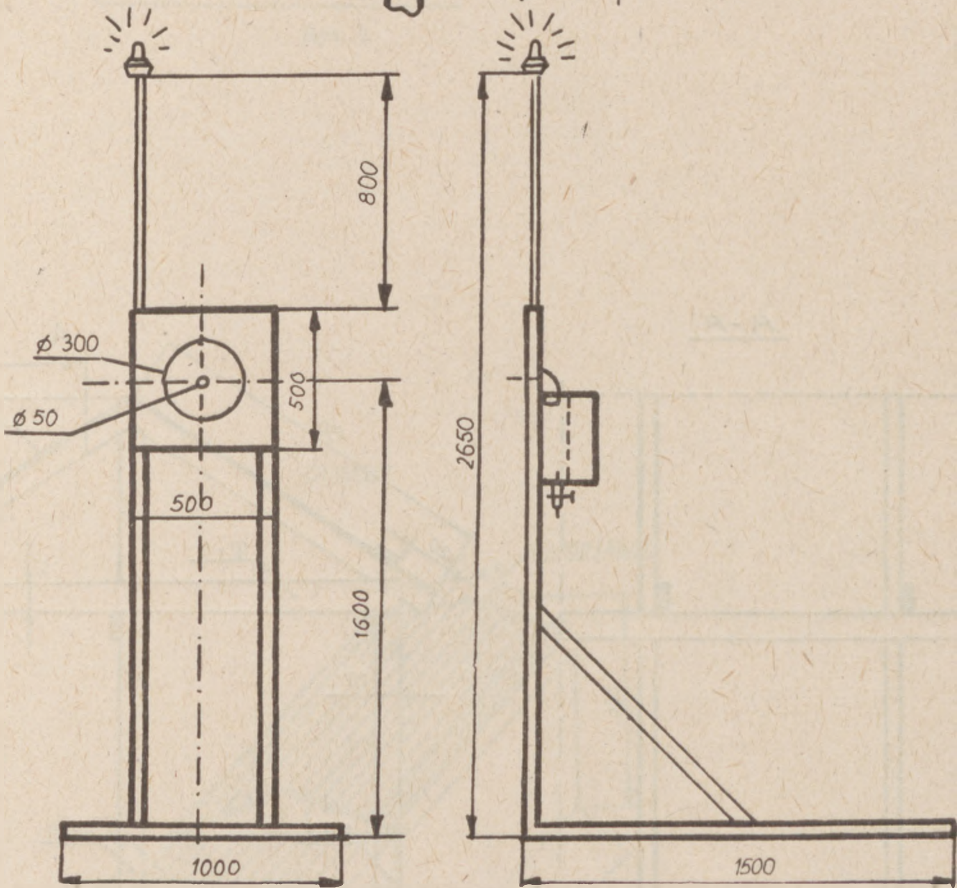

Rys. 4 c

TARCZA NALEWOWA

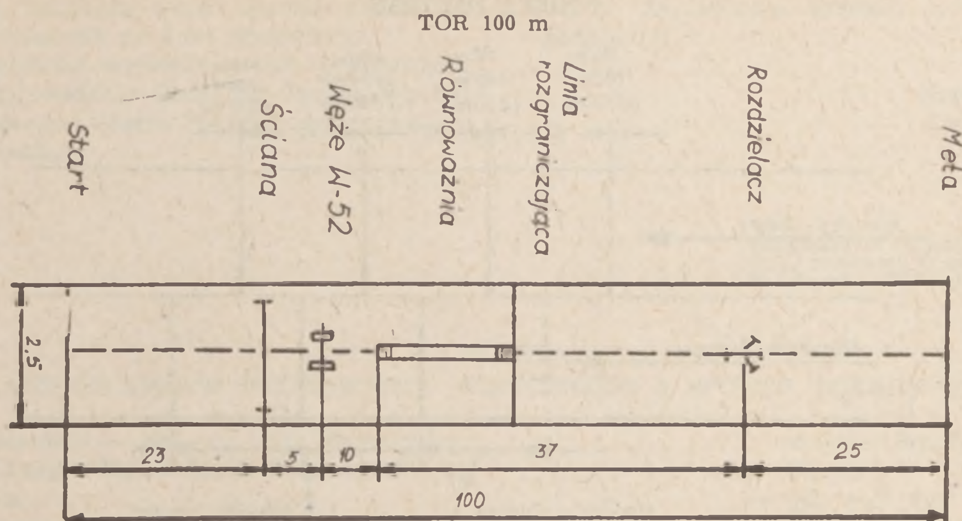

Rys. 5

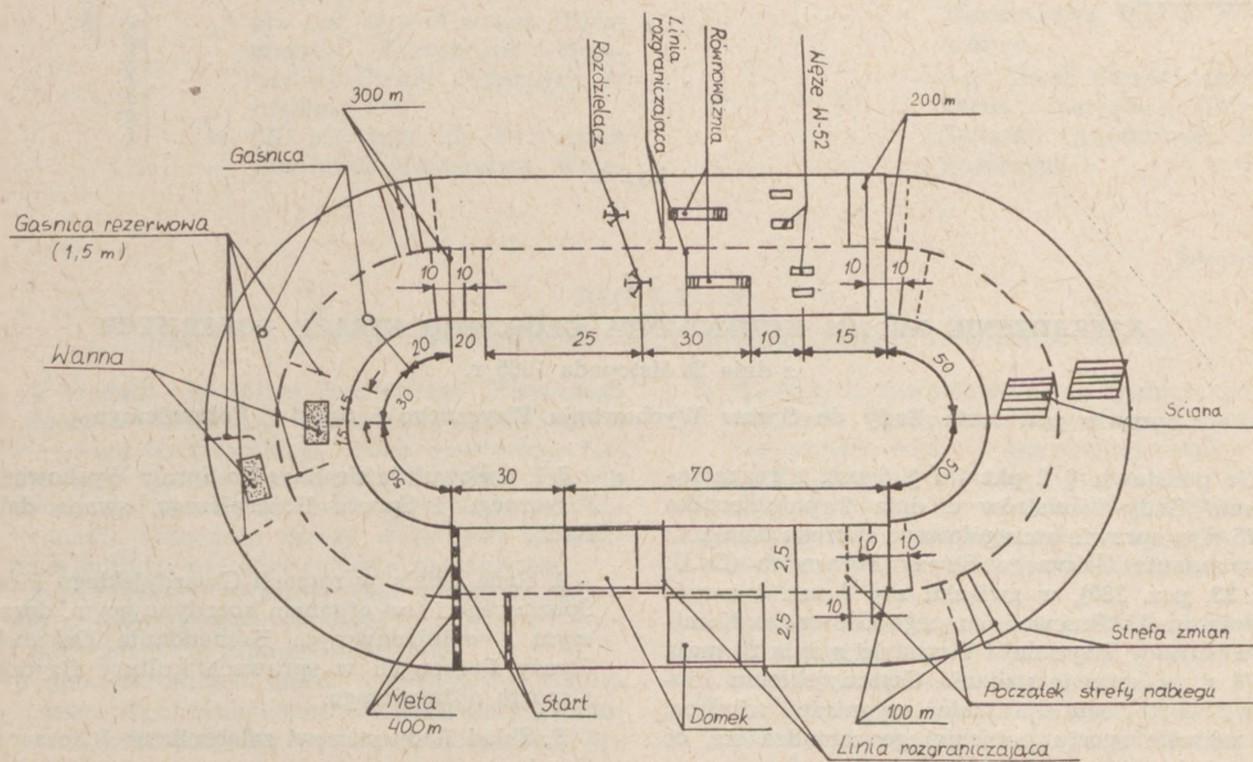
Rys. 5 a

TOR 100 m

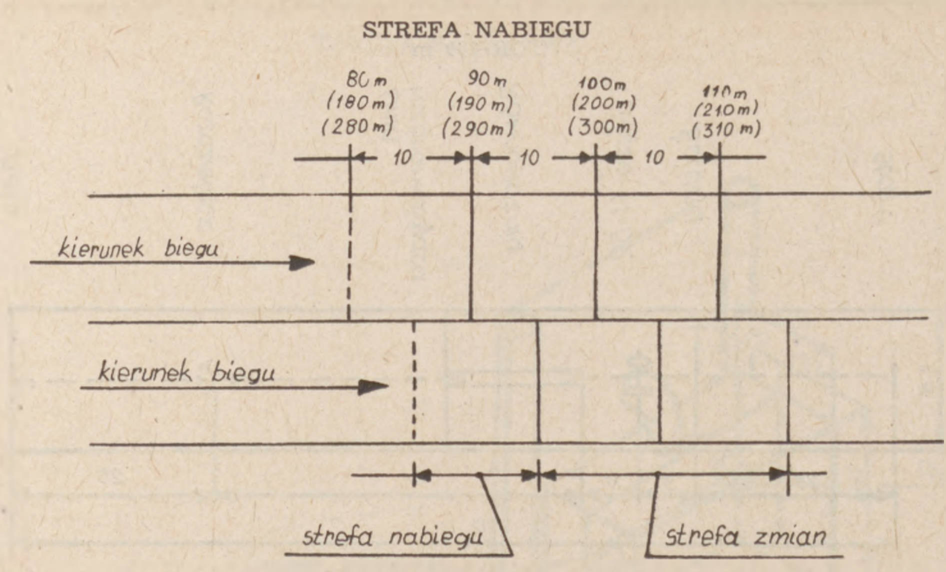
Rys. 6

TOR SZTAFETY 4×100 m

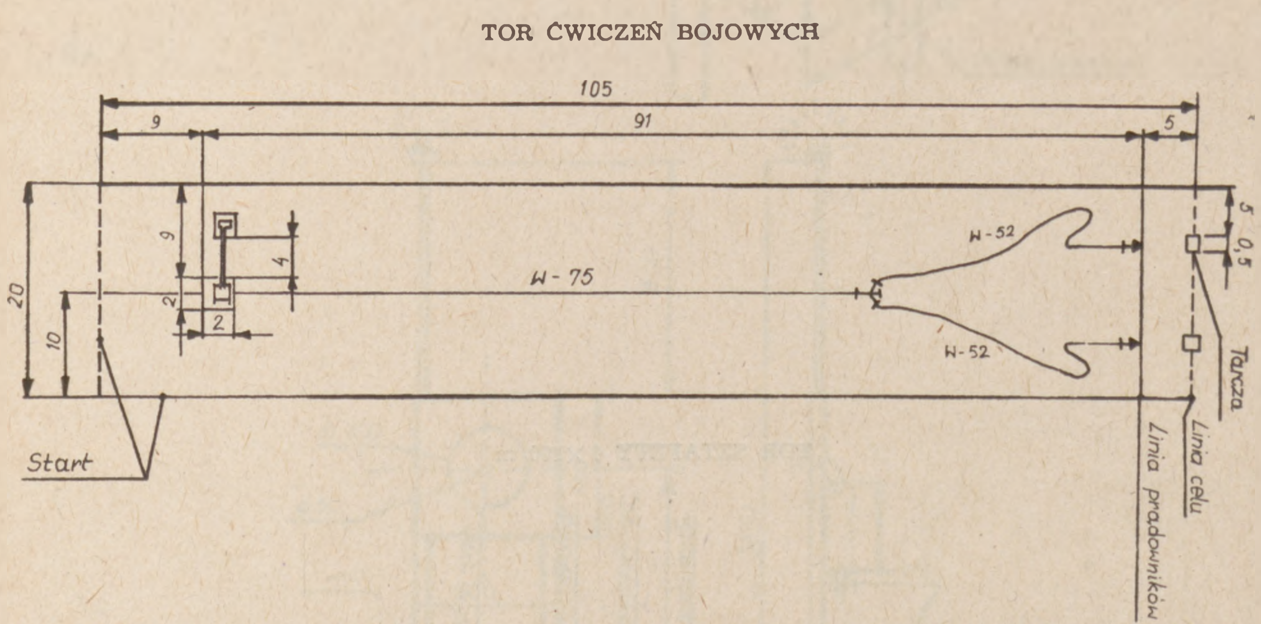
Rys. 7

STREFA NABIEGU

Rys. 7a

TOR ĆWICZEŃ BOJOWYCH

Rys. 8

7

ZARZĄDZENIE NR 2/85 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 25 listopada 1985 r.

w sprawie powołania Rady do Spraw Wychowania Fizycznego i Sportu Pożarniczego

Na podstawie § 2 pkt 7 i § 6 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 października 1975 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komendanta Głównego Straży Pożarnych (Dz.U. Nr 33, poz. 180), w związku z § 3 ust. 1 zarządzenia nr 11 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 23 maja 1978 r. w sprawie nadania Gwardyjskiemu Pionowi Sportowemu uprawnień organizacji wiodącej w zakresie sportu pożarniczego zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powołuje się Radę do Spraw Wychowania Fizycznego i Sportu Pożarniczego, zwaną dalej Radą.

2. Rada działa w ramach Gwardyjskiego Pionu Sportowego i jest organem koordynującym, doradczym i opiniodawczym Komendanta Głównego Straży Pożarnych w sprawach kultury fizycznej i sportu pożarniczego.

3. Skład Rady stanowi załącznik nr 1 do zarządzenia.

4. Zakres działania Rady określa regulamin stanowiący załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 2. Komendanci wojewódzcy straży pożarnych powołują wojewódzkie Rady do Spraw Wychowania Fizycznego i Sportu Pożarniczego oraz określają ich zadania.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny
Straży Pożarnych:
A. Gatlik

Załączniki do zarządzenia nr 2/85 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 25 listopada 1985 r. (poz. 7)

Załącznik nr 1

SKŁAD
RADY DO SPRAW WYCHOWANIA FIZYCZNEGO I SPORTU POŻARNICZEGO

1. Przewodniczący — płk poż. mgr Włodzimierz Tessar, Zastępca Komendanta Głównego Straży Pożarnych.
2. Zastępca przewodniczącego — płk poż. mgr Tadeusz Głowacki, Szef Służby Szkolenia Komendy Głównej Straży Pożarnych.
3. Zastępca przewodniczącego — płk poż. Zdzisław Filingier, Komendant Wojewódzki Straży Pożarnych w Opolu.
4. Sekretarz — kpt. poż. mgr Wiesław Kuczyński, kierownik zespołu w Służbie Szkolenia KGSP.
5. Członkowie:
   — płk poż. Zdzisław Zalewski, Stołeczny Komendant Straży Pożarnych w Warszawie,
   — płk poż. mgr Tadeusz Baniak, Komendant Wojewódzki Straży Pożarnych w Katowicach,
   — płk poż. Józef Dobosz, Komendant Szkoły Chorążych Pożarnictwa w Poznaniu,
   — płk poż. Ludwik Durlik, Szef Służby Budżetowo-Gospodarczej Komendy Głównej Straży Pożarnych,
   — płk poż. mgr Klemens Dziermański, Komendant Wojewódzki Straży Pożarnych w Białymstoku,
   — płk poż. mgr inż. Franciszek Gumiński, Komendant Wojewódzki Straży Pożarnych w Słupsku,
   — płk poż. mgr Kazimierz Guzek, Komendant Wojewódzki Straży Pożarnych w Rzeszowie,
   — płk poż. inż. Stanisław Machowicz, Komendant Wojewódzki Straży Pożarnych w Lublinie,
   — płk poż. mgr Jan Nowak, Komendant Wojewódzki Straży Pożarnych w Kielcach,
   — płk poż. inż. Krzysztof Wargenau, Szef Służby Operacyjnej Komendy Głównej Straży Pożarnych,
   — płk poż. mgr Kazimierz Wąsowski, Kierownik Studium Wychowania Fizycznego w Szkole Głównej Służby Pożarniczej,
   — mjr mgr Antoni Faliszewski, Gwardyjski Pion Sportowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych,
   — mgr Marta Sawoni, przedstawiciel Zarządu Głównego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych.

Załącznik nr 2

REGULAMIN
RADY DO SPRAW WYCHOWANIA FIZYCZNEGO I SPORTU POŻARNICZEGO

§ 1. Rada do Spraw Wychowania Fizycznego i Sportu Pożarniczego, zwana dalej „Radą” działa w ramach Gwardyjskiego Pionu Sportowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i jest organem koordynującym, doradczym i opiniodawczym Komendanta Głównego Straży Pożarnych w sprawach kultury fizycznej i sportu pożarniczego.

§ 2. Zakresem działania Rady objęte są jednostki ochrony przeciwpożarowej.

§ 3. Celem działalności Rady jest:
1) upowszechnianie sportu i wychowania fizycznego wśród funkcjonariuszy pożarnictwa, członków ochotniczych i obowiązkowych straży pożarnych oraz drużyn pożarniczych,
2) dążenie do równomiernego i rytmicznego prowadzenia wychowania fizycznego i sportu w jednostkach ochrony przeciwpożarowej.

§ 4. Do zakresu działania Rady należy:
1) programowanie kierunków rozwoju sportu masowego, wychowania fizycznego i sportu pożarniczego w jednostkach ochrony przeciwpożarowej,
2) analizowanie i ocena całokształtu działalności w zakresie kultury fizycznej w jednostkach ochrony przeciwpożarowej,
3) inspirowanie działań zmierzających do stworzenia właściwej bazy lokalowej, sprzętowej i materiałowo-technicznej dla rozwoju sportu ma-

sowego, wychowania fizycznego i sportu pożarniczego w jednostkach ochrony przeciwpożarowej,

4) opiniowanie projektów regulaminów zawodów sportowo-pożarniczych, rozgrywek sportowych, norm sprawności fizycznej, systemu zawodów itp.,
5) uczestniczenie w procesie ideowego i obywatelskiego wychowania oraz kształtowanie właściwych postaw zawodników, instruktorów, sędziów i działaczy sportu pożarniczego,
6) opiniowanie rocznego kalendarza imprez sportowych,
7) ustalanie kryteriów kwalifikacyjnych na poszczególne rodzaje mistrzostw i zawodów,
8) wnioskowanie o nadanie odznaki „Mistrz Sportu", „Zasłużony Działacz Kultury Fizycznej", medalu „Za wybitne Osiągnięcia Sportowe" i przyznanie nagród dla funkcjonariuszy pożarnictwa, działaczy społecznych itp.,
9) współdziałanie w zakresie programowania i rozwoju wychowania fizycznego i sportu pożarniczego w ramach ogólnej działalności resortu spraw wewnętrznych.

§ 5. 1. W skład Rady wchodzą: przewodniczący, zastępcy przewodniczącego, sekretarz oraz członkowie.

2. Przewodniczący Rady w zależności od potrzeb powołuje i odwołuje zespoły problemowe oraz wyznacza ich składy osobowe i przewodniczących. Celem działania zespołów jest opracowywanie zadań i rozwiązywanie problemów wynikających z zakresu działania Rady.

3. Przewodniczący Rady wraz z zastępcami, sekretarzem i 3—5 członkami stanowią Prezydium Rady, mające kompetencje Rady między jej posiedzeniami plenarnymi.

§ 6. 1. Posiedzenia plenarne Rady zwołuje przewodniczący lub jego zastępca, nie rzadziej niż dwa razy w roku.

2. Posiedzenia Prezydium Rady obywają się w miarę potrzeby, nie rzadziej niż raz w kwartale.

3. Do udziału w pracach Rady lub Prezydium Rady mogą być zapraszane osoby nie będące członkami Rady, w zależności od rodzaju spraw, będących przedmiotem posiedzenia Rady lub jej Prezydium.

§ 7. 1. Rada i Prezydium wyraża swoją ocenę, opinię lub wnioski w formie uchwały, której treść zamieszcza się w protokole posiedzenia.

2. Uchwały Rady i Prezydium zapadają zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej połowy jej członków. W przypadku równej ilości głosów, głos przewodniczącego jest decydujący

§ 8. 1. Posiedzenia Rady i Prezydium są protokołowane.

2. Protokoły z posiedzeń Rady lub Prezydium podpisuje sekretarz Rady.

3. Obsługę Rady i Prezydium zapewnia Służba Szkolenia.

§ 9. Rozwiązanie Rady lub zmiana jej składu osobowego następuje decyzją Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

§ 10. Działalność Rady finansowana jest ze środków budżetowych Komendy Głównej Straży Pożarnych.

8

ZARZĄDZENIE NR 1/86 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 4 lutego 1986 r.

w sprawie przeprowadzania sprawdzianu dla oficerów pożarnictwa przewidzianych do nadania stopnia majora i pułkownika pożarnictwa

Na podstawie § 6 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 1975 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komendanta Głównego Straży Pożarnych (Dz.U. Nr 33, poz. 180) w związku z § 3 zarządzenia nr 83/82 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 października 1982 r. w sprawie wymagań w zakresie kwalifikacji i okresowych ocen kwalifikacyjnych funkcjonariuszy pożarnictwa, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Oficerowie pożarnictwa spełniający wymogi do nadania stopnia majora lub pułkownika pożarnictwa poddani zostają sprawdzianowi z zakresu wiedzy zawodowej i społeczno-politycznej.

2. Zakres wiedzy zawodowej będącej przedmiotem sprawdzianu obejmuje w szczególności:

1) dla oficerów pożarnictwa posiadających ukończoną szkołę oficerską:
   a) planowanie i organizowanie działań operacyjnych, sprawowanie nadzoru operacyjnego, dowodzenie i prowadzenie analizy działań ratowniczych oraz rozwiązywanie zadań taktycznych,
   b) zasady organizacji nadzoru prewencyjnego i poprawy stanu ochrony przeciwpożarowej, zabezpieczenia przeciwpożarowego procesów technologicznych oraz wymagań przeciwpożarowych w budownictwie,
   c) zagadnienia społeczno-polityczne, zasady organizacji i funkcjonowania organów władzy, administracji państwowej i gospodarczej,
   d) kierowanie zespołami ludzkimi, zasady podejmowania decyzji oraz techniki organizacji pracy i zarządzania,
   e) kierunki rozwoju ochrony przeciwpożarowej, podstawy prawne funkcjonowania ochrony przeciwpożarowej, regulaminy, instrukcje, wytyczne kierunkowe itp.,
2) dla oficerów pożarnictwa, którym nadano stopnie oficerskie w drodze uznania posiadanych kwalifikacji zawodowych za szczególnie przydatne do pełnienia służby na odpowiednim stanowisku w ochronie przeciwpożarowej:
   a) zasady organizacji i funkcjonowania ochrony przeciwpożarowej w systemie administracji

państwowej oraz obowiązki i prawa funkcjonariuszy pożarnictwa,

b) postanowienie regulaminów służbowych, instrukcji, wytycznych itp. oraz parametry podstawowego sprzętu pożarniczego i urządzeń gaśniczych,

c) zagadnienia specjalistyczne obowiązujące na zajmowanym stanowisku służbowym,

d) aktualne zagadnienia społeczno-polityczne,

e) kierowanie zespołami ludzkimi, zasady podejmowania decyzji oraz techniki zarządzania.

§ 2. 1. Szczegółowy zakres sprawdzianu ustala Służba Szkolenia Komendy Głównej Straży Pożarnych.

2. Sprawdzian jest przeprowadzany przez co najmniej trzyosobową komisję, której skład ustala Komendant Główny Straży Pożarnych.

3. Komisja ocenia wynik sprawdzianu jako pozytywny lub negatywny.

4. Złożenie sprawdzianu z wynikiem pozytywnym stanowi podstawę do wystąpienia do Ministra Spraw Wewnętrznych z wnioskiem o nadanie stopnia majora lub pułkownika pożarnictwa.

5. Oficerowie pożarnictwa, którzy w wyniku sprawdzianu otrzymali ocenę negatywną, mogą być kierowani do powtórnego sprawdzianu w roku następnym.

6. O terminie i miejscu sprawdzianu zainteresowani oficerowie pożarnictwa będą powiadamiani przez komendantów wojewódzkich straży pożarnych lub Szefa Służby Szkolenia Komendy Głównej Straży Pożarnych nie później niż na jeden miesiąc przed wyznaczonym terminem sprawdzianu.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny
Straży Pożarnych:
A. Gatlik

9

ZARZĄDZENIE NR 2/86 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 16 czerwca 1986 r.

w sprawie norm wyposażenia zawodowych straży pożarnych w podstawowy sprzęt pożarniczy oraz komend straży pożarnych i ośrodków szkolenia pożarniczego w pojazdy samochodowe

Na podstawie § 2 pkt 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 1975 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komendanta Głównego Straży Pożarnych (Dz.U. nr 33, poz. 180) oraz § 7 ust. 3 i § 8 ust. 4 pkt 2 zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 października 1975 r. w sprawie zasad powoływania i rozmieszczenia rejonów działania, norm liczebności i wyposażenia straży pożarnych (Monitor Polski nr 35, poz. 213) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się normę wyposażenia jednostki taktycznej zawodowej straży pożarnej (oddziału tej straży) zwanych dalej w skrócie „ZSP" w podstawowy sprzęt pożarniczy:

1) trzy samochody gaśnicze (ciężki, średni i lekki),
2) drabina mechaniczna lub podnośnik hydrauliczny na podwoziu samochodowym,
3) samochód proszkowy lub agregat proszkowy,
4) samochód dowodzenia i łączności,
5) samochód operacyjny,
6) trzy przyczepy (gaśnicza, oświetleniowa oraz ze sprzętem oddymiającym),
7) trzy motopompy.

§ 2. 1. Komendant wojewódzki straży pożarnych ustala indywidualnie dla każdej jednostki taktycznej ZSP wyposażenie w podstawowy sprzęt pożarniczy biorąc za podstawę normę określoną w § 1.

2. Wyposażenie w podstawowy sprzęt pożarniczy jednostki taktycznej ZSP należy dostosować do wielkości i charakteru zagrożenia pożarowego, rodzaju i częstotliwości prowadzonych akcji ratowniczych, uwzględniając potrzeby w zakresie sprzętu specjalistycznego dla operacyjnego zabezpieczenia województwa.

§ 3. Rodzaje i ilości sprzętu dla poszczególnych typów samochodów pożarniczych określają regulaminy rozwinięć sekcji z samochodów pożarniczych i przyczep.

§ 4. Ustala się rezerwę sprzętu pożarniczego dla jednostki taktycznej ZSP i ośrodka szkolenia pożarniczego według norm etatowego wyposażenia poszczególnych typów samochodów pożarniczych w:

1) wężach pożarniczych,
   — 200% węży W-52,
   — 100% węży W-75,
   — 50% węży W-110 i W-25,
2) pozostałym sprzęcie pożarniczym — 25% lecz nie mniej niż po 1 egzemplarzu.

§ 5. Ustala się wskaźniki etatowego wyposażenia komend straży pożarnych oraz ośrodków szkolenia pożarniczego w pojazdy samochodowe wyszczególnione w załączniku nr 1 do zarządzenia.

§ 6. 1. Komendant wojewódzki straży pożarnych:

1) dokonuje podziału samochodów na osobowo-operacyjne i operacyjne oraz określa ilości samochodów osobowo-terenowych w ramach etatów pojazdów osobowych,
2) dokonuje zamiany etatów motocykli na etaty samochodów małolitrażowych w przeliczeniu 2 etaty motocykli na 1 etat samochodu małolitrażowego,
3) określa ilości etatów samochodów samowyładowczych w ramach ogólnej ilości etatów samochodów ciężarowych,
4) określa przydział organizacyjny niżej wymienionych pojazdów samochodowych:
   — sanitarek przewozowych,
   — izotermicznych,
   — ruchomych warsztatów łączności,

— ruchomych warsztatów przeciwgazowo-dymowych,
— ruchomych warsztatów technicznych,
5) dokonuje zamiany etatu samochodu osobowego na limit finansowy umożliwiający eksploatację prywatnych samochodów osobowych do celów służbowych według zasad określonych w odrębnych przepisach,
6) dokonuje zamiany etatów autobusu o dużej pojemności na etat autobusu o małej pojemności.

2. Komendant wojewódzki straży pożarnych, ustalając etaty pojazdów samochodowych i przyczep powinien uwzględnić racjonalne ich wykorzystanie przez terenowe jednostki ochrony przeciwpożarowej mające siedzibę w tej samej miejscowości.

§ 7. Szef Służby Gospodarki Materiałowo-Technicznej Komendy Głównej Straży Pożarnych na wniosek komendanta wojewódzkiego straży pożarnych pozytywnie zaopiniowany przez Szefa Służby Operacyjnej Komendy Głównej Straży Pożarnych może wyrazić zgodę na odstępstwa od wskaźników etatowych, o których mowa w § 5.

§ 8. 1. Komendy wojewódzkie straży pożarnych opracowują programy perspektywiczne wyposażenia ZSP w podstawowy sprzęt pożarniczy oraz wyposażenia komend straży pożarnych i ośrodków szkolenia pożarniczego w pojazdy samochodowe.

2. Programy, o których mowa w ust. 1 w odniesieniu do ZSP opracowywane są na podstawie normy określonej w § 1 oraz karty etatowego wyposażenia w sprzęt pożarniczy ZSP (załącznik nr 2 do zarządzenia), a w odniesieniu do komend straży pożarnych i ośrodków szkolenia pożarniczego według wskaźników, o których mowa w § 5 oraz karty etatowego wyposażenia komend straży pożarnych i ośrodków szkolenia pożarniczego w pojazdy samochodowe (załącznik nr 3 do zarządzenia).

§ 9. Programy, o których mowa w § 8 stanowią podstawę do opracowania przez komendy wojewódzkie straży pożarnych planów wieloletnich, na okresy odpowiadające okresom przyjętym w Narodowym Planie Społeczno-Gospodarczym. Projekty tych planów podlegają koordynacji i uzgodnieniu ze Służbą Operacyjną i Służbą Gospodarki Materiałowo-Technicznej Komendy Głównej Straży Pożarnych.

§ 10. Tracą moc:
1) w zakresie unormowanym niniejszym zarządzeniem — zarządzenie nr 5/72 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 25 marca 1972 r. w sprawie ustalenia norm wyposażenia pododdziałów i związków taktycznych straży pożarnych w sprzęt pożarniczy specjalny i kwaterunkowy,
2) zarządzenie nr 3/76 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 17 marca 1976 r. w sprawie norm etatów pojazdów samochodowych dla jednostek ochrony przeciwpożarowej.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny
Straży Pożarnych:
A. Gatlik

Załączniki do regulaminu nr 2/86 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 25 lutego 1986 r. (poz. 6)

Załącznik nr 1

WSKAŹNIKI ETATOWEGO WYPOSAŻENIA KOMEND STRAŻY POŻARNYCH I OŚRODKÓW SZKOLENIA POŻARNICZEGO W POJAZDY SAMOCHODOWE

1. Komenda wojewódzka straży pożarnych:

Lp.	Ilość komend rejenowych (zawodowych) straży pożarnych	Samochód osobowy administracyjny	Samochód osobowy operacyjny	Mikrobus	Autobus	Sam. dostawczy towarowy lub towar.-osobowy	Samochód ciężarowy z przyczepą	Samochód sanitarny	Ruchomy warsztat łączności	Ruchomy warsztat SPgaz.-Dym.	Ruchomy warsztat techniczny	Sam. cysterna paliwowa z przyczepą	Samochód SDŁ — Batalionowy	Motocykl
1.	do 5	1	2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	2
2.	6—10	2	2	1	1	2	1	1	1	1	1	1	1	2
3.	11—15	3	3	1	2	3	1	1	2	1	2	1	1	
4	powyżej 15	4	4	1	4	4	1	1	2	1	2	1	1	

2. Komenda straży pożarnych (nie będąca komendą ZSP):

Lp.	Ilość gmin (miast i gmin, miast)	Samochód osobowo-operac.	Motocykl	Samochód dostawczy (towarowy lub towarowo-osobowy) i mikrobus	Samochód ciężarowy z przyczepą	Ruchomy warsztat techniczny	Samochód cysterna paliwowa z przyczepą
1.	do 10	1	2	1+1	1	1	1
2.	powyżej 10	2	4	2 lub 1+1	1	1	1

3. Komenda ZSP:

a) terenowa:

Lp.	ZSP w sile	Samochód osobowo-operac.	Motocykl	Samochód dostawczy (towarowy lub towarowo-osobowy) i mikrobus	Samochód ciężarowy z przyczepą	Ruchomy warsztat techniczny	Samochód cysterna paliwowa z przyczepą
1.	plutonu	1	2	1	1	1	1
2.	kompanii	1	3	2	1	1	1
3.	batalionu	2	4	2	1	1	1

b) zakładowa

Lp.	ZSP w sile	Samochód		Motocykl
		osobowo-operac.	dostawczy (towarowy lub towarowo-osobowy)	
1.	plutonu	—	1	1
2.	kompanii	1	1	2
3.	batalionu	2	2	3

4. Ośrodek szkolenia pożarniczego:

Lp.	Typ ośrodka szkolenia pożarniczego	Samochód osobowo-operac.	Samochody pożarnicze	Przyczepy pożarnicze	Autobus	Samochód izotermiczny	Samochód dostawczy
1.	WOSzP	1	3	5	1	1*	1
2.	Międzywoj. OSzP	1	6	10	1	1*	1
3.	filia WOSzP	1	2	3	1	1*	1

* Samochód izotermiczny na bazie samochodu dostawczego przewidziany jest dla ośrodków szkolenia pożarniczego prowadzących własną gospodarkę żywnościową.

UZGADNIAM

Załącznik nr 2

KARTA
ETATOWEGO
WYPOSAŻENIA W SPRZĘT POŻARNICZY

ZSP w .... Oddział ....

Województwo		
	Nr woj.	Nr rej.

Ilość sprzętu pożarniczego

	GCBA	GBA (GBAPr)	GBM	GBAM	GPr	GLM	GLBM	GLBA	SD	SH	SDł	SOp	SRt	SDz	SRch	SZ		
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
Plan																		
Stan																		

		APL-200	APr-250				PGM-8	PW-1000	PZ-0,9	POn	POd				Motopompy dużej wydajn.			
	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36
Plan																		
Stan																		

Załącznik nr 3

KARTA

ETATOWEGO WYPOSAŻENIA KOMEND STRAŻY POŻARNYCH
I OŚRODKÓW SZKOLENIA POŻARNICZEGO W POJAZDY SAMOCHODOWE

Województwo	Nr woj.

Lp.	Nazwa jednostki	Pojazd samochodowy															
		osobowy--administracyjny	osobowo--operacyjny	autobus	mikrobus	dostawczy/towarowy lub towar.-os.	ciężarowy z przyczepą	sanitarny	ruchomy warsztat łączności	ruchomy warsztat SPgaz.-dym.	ruchomy warsztat techniczny	cysterna paliwowa z przyczepą	SDł batalionowy	izotermiczny	pożarnicze	przyczepy pożarnicze	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
1.	KWSP																
2.	KRSP ,,x"																
3.	KRSP ,,y"																
4.	KRSP ,,z"																
5.	ZSP ,,x"																
6.	ZSP ,,y"																
7.	ZSP ,,z"																
8.	Ośrodek Szkolenia Pożarniczego																
Razem																	

Komendant Wojewódzki Straży Pożarnych

10

INSTRUKCJA NR 1/86 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 27 maja 1986 r.

w sprawie zasad gospodarowania ogumieniem trakcyjnym w jednostkach ochrony przeciwpożarowej

Na podstawie § 2 pkt 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 1975 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komendanta Głównego Straży Pożarnych (Dz.U. Nr 33, poz. 180), w celu zapewnienia ekonomicznego gospodarowania samochodowym ogumieniem trakcyjnym i uzyskania oszczędności materiałowych w jednostkach ochrony przeciwpożarowej ustala się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w instrukcji mowa jest o:

1) jednostce ochrony przeciwpożarowej — rozumie się przez to Komendę Główną Straży Pożarnych, Centrum Naukowo-Badawcze Ochrony Przeciwpożarowej, szkołę pożarniczą, komendę wojewódzką i rejonową straży pożarnych oraz terenową zawodową straż pożarną,

2) jednostce ochrony przeciwpożarowej finansowanej z budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych — rozumie się przez to Komendę Główną Straży Pożarnych, Centrum Naukowo--Badawcze Ochrony Przeciwpożarowej oraz szkołę pożarniczą,

3) terenowej jednostce ochrony przeciwpożarowej — rozumie się przez to komendę wojewódzką i rejonową straży pożarnych oraz terenową zawodową straż pożarną,

4) trakcji szybkobieżnej — rozumie się przez to samochody i przyczepy ciągnione przez samochody,

5) trakcji wolnobieżnej — rozumie się przez to ciągniki rolnicze oraz przyczepy ciągnione przez te ciągniki, konie lub ręcznie.

§ 2. 1. Gospodarkę ogumieniem trakcyjnym w terenowych jednostkach ochrony przeciwpożarowej organizuje komenda wojewódzka straży pożarnych i prowadzi ją poprzez wojewódzką stację obsługi sprzętu, zwaną dalej w skrócie „WSOS"

2. W województwach na obszarze których nie zorganizowano WSOS, gospodarkę ogumieniem trakcyjnym, w ustalonym przez komendanta wojewódzkiego straży pożarnych zakresie, prowadzą komendy rejonowe straży pożarnych.

3. Jednostki ochrony przeciwpożarowej finansowane z budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych gospodarkę ogumieniem trakcyjnym prowadzą samodzielnie.

§ 3. 1. Ustanawia się następujące normy przebiegu i okresu eksploatacji opon nowych:

1) podstawową — stanowiącą wskaźnik minimal-

nej przydatności trakcyjnej opony wyrażony w kilometrach przebiegu,

2) użytkową — stanowiącą wskaźnik średniej przydatności trakcyjnej lub okresowej opony użytkowanej w normalnych warunkach na sprawnym technicznie pojeździe przy zachowaniu wymaganego ciśnienia, obciążenia i prędkości jazdy,

3) graniczną — stanowiącą wskaźnik starcia rzeźby bieżnika do najmniejszej bezpiecznej wysokości lub osiągnięcia określonego okresu eksploatacji, po przekroczeniu którego opona nie gwarantuje wymaganego dla pojazdów trakcji szybkobieżnej bezpieczeństwa jazdy,

4) ekonomiczną — stanowiącą wskaźnik określający okres eksploatacji opony nowej na pojeździe o małych przebiegach rocznych, po którym opona przełożona lub zbyta na pojazd o dużych przebiegach rocznych pozwala wykorzystać efektywnie pozostałą przydatność trakcyjną tej opony.

2. Normy przebiegu opon określa załącznik nr 1.

3. Normę ekonomiczną należy stosować w stopniu na jaki pozwalają uwarunkowania zewnętrzne, a w szczególności:

1) możliwość nabycia dostatecznej ilości opon nowych bez obowiązku zdania opon niezużytych trakcyjnie do bieżnikowania lub obowiązku płacenia narzutu,

2) możliwość uzyskania potrzebnych środków finansowych,

3) możliwość zbycia opon używanych po cenach ekonomicznie uzasadnionych.

§ 4. 1. Samochody pożarnicze nie mogą być wyposażone w opony bieżnikowane, uszkodzone — powyżej trzech przebić gwoździowych, z pogłębioną przez nacięcie rzeźbą bieżnika, z wyjątkiem opon, których konstrukcja zakłada nacinanie rzeźby, a które posiadają cechę „regrovable" oraz nie powinny być wyposażane w opony o osnowie z włókien innych niż poliamidowe.

2. Jeżeli opona użytkowana trakcyjnie, po osiągnięciu przez nią normy użytkowej przebiegu nie osiągnie normy granicznej, użytkowanie takiej opony może być przedłużone ponad ustaloną normę użytkową przebiegu.

3. Jeżeli w trakcie użytkowania zostanie stwierdzone, że stan opony nie gwarantuje bezpieczeństwa jazdy, oponę taką należy wycofać z eksploatacji bez względu na przebieg lub okres eksploatacji, sporządzając na tę okoliczność protokół.

4. Premie za oszczędną eksploatację opon użytkowanych trakcyjnie mogą być przyznawane kierowcom z zachowaniem zasad i po osiągnięciu norm określonych przepisami Ministra Komunikacji.

§ 5. 1. Jednostki ochrony przeciwpożarowej finansowane z budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych nabywają samochodowe ogumienie trakcyjne z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych na podstawie planów rocznych zbilansowanych przez Służbę Gospodarki Materiałowo-Technicznej Komendy Głównej Straży Pożarnych.

2. Terenowe jednostki ochrony przeciwpożarowej nabywają ogumienie nowe na zasadzie odrębnych ustaleń — bez obowiązku uprzedniego zdania do bieżnikowania opon zużytych lub płacenia narzutu określonego w uchwale Nr 273 Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1982 r. w sprawie zapewnienia warunków rozwoju bieżnikowania opon trakcyjnych (nie publikowanej).

3. Jednostki wymienione w ust. 1 oraz komendy wojewódzkie straży pożarnych przedkładają do Komendy Głównej Straży Pożarnych w terminie do dnia 15 stycznia każdego roku rozliczenie z obrotu ogumieniem w roku poprzednim za okres od 1 grudnia do 30 listopada, według zasad określonych przez Służbę Gospodarki Materiałowo-Technicznej.

4. Nie rozliczenie się w określonym terminie pozbawia lub ogranicza możliwość zakupu opon nowych przez jednostki ochrony przeciwpożarowej na zasadach określonych w ust. 1 i 2.

§ 6. 1. Racjonalna gospodarka samochodowym ogumieniem trakcyjnym polega w szczególności na:

1) utrzymaniu w magazynach zapasu bieżącego opon i dętek na poziomie planowanej wymiany w okresie nieprzekraczającym 12 miesięcy,

2) przechowywaniu zapasu awaryjnego na szczeblu województwa w poszczególnych rozmiarotypach na poziomie do 1/4 ilości opon zużytych awaryjnie w ciągu ostatnich 5 lat, lecz nie mniej niż po dwa komplety rozmiarotypów stosowanych w samochodach gaśniczych i 1 komplet do pozostałych pojazdów pożarniczych,

3) stosowaniu opon o drogowej rzeźbie bieżnika („D"), a w samochodach przewidzianych do działań w trudnych warunkach terenowych — z rzeźbą uniwersalną („U"),

4) stosowaniu rotacji wewnętrznej w jednostce, rejonie, województwie — polegającej na przekładaniu opon z pojazdów o małym przebiegu do pojazdów o przebiegach pozwalających na wykorzystanie przydatności trakcyjnej tych opon,

5) wydawaniu w pierwszej kolejności z magazynu opon o najwcześniejszej dacie produkcji,

6) sprzedaży opon nie kwalifikujących się do stosowania w pojazdach pożarniczych i z tego tytułu zbędnych,

7) sprzedaży zużytych dętek,

8) włączania do obiegu opon z kół zapasowych,

9) sprzedaży opon o normie ekonomicznej, których nie można zagospodarować,

10) stosowaniu do przyczep specjalnych opon bieżnikowanych klasy nie niższej niż:

a) — B/A (oznaczonych 4 gwiazdkami) — w zawodowych strażach pożarnych (ZSP) i ochotniczych strażach pożarnych (OSP) w miejscowościach będących siedzibą gminnych (miejsko-gminnych) i miejskich rad narodowych i OSP wchodzących w skład pożarniczych odwodów operacyjnych.

b) — B/B (oznaczonych 3 gwiazdkami) — w pozostałych OSP typu „S”,

c) — B/C (oznaczonych 2 gwiazdkami) — w OSP typu „M”,

11) dążeniu do osiągania norm użytkowych opon poprzez szkolenie kierowców, należytą obsługę, zapewnienie potrzebnych do tego celu i dostępnych dla wykonujących obsługę narzędzi i przyrządów kontrolnych, oraz oszczędne użytkowanie opon poprzez zachowanie ekonomicznych prędkości jazdy (z wyjątkiem alarmowej).

2. Normatyw zapasu awaryjnego ustala komendant wojewódzki straży pożarnych dla obszaru województwa i podlega on korekcie co najmniej co 2 lata.

3. Zapasy nadmierne i zbędne opon (przechowywane ponad 12 miesięcy przy istnieniu niezbędnej podaży) są zapasami nieprawidłowymi i podlegają zagospodarowaniu lub sprzedaży w ciągu następnych 2 miesięcy.

4. Zapasy nieprawidłowe opon należy oferować innym komendom wojewódzkim straży pożarnych do odkupienia, a nie zgłoszenie przez te komendy w ciągu 14 dni zamiaru nabycia opon, zobowiązuje komendę do zgłoszenia zamiaru zbycia opon właściwej terytorialnie jednostce obrotu ogumieniem, która stosownie do odrębnych przepisów obowiązana jest w terminie 14 dni wskazać nabywcę.

5. Jeżeli próby zbycia opon w sposób określony w ust. 4 nie dadzą rezultatu, opony te można sprzedać za pośrednictwem uprawnionych jednostek handlowych lub bezpośrednio dowolnej jednostce gospodarki uspołecznionej, albo osobom fizycznym.

§ 7. 1. Opony wycofane z eksploatacji należy:

1) podlegające bieżnikowaniu i o zużytej rzeźbie bieżnika — poddać bieżnikowaniu lub sprzedać do bieżnikowania,

2) o zużytej rzeźbie bieżnika do 50% według załącznika nr 2, podlegające bieżnikowaniu i okresie eksploatacji od 3 do 6 lat oraz nie podlegające bieżnikowaniu i okresie eksploatacji powyżej 6 do 8 lat — sprzedać do trakcji szybkobieżnej,

3) powyżej 8 lat eksploatacji w trakcji szybkobieżnej i 15 lat eksploatacji w trakcji wolnobieżnej — niezależnie od stopnia zużycia rzeźby bieżnika — sprzedać wyznaczonym jednostkom skupu Okręgowego Przedsiębiorstwa Surowców Wtórnych (OPSW) i zakładom bieżnikującym z przeznaczeniem do trakcji wolnobieżnej lub na surowce wtórne (złom). Opony nie przyjęte przez te jednostki można sprzedać osobom fizycznym lub przekazać do utylizacji albo zniszczyć we własnym zakresie — sporządzając na tę okoliczność protokół.

2. Dętki wycofane z eksploatacji należy sprzedać na surowce wtórne na zasadach określonych w ust. 1 pkt 3.

§ 8. Wysokość rzeźby bieżnika opon nowych wprowadzonych do eksploatacji oraz dla określenia stopnia przydatności trakcyjnej należy ustalić jako średnią arytmetyczną z co najmniej 3 pomiarów na grzbiecie bieżnika po obwodzie opony. Orientacyjną wysokość rzeźby bieżnika „h” dla opon nowych będących w eksploatacji określa norma branżowa BN-75/6615-05.

§ 9. 1. Cena opony zbywanej z tytułu zapasów nieprawidłowych nie powinna być niższa od aktualnej ceny detalicznej opony nowej.

2. Cenę opony:

1) sprzedawanej zakładom bieżnikującym lub w punktach skupu surowców wtórnych będących jednostkami OPSW — ustala się zgodnie z obowiązującym cennikiem dla zakładów uspołecznionych, a w przypadku braku cennika, ustala się ceny umownie pomiędzy jednostką ochrony przeciwpożarowej a nabywcą opon. Cena opony o okresie eksploatacji do 8 lat, nie powinna być niższa od ceny opony nowej pomniejszonej o stopień zużycia wynikający z okresu eksploatacji z uwzględnieniem ewentualnych uszkodzeń, powiększonej o cenę złomu,

2) sprzedawanej innym nabywcom ustala się na poziomie nie niższym od aktualnej ceny opony nowej pomniejszonej o stopień zużycia wynikający z okresu eksploatacji z uwzględnieniem ewentualnego uszkodzenia, powiększonej o cenę złomu.

3. Opony o stopniu zużycia 100% według załącznika nr 2 można sprzedać według ceny ustalonej umownie, która nie może być niższa od ceny złomu.

4. Opony nie zbyte w trybie określonym w ust. 2 i 3 oraz opony uszkodzone w stopniu wykluczającym naprawę mogą być przekazane nieodpłatnie do utylizacji albo zniszczone we własnym zakresie — sporządzając na tę okoliczność protokół.

§ 10. W uzasadnionych operacyjnie przypadkach można sprzedać ogumienie nowe zakładowej straży pożarnej lub terenowej ochotniczej straży pożarnej na pojazd pożarniczy stanowiący jej własność pod warunkiem, że pojazd ten jest w ewidencji komendy rejonowej straży pożarnych oraz, że zostanie zdane jednostce sprzedającej ogumienie zużyte i wycofane z eksploatacji, ujęte w ewidencji opon w książce pojazdu.

§ 11. Szef Służby Gospodarki Materiałowo-Technicznej Komendy Głównej Straży Pożarnych koordynuje i sprawuje nadzór nad gospodarką ogumieniem trakcyjnym w jednostkach ochrony przeciwpożarowej oraz ustala zasady i wzory ewidencji eksploatacyjnej i rozliczenia rocznego o obrocie samochodowym ogumieniem trakcyjnym.

§ 12. Instrukcja wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny
Straży Pożarnych:
A. Gatlik

Załącznik nr 1

NORMY PRZEBIEGU OPON

Lp.	ROZMIAR OPONY	Na samochodach osobowych operacyjnych[1], dostawczych, ciężarowych uniwersalnych i specjalizowanych oraz przyczep gospod.					Na samochodach i przyczepach specjalnych[2] w ZSP i OSP-,,S"			Na przyczepach w OSP typ ,,M"	
		Podstawowa (tys. km)		Użytkowa (tys. km)			lat (m-cy)			lat (m-cy)	
		Diagonalne i diagonalne z opasaniem	Radialne z kordem syntetycznym i (stalowym)	Diagonalne i diagonalne z opasaniem	Radialne z kordem syntetycznym i (stalowym)	Graniczna	Podstawowa	Użytkowa	Graniczna	Użytkowa	Graniczna
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1.	OPONY DO SAMOCHODÓW OSOBOWYCH (wg PN-80/C-94300.040)										
1.1.	opony o średnicy osadzenia do 13 cali angielskich włącznie (diagonalne)	22	—	28	—						
1.2.	opony o średnicy osadzenia 14 cali angielskich, (diagonalne)	24	—	30	—						
1.3.	opony o średnicy osadzenia 15 cali angielskich, (diagonalne)	26	—	32	—						
1.4.	135 B 12, 165 B 13, 165 B 14, 135 B 15, 185 B 15, (diagonalne z opasaniem)	26	—	32	—					do 12—15 (144—170)	
1.5.	opony o średnicy osadzenia do 12 cali angielskich włącznie,	—	26 (26)	—	30 (30)						
1.6.	135 R 13, 145 R 13, 155 R 13,	—	30 (40)	—	36 (48)						
1.7.	165 R 13, 175 R 13, 185 R 13, 135 R 14, 145 R 14, 155 R 14,	—	32 (42)	—	38 (50)						
1.8.	165 R 14, 175 R 14, 185 R 14, 195 R 14 205 R 14, 135 R 15, 145 R 15, 155 R 15	—	35 (45)	—	42 (55)						
1.9.	165 R 15, 175 R 15, 185 R 15, 195 R 15, 205 R 15,	—	40 (50)	—	46 (60)	A, B, C, E	3	do 8 (do —96)	samochody: A, C, D, E; przyczepy: A, B, E		B, F
2.	OPONY DO SAMOCHODÓW DOSTAWCZYCH I MIKROBUSÓW (wg PN-73/C-94300.039 i PN-77/C-94300.041)										
2.1.	opony o średnicy osadzenia 16 cali ang. z wyjątkiem 6.00R16C; 6.70R16C i 7.50R16,	26	40	30	48						
2.2.	6.00 R 16C i 6.70 R 16C	—	38	—	45						
3.	OPONY DO SAMOCHODÓW CIĘŻAROWYCH, AUTOBUSÓW I ICH PRZYCZEP									do 12—15 (144—180)	
3.1.	7.50 R 16; 6.50 R 20; 7.00 R 20; 7.50 R 20 oraz diagonalne i diagonalne z opasaniem o średnicy osadzenia 18, 20 i 22,5 cali angielskich z wyjątkiem 12.00—18 10 i 12 PR	35	40	40	48						
3.2.	12.00—18 10PR i 12 PR	20	—	25	—						
3.3.	8.25 R 20; 9.00 R 20; 10.00 R 20; 11.00 R20; 12.00 R 20;	—	53	—	60						
4.	POZOSTAŁE OPONY wg zastosowania:										
4.1.	opony do motocykli	15									
4.2.	a) opony do skuterów z wyjątkiem rozmiarów 3.50—7: 3.50—8 i 4.00—8,	10									
	b) opony do skuterów — rozmiarów 3.50—7; 3.50—8 i 4.00—8;	8									
4.3.	opony do ciągników i maszyn rolniczych	od 3 do 8 lat									
4.4.	opony do wózków jezdnych	od 1 do 3 lat									
4.5.	opony do motorowerów	8									
4.6.	opony do rowerów	3 lata									

Uwagi:

1) dla opon na samochodach operacyjnych komend rejonowych i ZSP — normę użytkową przebiegu ustala się na poziomie normy użytkowej tych opon,

2) pojazdem specjalnym — jest pojazd samochodowy lub przyczepa konstrukcyjnie nie przeznaczona do przewozu osób lub ładunków,

3) oznaczenie i wartość normy granicznej:

A — starcie rzeźby bieżnika do wysokości wskazanej przez umieszczony na oponie znak granicznego zużycia bieżnika,

B — wysokość rzeźby bieżnika opony zmaleje do 1 mm — dla pojazdów z wyjątkiem określonych w pkt. C, D, E, a opona nie ma znaku,

C — wysokość rzeźby bieżnika opony zmaleje do 1,6 mm — dla pojazdów osobowo-operacyjnych, operacyjnych i pożarniczych lekkich, a opona nie ma znaku,

D — wysokość rzeźby bieżnika opony zmaleje do 2 mm — dla pozostałych pojazdów pożarniczych, a opona nie ma znaku,

E — opona osiągnie okres 8 lat (96 miesięcy) eksploatacji a bieżnik w tym okresie nie zostanie zużyty w stopniu określonym w pkt B, C, D,

F — opona osiągnie okres 15 lat (180 miesięcy) eksploatacji, a bieżnik w tym okresie nie zostanie zużyty w stopniu określonym w pkt. B.

4) optymalny wskaźnik normy ekonomicznej wynosi 3 lata eksploatacji, licząc od miesiąca produkcji lub jej przyjęcia do magazynu, jeżeli nie ma ustalenia daty produkcji,

5) przedział normy ekonomicznej wynosi od 8 do 3 lat eksploatacji opony nowej.

6) norma użytkowa przebiegu opony bieżnikowej równa się 60 % normy użytkowej przebiegu opony nowej,

Załącznik nr 2

OCENA PROCENTOWEGO ZUŻYCIA I KLASYFIKACJA OPON DO EKSPLOATACJI I DO ZBYCIA

Uszkodzenia: Dopuszczalna liczba i rodzaj uszkodzeń zlokalizowanych na czole bieżnika opony	Uszkodzenia: Minim. odległość pomiędzy uszkodz.	Dla „NG”	Zużycie trakcyjne. Wysokość rzeźby bieżnika opony nowej (mm): 8,5	9	10	11	12	12,5	13	15	15,5	16	% ZUŻYCIA	Zużycie starzeniowe (m-ce): ZSP i OSP typu „S”	Zużycie starzeniowe (m-ce): OSP typu „M”	Przeznaczenie opony lub dodatkowe warunki przy stanie określonym w kolumnach 1 i 2
			i wartość trakcyjna opony przy odpowiednim % zużycia (w mm)													
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
—	—	1,0	7,7	8,2	9,1	10,0	10,9	11,3	11,8	13,6	14,0	14,5	10	25–30	72–76	Na pojazdach samochodowych wg warunków dla opon nowych w odpowiednich normach (PN)
		1,6	7.8	8,3	9.1	10,1	11,0	11,4	11,9	13,7	14,1	14,6				
		2,0	7,8	8,3	9,2	10,1	11,0	11,4	11,9	13,7	14,1	14,6				
—	—	1,0	7,4	7,8	9,1	9,5	10,3	10,8	11,2	12,9	13,3	13,7	15	31–35	77–81	
		1,6	7,5	7,9	8,7	9,6	10,4	10,9	11,3	13,0	13,4	13,7				
		2,0	7,5	7,9	8,8	9,6	10,5	10,9	11,3	13,0	13,5	13,9				
—	—	1,0	7,0	7,4	3,2	9,0	9,8	10,2	10,6	12,2	12,6	13,0	20	36–40	82–86	Uwaga: Przy sprzedaży opon poza jednostki ochrony p. pożarowej — stopień zużycia określa się wg normy granicznej — 1,0 mm.
		1.6	7,1	7,5	8,3	9,1	9,9	10,3	10,7	12,3	12,7	13,1				
		2,0	7,2	7,5	8,4	9,2	10,0	10,4	10,8	12,4	12,8	13,2				
—	—	1,0	6,6	7,0	7,7	8,6	9,2	9,6	10,0	11,5	11,9	12,2	25	41–45	87–91	
		1,6	6,9	7,1	7,9	8,6	9,4	9,8	10,1	11,6	12,0	12,4				
		2,0	6,9	7,2	8.0	8,7	9,5	9,9	10,2	11,7	12,1	12.5				
1 — gwoździowe	—	1,0	6,2	6,6	7,3	8,0	8,7	9,0	9,4	10,8	11 1,	11,5	30	46–50	92–96	
		1,6	6,4	6,8	7,5	8,2	8,9	9,0	9,6	11,0	11,3	11,7				
		2,0	6,5	6,9	7,6	8,3	9,0	9,3	9,7	11,1	11,4	11,8				
2 — gwoździowe	co najmniej 1/7 obwodu opony	1,0	5,9	6,2	6,8	7,5	8,1	8,5	8,8	10,1	10,4	10,7	35	51–55	97–101	
		1,6	6,1	6,4	7,1	7,7	8,4	8,7	9,0	10,3	10,6	11,0				
		2,0	6,5	6,5	7,1	7,8	8,5	8,8	8,6	10,4	10,8	11,1				
3 — gwoździowe		1,0	5,5	5,8	6,4	7,0	7,6	7,9	8,2	9,4	9,7	10,0	40	56–60	102–106	jak wyżej lecz tylko w stosunku do opon do samochodów ciężarowych, autobusów i ich przyczep
		1,6	5,7	6,0	6,6	7,2	7,8	8,1	8,4	9,6	9,9	10,2				
		2,0	5,9	6,2	6,8	7,4	8,0	8,3	8,6	9,8	10,1	10,4				
4 — gwoździowe lub 1 gwoździowe i 1 inne o średnicy do 20 mm		1,0	5,1	5,4	5,9	6,5	7,0	7,3	7,6	8,7	9,0	9,2	45	61–65	107–112	jak wyżej lecz tylko na tylnych kołach samochodów ciężarowych oraz przednich i tylnych kołach przyczep samochodowych.
		1,6	5,4	5,7	6,2	6,8	7,3	7,6	7,9	9,0	9,5	9,5				
		2,0	5,6	5,8	6,4	6,9	7,5	7,8	8,0	9,1	9,4	9,7				
4—gwoździowe lub 3 gwoździowe i 1 inne o średnicy do 30 mm		1,0	4,7	5,0	5,5	6,0	6,5	6,7	7,0	8,0	8,2	8,5	50	66–70	113–117	
		1,6	5,0	5,3	5,8	6,3	6,8	7,0	7,3	8,3	8,5	8,8				
		2,0	5,2	5,5	6.0	6,5	7,0	7,2	7,5	8,5	8,7	9,0				

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
5 — gwoździowe lub 2 gwoździowe i 1 inne o średnicy do 40 mm	co najmniej 1/7 części obwodu opony	1,0	4,3	4,2	4,6	5,0	5,4	5,6	5,8	6,6	6,8	7,0				Jak wyżej lecz tylko na pojazdach o prędkości nie przekraczającej 30 km/godz. i 20 km/godz. dla opon do ciągników
		1,6	4,4	4,6	5,0	5,4	5,8	6,0	6,2	7,0	7,2	7,4	60	71–76	118–133	
		2,0	4,6	4,8	5,2	5,6	6,0	6,2	6,4	7,2	7,4	7,6				
5 — gwoździowe lub 3 gwoździowe i 1 inne o średnicy do 60 mm		1,0	3,2	3,4	3,7	4,0	4,3	4,4	4,6	5,2	5,3	5,5				
		1,6	3,7	3,8	4,1	4,4	4,7	4,9	5,0	5,6	5,8	5,9	70	77–82	134–148	
		2,0	3,9	4,1	4,4	4,7	5,0	5,1	5,3	5,9	6,0	6,2				
6 — gwoździowe lub 4 gwoździowe i 1 inne i średnicy do		1,0	2,5	2,6	2,8	3,0	3,2	3,3	3,4	3,8	3,9	4,0				jak wyżej lecz tylko dla opon do samochodów ciężarowych (pow. 16" średnicy osadzenia)
		1,6	3,0	3,1	3,3	3,5	3,7	3,8	3,9	4,3	4,4	4,5	80	83–89	149–164	
		2,0	3,3	3,4	3,6	3,8	4,0	4,1	4,2	4,6	4,7	4,8				
		1,0	1,7	1,8	1,9	2,0	2,1	2,1	2,2	2,4	2,4	2,5				
		1,6	2,3	2,3	2,4	2,5	2,6	2,7	2,7	2,9	3,0	3,0	90	90–96	165–180	
		2,0	2,6	2,7	2,8	2,9	3,0	3,0	3,1	3,3	3,3	3,4				
		1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	100	powyżej		
		1,6	1,6	1,6	1,6	1,6	1,6	1,6	1,6	1,6	1,6	1,6	100			
		2,0	2,0	2,0	2,0	2,0	2,0	2,0	2,0	2,0	2,0	2,0				

oraz niezależnie od stopnia zużycia trakcyjnego a posiadające uszkodzenia:
- — uszkodzenia spowodowane działaniem kwasów, smarów, olejów i innych chemikaliów — uszkodzenia elementów opony charakteryzujące się spulchnieniem, rozmiękczeniem gumy itp,
- — pęknięcie gumy bieżnika: — promieniowe — pęknięcie gumy na barku i boku biegnące wzdłuż promienia opony,
  — obwodowe — pęknięcie gumy w rowkach rzeźby bieżnika,
- — starzenie elementów gumowych — spękanie gumy w kształcie siatki na bokach opony do odkrycia osnowy,
- — uszkodzenie stopki — uszkodzenie warstw kordu otaczającego drutówkę, deformacja, przełamanie, wysunięcie drutu,
- — załamanie osnowy — pęknięcie elementów osnowy,
- — rozwarstwienie elementów opony — rozwarstwienie elementów w osnowie, w obrzeżu, między gumą bieżnika a osnową,
- — pęknięcie wzdłuż nitek kordu i wysunięte nitki kordu — pęknięte oraz poluźnione nitki osnowy wewnątrz opony powstałe w wyniku naprężeń,
- — zaciemnione pasma na powierzchni wewnętrznej opony — objaw dynamicznego zmęczenia osnowy w części barkowej widoczny od strony wewnętrznej,
- — nieforemne uszkodzenia osnowy — różnego kształtu przebicia osnowy wynikające z przeciążenia opony,
- — uszkodzenia mechaniczne w czole i na bokach opony — nacięcia elementów gumowo-tkaninowych opony,
- — ślad naprawy — naprawione uszkodzenia mechaniczne opony z wyjątkiem przebić gwoździowych,
- — opony uszkodzone (zniszczone) wskutek utraty wytrzymałości mechanicznej (wystrzały) lub częściowo spalone.

Uwaga: przebicia foremne opony: gwoździowe — do 5 mm, inne — powyżej 5 mm.

11

INSTRUKCJA NR 2/86 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 30 maja 1986 r.

w sprawie norm eksploatacji, kwalifikowania do naprawy głównej (odbudowy) oraz zasad uznawania za zbędne pojazdów, urządzeń mechanicznych i silników eksploatowanych w terenowych jednostkach ochrony przeciwpożarowej

Na podstawie § 2 pkt 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 1975 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komendanta Głównego Straży Pożarnych (Dz.U. Nr 33, poz. 180), § 12 pkt. 5 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 27 października 1972 r. w sprawie planowo-zapobiegawczej obsługi technicznej pojazdów samochodowych i przyczep (Dz. Taryf i Zarz. Kom. Nr 31, poz. 136) oraz § 4 ust. 3 uchwały Nr 164 Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1971 r. w sprawie rozporządzania przez państwowe jednostki organizacyjne niektórymi składnikami majątkowymi (Monitor Polski z 1981 r. Nr 24, poz. 216) ustala się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się normy okresów eksploatacji i przebiegów międzynaprawczych pojazdów, motopomp, agregatów, łodzi motorowych, narzędzi mechanicznych o napędzie spalinowym i silników, eksploatowanych w terenowych jednostkach ochrony przeciwpożarowej zwane dalej „normami eksploatacji" określone w załączniku do instrukcji.

2. Normy eksploatacji należy stosować przy uznawaniu za zbędne lub kwalifikowaniu do naprawy głównej (okresowej odbudowy całopojazdowej) pojazdów, oraz motopomp, agregatów, łodzi motorowych, narzędzi mechanicznych o napędzie spalinowym — zwanych dalej „urządzeniami" i silników.

3. Przez osiągnięcie norm eksploatacji należy rozumieć wykonanie określonych przebiegów przez pojazdy, godzin pracy przez urządzenie lub osiągnięcie określonych okresów eksploatacji.

§ 2. 1. Pojazdy i urządzenia które osiągnęły ustalone normy eksploatacji powinny być, z za-

strzeżeniem ust. 2 uznane za zbędne z przyczyn technicznych oraz wycofane z eksploatacji i zbyte:

1) pojazdy samochodowe, naczepy oraz przyczepy dwuosiowe według zasad określonych w zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 26 listopada 1982 r. w sprawie rozporządzania przez jednostki gospodarki uspołecznionej zbędnymi pojazdami samochodowymi (Monitor Polski Nr 28, poz. 250),
2) pojazdy o napędzie elektrycznym akumulatorowym, przyczepy jednoosiowe, urządzenia i silniki — według zasad określonych w uchwale Nr 164 Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1971 r. w sprawie rozporządzania przez państwowe jednostki organizacyjne niektórymi składnikami majątkowymi (Monitor Polski z 1981 r. Nr 24, poz. 216).

2. Pojazdy które osiągnęły ustalone normy eksploatacji, mogą być dopuszczone do dalszego użytkowania na czas określony, pod warunkiem, że ich stan techniczny pozwala na dalsze użytkowanie zgodnie z wymaganiami przepisów ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. Nr 6, poz. 35), a pojazdy oraz urządzenia stanowiące sprzęt pożarniczy, pod warunkiem, że spełniają wymagania operacyjne (sprawność i niezawodność działania) oraz bezpieczeństwa i higieny pracy.

§ 3. 1. Za zbędne z przyczyn technicznych — poza określonymi w § 2, ust. 1 — mogą być uznane:

1) pojazdy i urządzenia:
   a) nie stanowiące sprzętu operacyjnego jeżeli stopień ich zużycia osiągnie 75%,
   b) stanowiące sprzęt operacyjny jeżeli stopień ich zużycia osiągnie 70%,
   c) podlegające dozorowi technicznemu — na podstawie decyzji organu dozoru technicznego,
2) pojazdy, urządzenia i silniki:
   a) importowane — na podstawie negatywnej oceny technicznej autoryzowanego warsztatu obsługowo-naprawczego,
   b) uszkodzone w takim stopniu, że naprawa (odbudowa) ze względów technicznych jest niemożliwa do wykonania lub nie uzasadniona ekonomicznie,
   c) wymagające naprawy z innych przyczyn niż wymienione w pkt. 2 lit. a i b, której wykonanie jest niemożliwe ze względu na brak części zamiennych.

2. Za zbędne z przyczyn organizacyjnych mogą być uznane pojazdy, urządzenia i silniki przestarzałe technicznie, nie przydatne oraz ponadetatowe niezależnie od ich stanu technicznego.

§ 4. Decyzję o uznaniu pojazdów, urządzeń i silników za zbędne, dopuszczeniu ich do dalszego użytkowania lub zakwalifikowaniu do naprawy głównej (odbudowy) podejmują:

1) komendant rejonowy lub komendant zawodowej straży pożarnej w odniesieniu do przyczep jednoosiowych, urządzeń produkcji krajowej i silników do tych urządzeń,
2) komendant wojewódzki straży pożarnych w odniesieniu do pozostałych pojazdów, urządzeń i silników.

§ 5. Uznanie pojazdu (niezależnie od oceny technicznej sporządzonej przez rzeczoznawcę PZMot.), urządzenia lub silnika za zbędne stwierdza się w protokóle.

§ 6. 1. Pojazd, urządzenie lub silnik który osiągnął normę przebiegu międzynaprawczego powinien być poddany przeglądowi technicznemu w wyniku którego należy:

1) zakwalifikować do naprawy głównej (odbudowy) albo
2) zezwolić na dalsze użytkowanie wyznaczając przebieg lub okres po którym powinien być poddany następnemu przeglądowi technicznemu.

2. Do naprawy głównej (odbudowy) może być zakwalifikowany pojazd, urządzenie lub silnik który nie osiągnął normy przebiegu międzynaprawczego, a którego stan techniczny uzasadnia wcześniejsze skierowanie do takiej naprawy.

3. Decyzję o przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2 podejmują osoby wymienione w § 4, na podstawie wyników przeglądu technicznego zawartych w protokole oceny stanu technicznego.

§ 7. 1. W przypadku braku możliwości wykonania:

1) napraw głównych (odbudowy) pojazdów, urządzeń i silników przez wyspecjalizowane zakłady naprawcze,
2) obsług technicznych w całym zakresie i z odpowiednią częstotliwością z powodu braku odpowiedniego własnego zaplecza technicznego,

— sprawność techniczną pojazdów, urządzeń i silników należy zapewnić w drodze napraw bieżących o poszerzonym zakresie.

2. Dla pojazdów, urządzeń i silników eksploatowanych w warunkach, o których mowa w ust. 1 ustalone normy eksploatacji lub międzynaprawcze mogą być uznane za osiągnięte jeżeli stopień ich wykonania wynosi co najmniej 80%.

§ 8. 1. Silniki kwalifikuje się do naprawy głównej lub wycofania:

1) po przebiegu pojazdu lub pracy urządzenia określonego w załączniku, z uwzględnieniem postanowień ust. 2,
2) przed przebiegiem, o którym w pkt. 1 na podstawie oceny stanu technicznego dokonanej metodą diagnostyczną lub bezpośrednich pomiarów i oględzin:
   a) silników samochodowych — przez wyznaczonych pracowników mających kwalifikacje w zakresie diagnostyki motoryzacyjnej lub rzeczoznawcę PZMot.,
   b) silników urządzeń — przez wyznaczonych pracowników mających kwalifikacje w zakresie diagnostyki motoryzacyjnej lub doświadczonych mechaników kierowców w zakresie mechaniki silników spalinowych.

2. Przebiegi silników:

1) samochodów pożarniczych — określa się przez dodanie do wskazań drogomierza wskaźników równoważących pracę na postoju, podczas roz-

ruchów kontrolnych i wyjazdów alarmowych,

2) urządzeń — określa się przez dodanie do wskazań licznika motogodzin lub ewidencyjnego czasu pracy, wskaźników równoważących pracę z tytułu wykonanych rozruchów kontrolnych oraz maksymalnego obciążenia przed uzyskaniem wymaganej temperatury silnika.

3. Wartości wskaźników, o których mowa w ust. 2, ich zastosowanie oraz sposób przeliczania określą odrębne przepisy.

§ 9. 1. Nie podlega naprawie głównej silnik lub urządzenie, którego wartość części wymagających wymiany liczona według cen detalicznych wynosi co najmniej 55% ceny detalicznej nowego silnika lub urządzenia.

2. W uzasadnionych operacyjnie przypadkach komendant wojewódzki straży pożarnych może zezwolić na zakwalifikowanie silnika lub urządzenia do naprawy głównej, mimo przekroczenia wskaźnika określonego w ust. 1.

§ 10. Szef Służby Gospodarki Materiałowo-Technicznej Komendy Głównej Straży Pożarnych ustala wzór protokołu uznania pojazdu, urządzenia, silnika, za zbędny oraz wzór protokołu oceny stanu technicznego.

§ 11. Instrukcja wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny Straży Pożarnych:
A. Gatlik

Załącznik do instrukcji nr 2/86 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 30 maja 1986 r. (poz. 11)

NORMY
OKRESÓW EKSPLOATACJI I PRZEBIEGÓW MIĘDZYNAPRAWCZYCH POJAZDÓW, MOTOPOMP, ŁODZI MOTOROWYCH, NARZĘDZI MECHANICZNYCH O NAPĘDZIE SPALINOWYM I SILNIKÓW W TERENOWYCH JEDNOSTKACH OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ

Tabela nr 1

normy dla podstawowych rodzajów, marek i typów:

Lp.	Wyszczególnienie	Okresy eksploatacji, po których pojazdy i urządzenia mogą być uznane za zbędne z przyczyn technicznych		Ilość napraw głównych lub „odbudowy”* w okresie eksploatacji	Przebiegi międzynaprawcze pojazdów i urządzeń			
					Do pierwszej NG lub „odbudowy”*		Do następnej NG	
		Przebieg w tys. km lub mtg.	Ilość lat		Przebieg w tys. km (mtg)	ilość lat	Przebieg w tys. km (mtg)	ilość lat
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	**Samochody osobowe (w tym operacyjne):**							
	a) Polski FIAT 126p 600 i 650	100	5	—	—	—	—	—
	b) „ 125p wszystkie odm.	175	6	—	—	—	—	—
	c) „ 132p	200	7	—	—	—	—	—
	d) Polonez — wszystkie odmiany	200	7	—	—	—	—	—
	e) Wołga 24	220	7	—	—	—	—	—
	f)							
	g)							
	h)							
2	**Samochody osobowo-terenowe (w tym operacyjne):**							
	a) GAZ 69 — wszystkie typy i odmiany	200	12	2	80	5	60	4
	b) UAZ 469 — wszystkie odmiany	200	10	2	85	4—5	60	3
	c)							
	d)							
	e)							
	f)							
3	**Samochody dostawcze i pochodne (bez pożarniczych):**							
	a) NYSA — wszystkie typy i odmiany	180	8	1	100	5	—	—
	b) ŻUK — wszystkie typy i odmiany	180	8	1	100	5	—	—
	c)							
	d)							
	e)							
	f)							
4	**Samochody ciężarowe (uniwersalne i samowyładowcze):**							
	a) STAR 20, 21, 25, 26 i 29	200	15	2	80	6	60	4
	b) STAR 66, 660	170	15	3	50	4	40	4
	c) STAR 28	230	15	2	90	6	70	5
	d) STAR 220, 244, 266	260	16	2	100	7	80	5
	e) STAR W-28	230	12	2	90	5	70	4
	f) JELCZ 315, 316, W-317	260	16	2	100	7	80	5

1	2	3	4	5	6	7	8	9
	g) h) i) j) k) l)							
5	**Samochody specjalne (w rozumieniu Kodeksu Drogowego (w tym pożarnicze) i samochody specjalizowane z wyjątkiem samowyładowczych:**							
	a) produkcji krajowej na podwoziach samochodów o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 tony włącznie		15	1*		8—10*		
	b) produkcji krajowej na podwoziach samochodów o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony oraz z importu do 3,5 tony włącznie		20	1*		11—14*		
	c) pozostałe z importu		25					
	d) e)							
6	**Motopompy i agregaty (w motogodzinach);**							
	a) produkcji krajowej z silnikiem 2-suwowym	1 500	12	1	1 000	8	—	—
	b) produkcji krajowej z silnikiem 4-suwowym	3 000	15	1	2 000	10	—	—
	c) z importu z silnikiem 2-suwowym	3 500	15	w drodze napraw bieżących				
	d) z importu z silnikiem 4-suwowym	10 000	25	1	7 000	17	—	—
	e) agregaty prądotwórcze stacjonarne do awaryjnego zasilania strażnic	—	20	1		(w miarę potrzeby)		
	f) g)							
7	**Łodzie rzeczne (w motogodzinach)**							
	a) SMK 75	3 500	12	—	—	—	—	—
	b) z sil. S-31	2 500	10	—	—	—	—	—
	c) d) e)							
8	Pilarki do drewna, betonu i stali oraz inne narzędzia mechaniczne o napędzie spalinowym	Do granic możliwości technicznych gwarantujących wymaganą sprawność techniczno-operacyjną.						

Uwagi: 1) ,,x" oznacza rodzaj naprawy tzw. ,,odbudowę okresową" obejmującą pojazd i urządzenia specjalne techniki operacyjne na nim zainstalowane po określonych latach eksploatacji bez względu na rzeczywisty przebieg podwozia,

2) silniki ww. pojazdów mogą być poddane ,,NG" po wykonaniu norm przebiegu określonych dla marek i typów w tabeli 1, pkt 3 i 4 oraz wg tabeli 2 dla pojazdów nie wymienionych w tabeli nr 1,

3) normę przebiegu do ,,NG" silnika samochodu pożarniczego (z wyjątkiem samochodu operacyjnego) produkcji krajowej wprowadzonego do eksploatacji przed określeniem równoważników, o których mowa w § 8 ust. 2 instrukcji ustala się na 30 tys. km przebiegu pojazdu,

4) potrzebę wykonania ,,NG" silnika samochodu pożarniczego z importu lub urządzenia wprowadzonego do eksploatacji przed określeniem równoważników. o których mowa w § 8, ust. 2 instrukcji ustala się na podstawie badań stanu technicznego wykonanych w możliwym technicznie zakresie przez posiadane zaplecze techniczne.

Tabela nr 2

NORMY DLA POJAZDÓW I URZĄDZEŃ NIE WYMIENIONYCH W TABELI NR 1

Lp.	Wyszczególnienie	Okresy eksploatacji, po których pojazdy i urządzenia mogą być uznane za zbędne z p. tech.		Ilość napraw głównych lub ,,odbudowy"* w okresie eksploatacji	Przebiegi międzynaprawcze pojazdów i urządzeń			
					Do pierwszej NG lub ,,odbudowy"*		Do następnej NG	
		Przebieg w tys. km lub mtg.	Ilość lat		Przebieg w tys. km (mtg)	Lata	Przebieg w tys. km (mtg)	Lata
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Samochody osobowe:							
	a) do 750 cm³ włącznie	100	5	—	—	—	—	—
	b) od 750 do 1100 cm³ włącznie	150	6	—	—	—	—	—
	c) od 1100 do 1600 cm³ włącznie	175	6	—	—	—	—	—
	d) powyżej 1600 cm³	220	7	—	—	—	—	—

1	2	3	4	5	6	7	8	9
2	Samochody osobowo-terenowe	210	12	2	90	5	60	4
3	Samochody ciężarowe uniwersalne i specjalizowane:							
	a) z silnikiem niskoprężnym o dopuszczalnej masie całkowitej:							
	— do 2,5 t włącznie	200	10	1	110	5	—	—
	— powyżej 2,5 t	220	15	2	90	6	70	5
	b) z silnikiem wysokoprężnym o dopuszczalnej masie całkowitej:							
	— do 10 ton włącznie	230	15	2	90	6	70	5
	— powyżej 10 ton	280	16	2	110	7	90	5
	c) z urządzeniem samowyładowawczym z silnikiem:							
	— niskoprężnym	170	10	2	70	4	50	3
	— wysokoprężnym	230	12	2	90	5	70	4
4	Autobusy:							
	a) z silnikiem niskoprężnym z ilością miejsc (wraz z kierowcą):							
	— do 15 włącznie	180	9	1	90	5	—	—
	— powyżej 15	170	9	1	90	5	—	—
	b) z silnikiem wysokoprężnym z ilością miejsc (wraz z kierowcą)							
	— do 15 włącznie	260	10	2	100	4	80	3
	— powyżej 15	350	12	2	150	5	100	4
5	Motocykle:							
	a) do 150 cm³ włącznie	20	4	—	—	—	—	—
	b) od 150 do 200 cm³ włącznie	25	5	—	—	—	—	—
	c) od 200 do 350 cm³ włącznie	35	7	—	—	—	—	—
	d) powyżej 350 cm³	40	8	—	—	—	—	—
6	Ciągniki siodłowe i balastowe: z silnikiem:							
	a) niskoprężnym	230	12	2	90	5	70	4
	b) wysokoprężnym	260	15	2	100	6	80	5
7	Ciągniki rolnicze z silnikiem o mocy (w mtg):							
	a) do 12 kM włącznie	1400	7	2	600	3	400	2
	b) powyżej 12 kM	5000	10	1	3000	6	—	—
8	Łodzie rzeczne							
	a) z silnikiem wmontowanym na stałe:							
	— do 1000 cm³ włącznie	2500	10	—	—	—	—	—
	— powyżej 1000 cm³	3500	12	—	—	—	—	—
	b) z silnikiem zaburtowym:							
	— do 350 cm³ włącznie	3500	10	—	—	—	—	—
	— powyżej 350 cm³	3000	12	—	—	—	—	—
9	Przyczepy i naczepy	—	20	(w drodze napraw bieżących)				

12

OBWIESZCZENIE KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 24 kwietnia 1986 r.

w sprawie wykazu obowiązujących przepisów prawnych Komendanta Głównego Straży Pożarnych

1. Zgodnie z cz. II pkt 4 wytycznych stanowiących załącznik do zarządzenia nr 14 Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1968 r. w sprawie uporządkowania resortowych aktów prawnych i ograniczenia ich ilości — w załączniku do obwieszczenia ogłasza się wykaz obowiązujących według stanu na dzień 31 grudnia 1985 r. przepisów prawnych Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

2. Wykaz nie obejmuje przepisów poufnych, o charakterze jednorazowym oraz regulaminów rozwinięcia sekcji z samochodów pożarniczych i obsługi sprzętu pożarniczego.

3. Przepisy prawne nie objęte wykazem, o którym mowa w ust. 1 — utraciły moc.

Komendant Główny Straży Pożarnych:
A. Gatlik

Załącznik do obwieszczenia
Komendanta Głównego
Straży Pożarnych
z dnia 24 kwietnia 1986 r. (poz. 12)

WYKAZ
OBOWIĄZUJĄCYCH PRZEPISÓW PRAWNYCH KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH WEDŁUG STANU NA DZIEŃ 31 GRUDNIA 1985 r.

Lp.	Rodzaj, numer, data przepisu	Tytuł przepisu (w sprawie)	Publikacja w Dz. KGSP oraz późniejsze zmiany
1	2	3	4
		1956 r.	
1	Z 8 20.IV.	warunków uzyskania i używania sztandarów pożarniczych	1956 r., nr 3, poz. 11
		1960 r.	
2	PO 13 19.XI.	interwencji jednostek straży pożarnych w drobnych awariach i wypadkach	1960 r., nr 6, poz. 14
		1962 r.	
3	R 1 24.I.	wprowadzenia regulaminu organizacji, wyposażenia i działań bojowych taktycznych jednostek straży pożarnych	
		1964 r.	
4	Z 7 14.VIII.	sprzętu przeciwgazowo-dymowego w jednostkach ochrony przeciwpożarowej	1964 r., nr 3, poz. 13
		1965 r.	
5	Z 1 24.II.	przeglądu warunków pracy jednostek ochrony przeciwpożarowej	1965 r., nr 1, poz. 2
6	PO 1 29.VII	zabezpieczenia pogorzelisk	
		1967 r.	
7	Z 1 4.II.	nabywania, gospodarowania i znakowania rezonatorów kwarcowych stosowanych w urządzeniach łączności radiowej w ochronie przeciwpożarowej	1967 r., nr 2, poz. 8
		1968 r.	
8	Z 12 6.VIII.	organizacji i prowadzenia szkolenia taktyczno-bojowego straży pożarnych	1968 r., nr 3, poz. 15
		1969 r.	
9	Z 8 31.V.	zapewnienia bezpiecznych i higienicznych warunków pracy w czasie pełnienia służby w strażnicach oraz podczas ćwiczeń i akcji ratowniczych	1969 r., nr 2, poz. 15
		1970 r.	
10	Z 5 30.VI.	zaopatrzenia budynków w sprzęt pożarniczy	1970 r., nr 1, poz. 3
		1971 r.	
11	Z 11 30.X.	szczegółowych zasad zaliczania poszczególnych pomieszczeń, urządzeń technologicznych i składowisk materiałowych poza budynkami do właściwej kategorii niebezpieczeństwa pożarowego i kategorii zagrożenia wybuchem	1971 r., nr 4, poz. 10
12	Z 17 24.XI.	zatwierdzenia i wprowadzenia do użytku służbowego wyciągu z przepisów korespondencji radiowej w sieciach i kierunkach UKF resortu spraw wewnętrznych — przeznaczonej dla zawodowych i ochotniczych straży pożarnych	
13	Z 16 9.XII.	ustalenia wskaźników wyposażenia wojewódzkich ośrodków szkolenia pożarniczego	
14	Z 22 31.XII.	wyznaczenia oraz wyposażenia jednostek straży pożarnych obowiązanych do uczestnictwa w akcji zwalczania skutków wypadków związanych z przewozem substancji toksycznych	
		1972 r.	
15	Z 4 25.III.	organizowania i prowadzenia obozów szkoleniowo-wypoczynkowych dla dowódców młodzieżowych i kobiecych drużyn ochotniczych straży pożarnych	
16	Z 5 25.III.	ustalenia norm wyposażenia pododdziałów i związków taktycznych straży pożarnych w sprzęt pożarniczy specjalny i kwaterunkowy	
17	Z 10 15.XII.	operacyjnych planów obrony przeciwpożarowej obszarów leśnych	1973 r., nr 2, poz. 13
18	Z 12 22.XII.	zasad podziału straży pożarnych na pododdziały i oddziały pożarnicze oraz organizacji odwodów operacyjnych	1973 r., nr 2, poz. 14
		1973 r.	
19	Wyt. 3.I.	pracy sztabu w strażach pożarnych	
20	Wyt. 5.II.	opracowywania szkiców sytuacyjnych	
21	Z 3 28.VII.	zbioru znaków umówionych, oznaczeń i sygnałów obowiązujących w ochronie przeciwpożarowej	
22	Z 4 5.IX.	inspekcji gotowości bojowej pododdziałów straży pożarnych	1974 r., nr 1—2, poz. 2
23	Reg.	plutonu pożarniczego	

1	2	3	4
		1974 r.	
24	Wyt. 6.I.	zasad działania straży pożarnych w warunkach zagrożenia radiacyjnego	
25	Z 2 12.II.	ustalenia wzorcowego regulaminu organizacyjnego ośrodka szkolenia pożarniczego	1974 r., nr 1—2, poz. 4
26	Z 3 19.II.	doskonalenia członków ochotniczych (obowiązkowych) straży pożarnych	1974 r., nr 1—2, poz. 5
27	Z 4 20.II.	doskonalenia zawodowego członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa	1974 r., nr 1—2, poz. 16
28	Z 5 30.IV.	rozwoju wychowania fizycznego i sportu w jednostkach ochrony przeciwpożarowej	1974 r., nr 3—4, poz. 14
29	Z 6 29.VI.	ustalenia regulaminu szkolenia oraz ramowych programów nauczania branżowych specjalistów ochrony przeciwpożarowej w Wyższej Oficerskiej Szkole Pożarniczej w Warszawie	
30	Z 7 7.VIII.	wprowadzenia wytycznych zabezpieczenia przeciwpożarowego procesów spawalniczych podczas prac remontowo-budowlanych	1974 r., nr 3—4, poz. 15
		1975 r.	
31	Z 2 4.I.	wprowadzenia regulaminu musztry straży pożarnych	1975 r., nr 1, poz. 7
32	Wyj. 19.IV.	zaliczania okresów wykonywania przez funkcjonariuszy pożarnictwa czynności o charakterze operacyjno-technicznym	1976 r., nr 1—2, poz. 19
33	Z 5 24.VII.	oznakowania samochodów i sprzętu pożarniczego numerami operacyjnymi	1975 r., nr 2—3, poz. 17
34	Wyt. 30.IX.	eksploatacji samochodów i sprzętu pożarniczego w ochotniczych i obowiązkowych strażach pożarnych	1975 r., nr 2—3, poz. 19
35	Z 6 4.X.	ustalenia regulaminu szkolenia oraz ramowych programów nauczania branżowych specjalistów ochrony przeciwpożarowej w szkołach chorążych pożarnictwa	1975 r., nr 2—3, poz. 18
36	Z 7 8.XI.	dysponowania siłami i środkami szkół pożarniczych	
37	Z 8 6.XII.	zatwierdzenia i wprowadzenia do użytku służbowego programu szkolenia szeregowców — funkcjonariuszy pożarnictwa w oddziałach samoobrony	1976 r., nr 1—2, poz. 12
38	Wyj. 23.XII.	niektórych kwestii dotyczących dodatkowego urlopu wypoczynkowego dla funkcjonariuszy pożarnictwa	1976 r., nr 1—2, poz. 20
39	Reg. 23.XII.	ramowy regulamin organizacyjny stanowisk kierowania w komendach straży pożarnych	
		1976 r.	
40	Wyt. 1 15.I.	eksploatacji pojazdów samochodowych i sprzętu pożarniczego w zawodowych strażach pożarnych oraz w komendach straży pożarnych	1976 r., nr 1—2, poz. 16
41	Wyj. 10.III.	niektórych kwestii dotyczących zasad pełnienia służby w systemie zmianowym	1976 r., nr 1—2, poz. 22
42	Z 3 17.III.	norm etatów pojazdów samochodowych dla jednostek ochrony przeciwpożarowej	1976 r., nr 1—2, poz. 15
43	Z 2 31.III.	udziału jednostek ochrony przeciwpożarowej w akcji przeciwpowodziowej	1976 r. nr 1—2, poz. 14
44	Wyt. 5 10.V.	współzawodnictwa w zakresie poprawy warunków bezpieczeństwa i higieny pracy w zawodowych strażach pożarnych	
45	Wyj. 24.VI.	przysługującego funkcjonariuszom pożarnictwa, w czasie ich urlopowania do pełnienia określonych funkcji, w Związku Ochotniczych Straży Pożarnych — prawa do ulg przy jednorazowych przejazdach koleją	1976 r., nr 3, poz. 32
46	Z 7 30.IX.	zasad organizowania służbowych wyjazdów za granicę i wizyt cudzoziemców w Komendzie Głównej Straży Pożarnych i podległych jej jednostkach	
47	Wyj. 30.X.	niektórych kwestii dotyczących pełnienia służby w zakresie operacyjno-technicznym	1977 r., nr 1, poz. 8
48	Z 8 10.XI.	wprowadzenia regulaminu organizacji Głównego Stanowiska Kierowania w Komendzie Głównej Straży Pożarnych	
49	Reg.	kompanii pożarniczej	
		1977 r.	
50	Z 3 10.II.	stosowania miesięcznych kart drogowych pożarniczych pojazdów samochodowych i miesięcznych kart pracy silnikowego sprzętu pożarniczego w jednostkach ochrony przeciwpożarowej	1977 r., nr 2, poz. 26
51	Wyt. 1 21.III.	podejmowania i inicjowania przez komendy wojewódzkie straży pożarnych działań w okresie zwiększonego zagrożenia pożarowego	1977 r., nr 2, poz. 27
52	Z 5 14.VII.	w sprawie regulaminu noszenia umundurowania oraz odzieży specjalnej przez funkcjonariuszy pożarnictwa	Z. 9/83 (1984 r., nr 1—2, poz. 5) Z. nr 1/85
53	Wyt. 2 17.IX.	norm zużycia paliw płynnych w eksploatacji pojazdów samochodowych gaśniczych i specjalnych używanych przez jednostki straży pożarnych do akcji ratowniczych i zwalczania klęsk żywiołowych	1977 r., nr 4, poz. 47
54	Wyt. 3 31.XII.	stacji obsługi sprzętu pożarniczego	1977 r., nr 4, poz. 48
		1978 r.	
55	I 2 7.IV.	zasad i sposobu prowadzenia dokumentacji osobowej funkcjonariuszy pożarnictwa w jednostkach ochrony przeciwpożarowej	1978 r., nr 1, poz. 4
56	Wyj. 5.V.	niektórych kwestii dotyczących zaliczania okresu zasadniczej i zawodowej	1978 r., nr 2, poz. 8

1	2	3	4
	5.V.	służby wojskowej do okresu zatrudnienia w zakresie nabywania uprawnień związanych z pełnieniem służby przez funkcjonariuszy pożarnictwa	
57	Wyt. 2 16.V.	ustalania normatywów zapasów sprzętu i materiałów oraz zasad ich obliczania	
		1979 r.	
58	Wyt. 1 14.II.	rzeczoznawców ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych w jednostkach projektowania	1979 r., nr 1, poz. 4
		1981 r.	
59	I 1 24.I.	ustalenia wzoru legitymacji komendanta gminnego straży pożarnych	1981 r., nr 2, poz. 14
60	R 29 22.V.	składu Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej dla funkcjonariuszy pożarnictwa przy Komendancie Głównym Straży Pożarnych	R. nr 8/82
61	Z 2 6.X.	powołania komisji orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny budżetowej	
62	I 3 23.XI.	opracowywania operacyjnych planów obrony przeciwpożarowej zakładów pracy	1981 r., nr 3—4, poz. 21
63	I 4 23.XI.	opracowywania dokumentów związanych z alarmowaniem i dysponowaniem jednostek straży pożarnych do akcji ratowniczych na terenie wsi	1981 r., nr 3—4, poz. 22
		1982 r.	
64	Z 5 5.II.	wprowadzenia tymczasowego regulaminu służby wewnętrznej funkcjonariuszy pożarnictwa	
65	Z 6 31.III.	powołania komisji do oceny poziomu jakości sprzętu i urządzeń przeciwpożarowych oraz chemicznych środków gaśniczych	
66	Z 9 30.V.	ustalania wymagań technicznych, jakim powinien odpowiadać sprzęt i urządzenia pożarnicze oraz chemiczne środki gaśnicze	1982 r., nr 1—2, poz. 12
67	Reg. 1 24.IX.	zasad przyznawania premii dla pracowników obsługi zatrudnionych w Komendzie Głównej Straży Pożarnych	
68	R 11 22.X.	poprawy stanu operacyjnego przygotowania jednostek taktycznych zawodowych straży pożarnych do prowadzenia akcji ratowniczych	
69	Wyt. 1 1.XII.	prowadzenia działalności propagandowej w zakresie ochrony przeciwpożarowej	
70	I 1 31.XII.	planowania praw naukowo-badawczych i rozwojowych w ochronie przeciwpożarowej	1982 r., nr 3—4, poz. 24
		1983 r.	
71	Z 2 14.III.	ustanowienia książeczki stanu służby funkcjonariusza pożarnictwa oraz określenia jej wzoru	1983 r., nr 3, poz. 10
72	Reg. 2 2.V.	określenia zasad przyznawania nagród z kwartalnego funduszu nagród dla dziennikarzy zatrudnionych w redakcji ,,Przeglądu Pożarniczego"	
73	Z 4 10.V.	oddziałów obrony cywilnej przy komendach wojewódzkich straży pożarnych	1983 r., nr 3, poz. 11
74	Z 5 25.VI.	nadania regulaminu organizacyjnego Komendzie Głównej Straży Pożarnych	Z. 3/84
75	Z 7 12.VIII.	powołania komisji do spraw reformy regulacji prawnych z zagadnień ochrony przeciwpożarowej	Z. 5/84
76	Z 8 20.X.	organizacji szkolenia podstawowego szeregowców ochotniczych straży pożarnych	1983 r., nr 4, poz. 15
77	I 1 27.XII.	sporządzania i przekazywania meldunków oraz opracowywania dokumentacji o pożarach, z ratownictwa technicznego i innych akcji interwencyjnych przez komendy rejonowe i wojewódzkie straży pożarnych	1984 r., nr 1—2, poz. 7
78	Z 10 31.XII.	operacyjnych zapasów chemicznych środków gaśniczych	1984 r., nr 1—2, poz. 6
		1984 r.	
79	Z 1 21.II.	opracowywania, wydawania i uzgadniania aktów prawnych w Komendzie Głównej Straży Pożarnych	
80	Z 2 25.II.	organizacji przyjmowania, trybu rozpatrywania i załatwiania skarg i wniosków wpływających do Komendy Głównej Straży Pożarnych	
81	Z 4 1.VI.	uprawnień zastępców komendantów do spraw polityczno-wychowawczych	
82	R 1 19.VI.	ustanowienia ,,Honorowej Księgi Zasłużonych dla Ochrony Przeciwpożarowej"	1984 r., nr 4, poz. 19
83	Wyt. 1 5.X.	nakładania grzywien w drodze mandatu karnego przez funkcjonariuszy pożarnictwa oraz członków ochotniczych straży pożarnych	1984 r., nr 4, poz. 22 Wyt. 2/85 (1985 r., nr 3—4, poz. 14)
84	I 1 26.X.	trybu przedstawiania wniosków o nadanie odznaki honorowej ,,Zasłużony Funkcjonariusz Pożarnictwa" i odznaki ,,Za Zasługi dla Ochrony Przeciwpożarowej" oraz ustalenia wzoru legitymacji stwierdzających ich nadanie	1984 r., nr 4, poz. 21
85	Z 6 31.X.	okresowych przeglądów kadrowych w jednostkach organizacyjnych ochrony przeciwpożarowej	1984 r., nr 4, poz. 20
		1985 r.	
86	Wyt. 1 8.III.	działalności polityczno-wychowawczej w jednostkach ochrony przeciwpożarowej	1985 r., nr 1—2, poz. 6
87	Reg. 1	zawodów sportowo-pożarniczych dla jednostek ochotniczych straży pożar-	1985 r., nr 1—2 poz. 5

1	2	3	4
88	10.V. Z 2 25.XI.	nych, młodzieżowych i kobiecych drużyn pożarniczych powołania Rady do Spraw Wychowania Fizycznego i Sportu Pożarniczego	1986 r., nr 1—2, poz. 7

SKRÓTY OZNACZAJĄ:
R — ROZKAZ; **Reg** — REGULAMIN; **Z** — ZARZĄDZENIE; **I** — INSTRUKCJĘ; **Wyt** — WYTYCZNE; **Wyj** — WYJAŚNIENIE; **PO** — PISMO OKÓLNE;

SKOROWIDZ PRZEPISÓW PRAWNYCH

(Liczby podane na końcu hasła oznaczają kolejną pozycję przepisu zamieszczonego w wykazie stanowiącym załącznik do obwieszczenia Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 24 kwietnia 1986 r.)

AWIZA

Ogłoszone zostały

w Dzienniku Ustaw:

— ustawa z dnia 30 stycznia 1986 r. o podwyższeniu rent i emerytur w 1986 r. (Nr 1, poz. 1),
— rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 listopada 1985 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad wynagradzania pracowników urzędów panstwowych (Nr 55, poz. 281),
— rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 listopada 1985 r. w sprawie udzielania zwolnień od pracy zawodowej pracownikom powołanym do pełnienia funkcji z wyboru w zakładowej organizacji związkowej (Nr 55, poz. 282),
— rozporządzenie Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 27 listopada 1985 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń chwilowych i progowych czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy (Nr 56, poz. 290),
— rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 13 listopada 1985 r. w sprawie warunków

przewozu przesyłek towarowych koleją (Nr 56, poz. 292),
— rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 1985 r. w sprawie wysokości składki na ubezpieczenie społeczne pracowników uspołecznionych zakładów pracy (Nr 59, poz. 298),
— rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1985 r. w sprawie czasu pracy w uspołecznionych zakładach pracy w latach 1986—1988 oraz zmian niektórych przepisów o czasie pracy (Nr 59, poz. 299),
— rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1985 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie urlopów wychowawczych (Nr 59, poz. 302),
— rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1985 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie podatku wyrównawczego (Nr 61, poz. 318),
— rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 grudnia 1985 r. w sprawie utworzenia sądów wojewódzkich i sądów rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości (Nr 62, poz. 324),
— zarządzenie Prokuratora Generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 28 grudnia 1985 r. w sprawie utworzenia oraz ustalenia siedzib i terytorialnego zakresu działania prokuratur wojewódzkich i rejonowych (Nr 62, poz. 325),
— rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1985 r. w sprawie wykonania ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (1986 r., Nr 1, poz. 4),
— rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1986 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie kwot najniższych emerytur i rent (Nr 2, poz. 12),
— rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 stycznia 1986 r. w sprawie utworzenia sądów pracy i ubezpieczeń społecznych (wydziałów pracy i ubezpieczeń społecznych) w sądach wojewódzkich i sądach pracy (wydziałów pracy) w sądach rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości (Nr 3, poz. 22),
— rozporządzenie Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 17 lutego 1986 r. w sprawie określenia przypadków i warunków, w których pracownik nabywa prawo do rocznej nagrody z zakładowego funduszu nagród w państwowych jednostkach organizacyjnych nie będących przedsiębiorstwami państwowymi mimo nie przepracowania w jednym zakładzie pracy całego roku (Nr 5, poz. 30),
— rozporządzenie Ministra Łączności z dnia 7 lutego 1986 r. w sprawie wysokości kar pieniężnych za zwłokę w uiszczeniu opłat taryfowych za usługi telekomunikacyjne o charakterze powszechnym (Nr 6, poz. 35),
— rozporządzenie Ministra Łączności z dnia 20 lutego 1986 r. w sprawie szczegółowych zasad wydawania zezwoleń na posiadanie i używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych innych niż odbiorniki powszechnego odbioru (Nr 6, poz. 36),
— rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1986 r. w sprawie opłat za szczególne korzystanie z wód i urządzeń wodnych (Nr 7, poz. 39),
— rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 marca 1986 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie osiągania wynagrodzenia lub innych dochodów przez osoby uprawnione do emerytury lub renty (Nr 9, poz. 47),
— rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 marca 1986 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie urlopów wychowawczych (Nr 9, poz. 48),
— rozporządzenie Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 6 marca 1986 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych (Nr 9, poz. 50),
— rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 marca 1986 r. w sprawie zasad współdziałania państwowych jednostek organizacyjnych z zakładami ubezpieczeń (Nr 10, poz. 53),
— rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 6 marca 1986 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania przepisów o podatku wyrównawczym (Nr 10, poz. 57),

w Monitorze Polskim:

— obwieszczenie Prezesa Państwowego Zakładu Ubezpieczeń z dnia 20 listopada 1985 r. w sprawie ogłoszenia ogólnych warunków ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków i taryf składek za to ubezpieczenie (Nr 42, poz. 269),
— obwieszczenie Prezesa Państwowego Zakładu Ubezpieczeń z dnia 22 listopada 1985 r. w sprawie ogłoszenia ogólnych warunków ubezpieczenia mienia od kradzieży z włamaniem i rabunku oraz taryfy składek za to ubezpieczenie (Nr 42, poz. 271),
— obwieszczenie Prezesa PZU z dnia 30 listopada 1985 r. w sprawie ogłoszenia ogólnych warunków ubezpieczenia mienia jednostek gospodarki uspołecznionej i nieuspołecznionej od ognia i innych zdarzeń losowych oraz taryf składek za te ubezpieczenia (Nr 45, poz. 289),
— zarządzenie Ministra Finansów z dnia 10 grudnia 1985 r. w sprawie sposobu pobierania, uiszczania i zwrotu opłaty skarbowej oraz sposobu prowadzenia rejestru tej opłaty (Nr 46, poz. 302),
— obwieszczenie Ministra Oświaty i Wychowania z dnia 30 listopada 1985 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu uchwały nr 146 Rady Ministrów z dnia 29 września 1978 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników ekonomicznych, administracyjnych i pracowników obsługi szkół (Nr 46, poz. 309),
— uchwała nr 131 Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1985 r. zmieniająca uchwałę w sprawie zasad zaliczania w jednostkach gospodarki uspołecznionej środków pracy oraz innych przedmiotów i urządzeń długotrwałego użytkowania do środków trwałych (Nr 48, poz. 312),
— zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 grudnia 1985 r. w sprawie terytorialnego zasięgu działania rejonowych urzędów

spraw wewnętrznych i podległych im jednostek (Nr 48, poz. 313),

— zarządzenie Ministra Finansów z dnia 20 grudnia 1985 r. zmieniające zarządzenie w sprawie zasad i trybu wykonywania budżetu państwa (Nr 48, poz. 314),

— uchwała nr 193 Rady Ministrów z dnia 2 grudnia 1985 r. w sprawie ogólnych warunków umów o przekazanie i umów zlecenia obsługi gwarancyjnej między jednostkami gospodarki uspołecznionej (1986 r., Nr 1, poz. 1),

— zarządzenie Ministra Gospodarki Materiałowej i Paliwowej z dnia 24 grudnia 1985 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ogólnych warunków umów o świadczenie usług magazynowych między jednostkami gospodarki uspołecznionej (1986 r., Nr 2, poz. 13),

— zarządzenie Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 31 stycznia 1986 r. zmieniające zarządzenie w sprawie szczegółowych zasad rozliczeń pieniężnych jednostek gospodarki uspołecznionej (Nr 3, poz. 23),

— zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 19 lutego 1986 r. zmieniające zarządzenie w sprawie używania pojazdów samochodowych do celów służbowych (Nr 4, poz. 30),

— zarządzenie Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych z dnia 25 lutego 1986 r. w sprawie szczegółowych zasad porządkowania oraz trybu przekazywania materiałów archiwalnych do archiwów państwowych (Nr 4, poz. 31),

— zarządzenie Ministra Finansów z dnia 30 stycznia 1986 r. zmieniające zarządzenie w sprawie klasyfikacji dochodów i wydatków budżetu centralnego i budżetów terenowych (Nr 6, poz. 40),

— uchwała nr 25 Rady Ministrów z dnia 6 marca 1986 r. zmieniająca uchwałę w sprawie diet i innych należności za czas podróży służbowych na obszarze kraju (Nr 7, poz. 48),

w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Finansów:

— zarządzenie nr 11 Ministra Finansów z dnia 31 stycznia 1986 r. w sprawie przekwalifikowania środków trwałych do przedmiotów nietrwałych oraz zasad jednorazowej korekty umorzenia niektórych środków trwałych (Nr 1, poz. 1),

w Dzienniku Urzędowym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych:

— instrukcja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 7 listopada 1985 r. w sprawie rozliczania składek na ubezpieczenie społeczne i wypłacanych świadczeń z ubezpieczenia społecznego przez uspołecznione zakłady pracy (Nr 8, poz. 23).

UWAGA!

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ I ROZKAZÓW KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH
od dnia 1986.07.01 zmienił cenę
Obecna cena egzemplarza wynosi zł: 50,—

W.Z.Graf. Zam. 8056. Ark. druk. 7,00. Ark. wyd. 8.00.